tevhid

Cemâziye'l-Ahir 1437

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | NİSAN 2016 | YIL: 5 | SAYI: 48 | FİYATI: 5 ₺ | ISSN: 2148-4635

كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَٓاءً

"...İşte Allah, hakk ile batılı böyle örneklendirir. Ancak köpük atılır gider..."

13/Rad, 17

Hakk'ın Özellikleri

Yeni

Biz Kimiz ve Ne İstiyoruz?

Tevhid Dergisi tarafından hazırlanmıştır.

Biz Kimiz ve Ne İstiyoruz?



Çıktı!



'Hakk'ın Özellikleri

CemÂziye'l-Ahir 1437
Nisan '16 SAYI: 48

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a; salât ve selam O'nun Rasûlü'ne olsun.

Hak ehli olmak her birey veya camianın nihai hedefi ve mücadele gerekçesidir. Ancak bir şeyi istemek ayrı ona muvafakat etmek ayrı şeydir. Bunu öğrenmenin yolu ise Kitap ve Sünnete bakıp sağlama yapmak ile mümkündür.

Bu sebeple hakkın en önemli sıfatı kaynağının ne olduğudur. İnsanın taşıdığı inanç ya da ahlakın hak olabilmesi için hakkın kaynağından alınmış olması gerekir. Aksi hâlde zahiri/sureten hakka benzese de ona hak denmez, hak olamaz.

Günümüzde her şeyin izafi olduğu, herkesin doğrusunun sadece kendini bağladığı ve her düşünceye hoşgörülü olmamız gerektiği yönünde telkinler; hakkı sulandırma ve batılı meşrulaştırma çabasından başka bir şey değildir. Aynı zamanda hak ehlinin uğruna yaşayıp-öldüğü ve tüm benliklerini kuşatan hakkın tekliği ilkesini, buna bağlı olarak da mücadele azim ve iradelerini ellerinden almaktır.

İslami camianın içerisinde bu rüzgarın etkilerini müşahade ediyoruz maalesef. Bir grup tamamen bu görüşe taraftar olmuş durumda. Demokrasi ve fikir hürriyeti adı altında süzme demokratlara taş çıkartacak şekilde paralıyorlar kendilerini. Bir başka grup tarihin çöplüğünde nakil antikacılığı yapıyor. Tarihte konuşulmuş ve ortaya atılmış ne kadar fikir varsa bunları itinayla topluyor, geçmişe ait olması hasebiyle kutsuyor ve ilgili-ilgisiz birçok konuya iliştirip, sonuç olarak meselenin ihtilaflı olduğu kanısına varıyor. Böylece hakkın tek olmadığı, birden fazla doğru olabileceği çıkarımıyla hak çeşitlendirilmiş oluyor. Buna mukabil hakkın tek oluşu ilkesini savunanlar aşırılık, bölücülük ve fitne yapmakla suçlanıyor.

Hakka taraftar olmak isteyenlerin bu mahalle baskısı karşısında sabır ve yakinde direnmesi, vahyin öğretileriyle teselli olup, hakkın ve ehlinin azlığı gerçeğiyle yollarına devam etmeleri gerekiyor.

Müminler nefislerini, inançlarını, menhec ve ahlaklarını Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabına arz edip, sağlama yapabilsinler, Allah'ın *'hak'* için zikrettiği ölçülere uydukları oranda hakkın ehli olmuş olduklarını, bu ölçülerden uzaklık nispetinde haktan uzak olacaklarını bilsinler diye bu sayımızda Kur'an'da *'hak'* kavramı ile ilgili verilen ölçüleri ele almaya gayret ettik.

Editör

İÇİNDEKİLER

teuhid

Aylık Dergi
Cemâziye'l-Ahir 1437
Nisan 2016
Sayı: 48
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Abdullah DEMİR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.net
www.tevhiddergisi.net
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No: 21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No: 3 Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15
Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA | 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20
Konya: Tevhid Kitabevi, Sarıyakup Mh. Burhandede Cd. No: 28/A Karatay/KONYA | 0 (553) 513 48 48

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No: 21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No: 209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 2: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 Sultangazi/İSTANBUL
Büro 3: 5 Nisan Mh. 749. Sk. No: 5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 4: Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81/A Karatay/KONYA
Büro 5: Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 (Erçek Durağı Karşısı) Tuşba/VAN
Büro 6: Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. Fırın Sk. No: 4 Osmangazi/BURSA
Büro 7: Kazım Karabekir Mh. 2061 Sk. No: 18 Etimesgut/ANKARA



EBU HANZALA

Tasavvufta Keramet Tasavvuru

Keramet, Allah'ın dostlarına yardımı; sihir-kehanet ve hokkabazlık ise İblis'in ve cinlerin dostlarına yardımıdır. Allah kendi emirlerine muhalif bir durumu dostları eliyle icra etmez. Şeytanlar ise insanların saadeti için olan taatleri dostlarına yardımla vücuda getirmez.

Allah'ın Adıyla...

Müminlerin dostu, onları yardımı ve rahmetiyle kuşatan, vahiyle yollarını aydınlatıp, onları zan ve hurafenin karanlıklarından, Kitabın ve Sünnetin aydınlığına eriştiren Allah'a hamd olsun.

Salât ve selam, en büyük mucize olan Kur'an-ı Mübin'le gönderilen, risaleti tebliğ, emaneti eda eden, müminlere Allah'ın ayetlerini tilavet edip onları arındıran, Kitabı ve hikmeti öğreten Muhammed Mustafa'ya olsun.

Bu bölümde Tasavvuf dendiğinde akla gelen kavramlardan biri olan kerameti inceleyeceğiz.

Lugatte keramet: Ke-ra-me (كرم) umumen güzel sıfatlar, hususen cömertlik için kullanılır.

'Allah için kullanıldığında, O'nun açığa çıkan ihsan ve nimetleri; insan için kullanıldığında, övülen ahlakların açığa çıkmasıdır.' [1]

1. Müfredetü'l Kur'an, 707

Istılahi olarak keramet:

'Nubuvvet iddiasında olmayan birinin elinde harikulade bir durumun açığa çıkmasıdır. Harikulade durumu izhar edende iman ve salih amel olmazsa bu durum istidrac,[2] nubuvvet ile beraber olursa bu mucizedir.' [3]

Keramet: Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* sevdiği kullarına ikramda bulunması, alışılmışın dışında hâlleri onların eliyle icra edip onları desteklemesidir. Harikulade kabul edilen durumlar Nebi'nin, salih insanların ve sihirbazların eliyle zuhur ettiğinden alimler ayırıcı vasıflar zikretme gereği duymuşlardır.

2. *İstidrac: Allah'ın subhanehu ve teâlâ bir kavmin sapkınlığını arttırmak için onlara üst üste ihsanda bulunması, nimetlerini arttırması, istediklerini vermesidir. Böylece onları adım-adım azaba yaklaştırmakta, zahiri hâlleriyle aldanmalarını sağlayıp tevbeye yönelmelerini engellemektedir.*

3. Ta'rifat, 184

Harikulade durum nubuvvet iddiasıyla beraber olur ve kişi de Nebi olursa buna *'mucize'* denir.

İman ve salih amel sahibi olan bir zat, şeriata muhalif olmayan böylesi bir durum izhar ederse *'keramet'* olur.

İmanı ve salih ameli sorunlu olan, şeriata muhalif hâller izhar edenlerin durumu sihir, kehanet ve istidrac diye isimlendirilir.

Keramet Var mıdır?

Kitap ve Sünnet, Allah'ın, dostlarına yardım edip, onları alışılmışın dışında durumlarla desteklediğini gösterir.

"Rabbi Meryem'e hüsn-ü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya'yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyya, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve "Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?" der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi." [4]

Burada Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* Meryem'i kendi katından bir rızıkla rızıklandırdığını ve bulunduğu yere Zekeriyya *aleyhisselam* dışında kimse girmediğinden, bu rızkın Zekeriyya'nın *aleyhisselam* dikkatini çektiğini görüyoruz.

Benzer bir durum *'Reci'* vakıasında esir edilen Hubeyb *radıyallahu anh* için de vâki olmuştur.

Müşrikler onu esir edip Mekkelilere sattılar. Bedir gününün intikamını almak için Harisoğulları Hubeyb'i satın aldı. Babaları olan Haris'i Hubeyb öldürmüştü. Şehit edileceği güne kadar onu Harisoğullarının evlerinden birinde bağlı tutuyorlardı. Evin hanımı Müslüman olduktan sonra bu olayı şöyle anlatacaktı:

"Onu öldürmeye karar verdiklerinde bir ustura istedi. O sırada küçük oğlum onun yanına gitmişti. Hubeyb onu kucağına oturtmuştu. Benim korktuğumu görünce: 'Onu öldüreceğimi mi düşünüyorsun? Vallahi böyle bir şey yapmam.' dedi. Ben onun kadar hayırlı bir esir görmedim. ***Mekke'de hiçbir meyve yokken elinde bir salkım üzümle üzüm yediğini gördüm…****"* [5]

Reci kıssasını uzunca anlatan rivayetin sonunda sahabiden Asım bin Sabit *radıyallahu anh* için de şunlar kaydedilir.

"Müşrikler Müslümanları kuşatınca: 'Teslim olun, size eman verelim.' dediler. Asım 'Ben müşriğin korumasını kabul etmem' dedi onlarla çarpıştı. Asım'ı yedi kişiyle beraber şehit ettiler… Hubeyb ve Zeyd'i satın alan Kureyş, Asım'ın cesedini getirsin diye birilerini gönderdi. Asım, Bedir'de onların efendilerinden birini öldürmüştü. Allah, Asım'ın üzerine bir arı topluluğu yolladı. Kureyş'in elçisinden Asım'ı korudular. Onun cesedinden hiçbir şey alamadılar." [6]

İslam tarihinden bu tip örnekler çoğaltılabilir. Gayemiz keramet örneklerini zikretmek değil, olağanüstü hâllerin salih insanlar için vuku bulacağını delillendirmektir.[7]

Kerametin, sihir ve hokkabazlıktan ayrıldığı noktalardan biri sahibinin akidesi ve İslam şeriatına uygun yaşıyor olmasıdır. Keramet, Allah'ın salih kullarına desteğidir. Bu da iman ve takvaya bağlanmıştır.

Kerametle İlgili Bilinmesi Gerekenler

1. Keramet Sahibinin İman, Takva Ehli ve Salih İnsanlardan Olması Gerekir

Kerametin, sihir ve hokkabazlıktan ayrıldığı noktalardan biri sahibinin akidesi ve İslam şeriatına uygun yaşıyor olmasıdır. Keramet, Allah'ın salih kullarına desteğidir. Bu da iman ve takvaya bağlanmıştır.

"Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de. Onlar, iman edip de takvâya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir." [8]

Firavun'un kulluğunu yapan sihirbazlar asala-

4. *3/Âl-i İmran, 37*

5. *Buhari, 4086*

6. *Buhari, 4086*

7. *Sahabe döneminde vâki olan keramet cinsinden hadiseler için bknz: Mecmuatu'l Feteva 11/277 ve sonrası*

8. *10/Yunus, 62-64*

rını atıyor, onlar kıvrak birer yılan misali hareket ediyorlardı.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde cinleri olan İbn-u Sayyad, insanların kayıp eşyalarının yerini söylüyor, gaybi hususlarda bilgiler veriyordu. Birgün Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Senin için içimden bir şey tuttum"* demişti. İbn-u Sayyad *'Duh'* diyerek cevap verdi. Allah Rasûlü'nün içinden geçirdiği şeyin Duhan suresi olduğunu ima etmeye çalıştı. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* onun göğsüne vurdu ve *"Kes sesini ve haddini aşma!"* [9] buyurdu.

Emeviler döneminde bir şahıs insanları kesiyor gibi yapıyor, ortalarında yürüyor sonra hiçbir şey olmamış gibi şahıs ayaklanıyordu. Bir hayvanın dübüründen giriyor, ağzından çıkıyordu. Sahabeden Cündeb *radıyallahu anh* evinden kılıcını alıp bu şahsı ikiye biçmiş ve *'Haydi kendini de diriltsin görelim'* demiştir.[10]

Yine ahir zaman fitnesi olan Deccal'in sıfatlarını anlatan Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* şunları zikreder: *"Deccal çıktığında onunla beraber su ve ateş olacaktır. İnsanların su sandığı ateş, ateş sandıkları ise sudur. Sizden biri bu durumu görürse ateşe girsin. O serin ve tatlı bir su gibidir."* [11]

"Deccal çıkar... Onun Medine'ye girmesi yasaktır. Medine yakınlarına bir yere gelir. O gün bir adam onun karşısına çıkar. O, insanların en hayırlılarındandır. Deccal'e der: 'Şahitlik ederim ki sen Allah Rasûlü'nün bize haber verdiği Deccal'sin.' Deccal insanlara der ki: 'Onu öldürüp tekrar diriltsem şüpheniz kalır mı?' 'Hayır' derler. Onu öldürüp tekrar diriltir. O adam: 'Vallahi senin Deccal olduğun hususunda iyice emin oldum.' Deccal onu öldürmek ister, lakin başaramaz." [12]

Dikkat edilirse zikredilen örneklerde hep olağanüstü hâller sergilenmiştir. Hiçbiri keramet kabul edilmediği gibi sahiplerinin yerilmesine de engel olmamıştır. Keramet bahsinde temel kaide *'olağanüstülükten evvel sahibinin durumuna bakmaktır.'*

İmam Şafi'den *rahimehullah* nakledilen *'Birinin havada uçtuğunu, su üstünde yürüdüğünü görseniz, onun hâlini Kitaba ve Sünnete arz ediniz'* sözü de bu hakikate işaret etmek içindir.



2. Olağanüstü Hâller Bir İnsanın Allah Dostu Olduğu Anlamına Gelmez

Allah *subhanehu ve teâlâ* dostlarına yardım ettiği gibi, şeytanlar ve cinler de dostlarına yardım etmekte, imkanlarını onlar için kullanmaktadırlar. Geçmişte ve günümüzde birçok büyücünün yaptığı harikulade şeyler, cinlerle temas kurmaları nedeniyle gaybdan haber verenler, yukarıda zikredilen Deccal ve İbn-u Sayyad gibiler bunun örneğidir.

Şeytandan yardım alıp, cinlerin insanlara yardımlarıyla bedenine şiş sokma, ateşte yürüme, havada durma gibi hâller buna örnek gösterilebilir.

Bununla beraber bazen Allah *subhanehu ve teâlâ* facir ve fasık olan birinin eliyle dinine yardım edebilir. Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* savaşta büyük kahramanlıklar sergileyip, Müslümanların zafer kazanmasına neden olan lakin aldığı kılıç darbesine tahammül edemeyerek canına kıyan birisi için *"Şüphesiz ki Allah facir olanların eliyle de bu dine yardım eder"* [13] buyurmuştur.

Özellikle savaşlarda açığa çıkan olağanüstü hâller bu hadisin ışığında ele alınmalı, sahiplerinin akide va amelde istikamet üzere olup olmadıklarına bakılmalıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* İslam'a ve Müslümanlara faydalı olacağından, mazlumun çektiklerine adil bir karşılık olması bakımından bir zalime yardım edip daha zalim olandan intikam alabilir. Bu durumda keramete mazhar olan buna layık olduğundan değil, facirin eliyle dinin desteklenmesi söz konusudur.

9. *Buhari, 1353-1354; Müslim, 2930-2931.*
10. *Bknz, Kurtubi Tefsiri, 102. ayet tefsiri*
11. *Buhari, 3450; Müslim, 2934.*
12. *Buhari, 7132; Müslim, 2938.*
13. *Buhari, 3062; Müslim, 111.*

Hafız İbni Hacer *rahimehullah* şöyle der:

'… Bunun ötesinde avamın yanında geçerli olan şudur: Harikulade bir hâl açığa çıkaran herkes Allah'ın dostudur. Oysa harikulade hâller sihirbaz, kahin ve rahipler eliyle de açığa çıkabilir. Bu ikisini ayırmak için bir alamete ihtiyaç vardır. Zikredilen farklardan en evlâ olanı, bu hâlleri açığa çıkaranın hâlinin şeriata arz edilmesidir. Şayet o şeriatın emir ve yasaklarına uyuyorsa Allah dostu, uymuyorsa değildir.' [14]

Kurtubi *rahimehullah* Bakara suresi 34. ayetin tefsirinde şöyle der:

'...9. Mesele: Alimlerimiz dedi ki: Nebi olmayıp da Allah'ın onun eliyle keramet izhar ettiği insanlar, bu onların veli olduğuna delalet etmez. Bazı sofilerin ve rafizilerin aksine... Onlar bu durumun şahsın velayetine delalet ettiğine inanır. Bizim delilimiz şudur: Bizden birinin veli olduğunu bilmemiz onun mümin olarak öldüğünü bilmemize bağlıdır. Onun mümin olarak öleceği bilinmeden onun veli olduğunda kesin kanaat sahibi olmamız mümkün değildir…'

3. Keramet Olduğu Kabul Edilen Hâl Masiyet Olmamalı, Şer'i Kuralların Dışına Çıkmamalıdır

Keramet, Allah'ın dostlarına yardımı; sihir-kehanet ve hokkabazlık ise İblis'in ve cinlerin dostlarına yardımıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* kendi emirlerine muhalif bir durumu dostları eliyle icra etmez. Şeytanlar ise insanların saadeti için olan taatleri dostlarına yardımla vücuda getirmez.

Olağanüstü bir hâl zatında masiyetse ve şer'i sınırların dışına çıkılmışsa bunun şeytani bir hâl olduğu anlaşılmalıdır.

İzhar ettiği masiyetin keramet olduğunu iddia edenler, Allah'ın münkeri emrettiğini söyleyen müşrikler gibidirler.

"Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: 'Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti' derler. De ki: Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?" [15]

İbnu'l Cevzi *rahimehullah* Şeytanın Ayartması/Telbisu'l İblis isimli eserinde buna dair güzel örnekler verir:

'Şeyhin birine olağanüstü hâller arz olur. 'Yanında bulunan tüm azıkları at! Sana velayet nuru izhar olsun' denir. Şeyh elinde bulunan yol azığının tümünü atar.'

İbnu'l Cevzi bunun üzerine: *'Bu kıssanın batıl olduğu anlaşılır. Çünkü evliyalar şeriata muhalefet etmezler. Şeriat ise malı zayi etmeyi yasaklamıştır.'* [16]

'Birgün abdest suyuna ihtiyacım oldu. O anda cevherden bir su testisi ve gümüşten bir misvak yanımda belirdi… Suyla abdest alıp, gümüş misvakla dişlerimi temizledim.' Sofinin bu kerametine İbnu'l Cevzi şöyle der: *Şayet bu anlatılan doğruysa, sahibinin cehaletine işaret eder. Şayet fıkıhtan anlasaydı gümüş misvak kullanmanın caiz olmadığını bilirdi. O bunu keramet zannetse de **Allah yasakladığı şeyle insanlara ikramda bulunmaz.**'* [17]

Birbirine benzeyen ancak hakikatte çok farklı olan iki şeyin arasındaki farklar çok iyi bilinmelidir. Aksi hâlde zahiri benzerlikler ayakları kaydırıp, şeytani hâllerin keramet addedilmesine ve 'Şeytanın dostları'nın 'Allah dostu' olarak kabul görmesine neden olabilir.

• • •

Kerametle ilgili bilinmesi gereken bu maddeleri zikrettikten sonra diyebiliriz ki; birbirine benzeyen ancak hakikatte çok farklı olan iki şeyin arasındaki farklar çok iyi bilinmelidir. Aksi hâlde zahiri benzerlikler ayakları kaydırıp, şeytani hâllerin keramet addedilmesine ve *'Şeytanın dostları'*nın *'Allah dostu'* olarak kabul görmesine neden olabilir.

Deccal'le ilgili verdiğimiz rivayet, üzerinde durulmayı ve tefekkürü hak etmektedir. İslam ümmeti arasında zuhur edecek bu fitneye insanların çoğu aldanmış, onun rububiyet iddiasını ikrar etmiştir. Ona sadece bir insan karşı çıkmıştır. O da Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetine

14. *Fethu'l Bari, 4086 nolu hadis şerhi*

15. *7/Âraf, 28*

16. *age. 371*

17. *age. 368*



sıkı sıkı sarılmış ve parıldayan kandilin ışığında yolunu bulmuştur.[18]

Bunca insan Deccal'e nasıl inanmış ve onun rab olduğunu kabul etmiştir? Asr-ı saadet insanı için bu sorunun cevabını bulmak çok zor olsa da, bizler için konu gayet açıktır. Olağanüstü her hâli keramet zanneden, şeytanların yardımıyla ortaya koydukları hokkabazlıkları şahısların velayet delili olarak kabul eden, *'Birileri uçsa da eteğine tutunsak'* diye can atan yığınlar, Deccal'e *'Şeyhlerin Pirî'* diye tabi olacak, en büyük *'kutup'*luk makamına onu uygun göreceklerdir.

Tevhid ve Sünnet ehli Müslümanlar tüm Peygamberlerin ümmetlerini uyardığı bu fitneye karşı vahyin aydınlatıcı ve ayırıcı bilgisine tutunmalı; zan, hurafe ve mitolojik hikayeleri gönüllü alıcılarına bırakmalıdırlar.

Tasavvufun keramet anlayışına baktığımızda bu kaidelerin yerle bir edildiğini, her şeytani hâle, fasık ve facirliğe ve insanları kendilerine kul etmek isteyen şirk imamlarının hâllerine keramet dendiğini görüyoruz.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yıkıp yerine zıddını ikame ettiği *'şirk ve bidat'*, *'keramet'* adı altında kutsanarak ihya edilmekte, ahlaksızlık ve günahlar keramet denerek *'takva'* adı altında İslam'a sokulmaya çalışılmaktadır. Normal şartlarda aklı selim bir insanın kabul etmeyeceği rezillikler, önce velilik mertebesine atanan, sonra soytarılıkları keramet adıyla meşrulaştırılan Deccaller vesilesiyle kabul edilmekle kalmamakta, kutsanarak dokunulmazlık almaktadırlar. Şirk, bidat ve ahlaksızlığa itiraz eden Müslüman, veliye ve keramete itiraz etmiş olmakta, kutsala dokunduğu için linç edilmekte ve bu tutumu kınanmaktadır.

Daha fazla uzatmadan sözü tasavvuf kitaplarına bırakıyor; şirk, bidat ve ahlaksızlığın, fasık ve facirlerin keramet adı altında nasıl kutsandığının görülmesini istiyoruz.

'Şeyh Muhammed el-Hadri -Allah ondan razı olsun- Garbiyenin Nahya beldesinde kabri bulunmaktadır. Türbesi çok uzaklardan parıldamaktadır. İlim ve marifet babından çok ince meseleler hakkında konuşurdu. ***Velayet hâlleri ağır*** *bastığından enbiyalar hakkında öyle şeyler söylerdik ki, çoğu insan işitmeye güç yetiremezdi.* ***Birçok beldede aynı anda görünürdü...'***

Şa'rani'nin sözünü burada kesiyorum. İnsan merak ediyor, ne büyük bir zatmış Muhammed Hadri! Acaba nasıl salih amellerle Allah'a yaklaştı ki, bu denli övgüye nail oldu? Okumaya devam edelim:

'...Bir Cuma günü bir beldeye geldi. Ondan hutbe vermesini talep ettiler. Minbere çıktı. Allah'a hamd edip, onu övdü. Sonra ***'Şahitlik ederim ki sizin tek ilahınız İblis'tir'*** *dedi. İnsanlar 'Kafir oldun' dediler. Kılıcını çekti ve mimberden indi. İnsanlar korkudan kaçıştılar. İkindiye kadar kimse cesaret edip camiye giremedi. Sonra yakın beldelerden insanlar geldi. Her beldenin ehli Muhammed Hadri'nin kendi beldelerinde hutbe verip, Cuma'yı kıldırdığını iddia ediyordu.* ***Saydık, tam otuz ayrı yerde hutbe vermişti.*** *Oysa o bizim beldemizde oturuyordu.*

18. *Allah, Ahzab suresi 46. ayette Nebisine Sirac-ı Münir/parıldayan kandil demektedir.*

Şöyle derdi: 'Kişi sürekli arşın altında olmadıkça makam-ı kemale eremez... Tüm yeryüzü ellerimin arasında yemek yediğin kap gibidir. İnsanların cesetleri önümde cam gibidir, onların içini görürüm...' [19]

'Şahitlik ederim ki sizin tek ilahınız İblis'tir' sözünün sahibi aynı anda otuz yerde hutbe veren, kabri parıldayan, kainatta önündeki tabaktan yemek yer gibi tasarruf eden bir zat.

Şeytan böylesi birinin kılığına girip otuz ayrı yerde görülebilir. Bunda şaşılacak bir şey yok. Şeytan dahi uluhiyet iddiasında bulunamamış, yaşayıp varolmak için *'Rabbim'* diye hitap ettiği Allah'tan izin istemiştir. Şeytanın dahi cesaret edemediğine bu şeytan cüret göstermiş, Allah'ın evinde, Nebi'nin minberinde, kelime-i şehadet lafızlarıyla İblis'in uluhiyetini ilan etmiştir. Şeytan elbette bu İblis'e hizmet edecek, yaşlı bir Necdli kılığında Mekkeli müşriklere gelip Allah Rasûlü'nü nasıl öldürecekleri konusunda onlara akıl verdiği gibi, Muhammed Hadri'nin kılığına girip insanları bununla aldatacaktır.

Müezzinin 'Allahu ekber' sözünden rahatsız olur ve 'Ey köpek, biz kafir miyiz ki üzerimize tekbir getiriyorsun' derdi müezzine.'

*'İbrahim Usayfir -**Allah ondan razı olsun**- keşfi çook çok açıktı.*[20] ***Keşif ve keramet çeşidinden vakaları sayılamayacak kadar çoktur. Çocuk yaşta kerametleri izhar etti.*** *Beldeye geleceği zaman kurt veya sırtlan sırtında gelirdi. Su üzerinde yürür, gemiye binmeye ihtiyaç duymazdı. Bevli sağılmış süt gibiydi.'*

Bu kerametlerin sahibi zatının bir ayrıcalığı daha var ki, Bedir Yayınları mütercimi okuyucuya sunmayı pek içine sindirememiş. Büyük kerametleri olan zat için Şa'rani der ki:

'Müezzinin 'Allahu ekber' sözünden rahatsız olur ve 'Ey köpek, biz kafir miyiz ki üzerimize tekbir getiriyorsun' derdi müezzine.' [21]

Bu adamın bu sözü nasıl kabul görüyor? Çünkü keramet sahibi bir zat(!) Adam gemi kullanmadan su üstünde yürüyor. Ayrıca adamın bevli süt gibi! Bu da atlanmaması gereken mühim bir keramet!

Devam edelim,

'...Bazı büyük velilerden nakledildi. Bir şahıs Şeyh'e gelip, çocuk vermesi için Allah'a dua etmesini ister. Şeyh fakirlere yüz dinar vermesi durumunda bunun olacağını söyler. Adamın çocuğu kız olunca Şeyh'e gelir. 'Sen bana erkek çocuk sözü verdin, ama kız oldu' der. Şeyh fakirlere verdiği paranın eksik olduğunu söyler. Adam çok az bir şeyin eksik olduğunu söyleyince: 'Biz de çok az eksilttik, sen tamamla, biz de tamamlayalım' der Şeyh. Adam eksik bıraktığı kısmı da fakirlere verir. Evine gidince kız çocuğunun erkek çocuğuna dönüştüğünü görür. Allah'ın kudreti ve evliyaya ikramıyla olmuştur.' [22]

Keramet sahibi zatlar cinsiyet değiştirme işini bayağı sevmişler. Başkalarına yaptıkları gibi, kendileri de ihtiyaç durumlarında cinsiyet değiştirmiş. Hemen aklınıza kötü bir şey gelmesin; sapkınlıktan değil, kerametten.

'Şeyhimiz Abdülaziz Debbağ hazretleri Seyid Abdullah Bernavi hazretleriyle geçirdiği günlerde anılmaya değer bir çok olayın meydana geldiğini anlatırken bunlardan en garip ve dikkat çekici olanını şöyle naklediyor:

Birgün Seyid Abdullah Bernavi bir kadın suretine girerek bana göründü. Ve beni kendine davet etti. Cevap vermeyince bu konuda ısrar edip durdu. Güzel örtülere bürünmüş, en güzel kokuları sürünmüş, beyaz tenli ve oldukça güzel bir kadın çıkageldi. Diyebilirim ki dünyanın en güzel kadınlarından biriydi. Bana yaklaşıp 'Ey efendim, benimle başbaşa kalmanı arzu ediyorum, böylece oturup sohbet ederiz' dedi. Oradan kaçıp uzaklaştım. Resif mevkiine gelince yine geldi. Kaçtım. Şemmain mevkiinde yine geldi. Artık bunalmıştım. Neredeyse bağıracaktım. Halk, üzerimize toplanacak ve rezil olacaktık. Derken o kadının bir anda şekil değiştirip karşıma dikildiğini ve Abdullah Bernavi olduğunu hayretle gördüm. Yüzüme bakarak 'Seni denedim' dedi...' [23]

Bir Allah dostu kadın kılığına giriyor, bir insanı taciz ediyor, kerameti kendinden menkul öbür hokkabaz da kadını en ince ayrıntısına kadar süzüyor... Tenin rengini dahi fark ediyor. Cinsiyet değiştiren de bunu kerametle yapıyor. En ince

19. *Tabakatu'l Kubra 2/107, Bakınız Evliyalar Ansiklopedisi 4/1273 Bedir Yayınları*
20. *Terceme Abdulkadir Ayçiçek'e aittir. 'Çook' ifadesi manidardır.*
21. *Tabakatu'l Kubra 2/140, Evliyalar Ansiklopedisi 4/1407 ve sonrası*
22. *Neşr-u Menasinu'l Ğaliye, 203*
23. *El-İbriz, 1/41-42*



ayrıntısına kadar inceleyen **ama iffetli** mürid de kerametiyle kaçıyor bu durumdan.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Kadınlardan erkeklere benzeyen, erkeklerden de kadınlara benzeyene Allah lanet etsin."* buyuruyor deseniz, orası biraz karışık. Bunu sapkın duygularla yapanlar lanetlenmiş, Bernavi ve Debbağ gibi keramətle becerenler değil. Umuyorum bu kitap cinsiyet değiştireceğim diye hayatı kendine zindan edenlerin eline geçmez. Sapıklıklarına bir de tasavvuf eklemesinler.

Rufaî Tarikatının Kurucusu Ahmet Rufaî'nin Kerametleri

'...Şeyh bir bahçe satın almak istedi. Bahçenin sahibi ***cennetten bir saray vermesi karşılığında kabul edeceğini*** *söyledi. Yüzü değişti ve sarardı. 'Tamam, senden bunun karşılığında satın alıyorum' dedi. Adam 'Bunu kendi el yazınla yaz' dedi. Şeyh şöyle yazdı: 'Bu, İsmail'in Ahmed Rufaî'den satın aldığı şeydir. Allah'ın cömertliğine dayanarak cennetten bir kasr karşılığında. Önce Adn cenneti, ikinci olarak cennet-i Me'va, üçüncü olarak cennet-i Huld, dördüncü olarak cennet-i Firdevs. Tüm hurileri, vildanları, yatakları, içecekleri, nehirleri, ağaçlarının tümüyle dünyadaki bahçesi karşılığında satın almıştır. Allah bu alışverişe şahit ve kefildir.' İsmail ölünce bu kağıtla beraber gömüldü. Sabah olunca kabrinde şöyle yazıldı: 'Rabbimizin vaadettiğini hak olarak bulduk.' '*

Hristiyanlığın İsa'dan *aleyhisselam* sonra Pavlus eliyle nasıl tahrif edildiği ve kokuştuğu anlatılırken *'Papazların cennetten arsa satma'* meselesine mutlaka değinilir. Onların yaptığıyla bu şahsın yaptığını karşılaştırmıyoruz elbette. Onların yaptığı üç kağıtçılık, bizimkinin yaptığının keramet olduğunu bilecek kadar akıllıyız elhamdulillah!

Rufaî tarikatın lideri bunu yapar da Ticanî tarikatının lideri keramet olarak ondan geri kalır mı?

'Tüm etbaını sorgusuz ve cezalandırılmadan cennete sokacak, benden başka kimse yoktur. Günahları nereye ulaşırsa ulaşsın, ne kadar masiyet işlerlerse işlesinler. Bunun dışındaki veliler etbalarını sorgu ve münakaşadan sonra cennete sokarlar.' [24]

Ne müthiş kerametler! Biri cennetten arsa satıp kendine dünyadan bahçe alır, öteki sorgusuz sualsiz Ticanî tarikatına mensup olanları cennete sokar.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"...Bana ve size ne yapılacağını bilmiyorum..." [25] derken bu ne cesaret?

"Benim ümmetimden yetmiş bin kişi sorgusuz sualsiz cennete girecektir." [26] diyen Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* asırlara yayılan ümmetinden yetmiş bin insanın cennete sorgusuz gideceğini söylüyor. Onu da kendisi yapmıyor. İnsanlardan rukye talep etmeyen, ateşle dağlanmayan, uğursuzluk inancına sahip olmayan ve Allah'a hakkıyla tevekkül edenlerdir, diyor. Yani kalpleri yalnızca Rabblerine bağlı olan, fayda ve zararı O'ndan bekleyen, O'na karşı hüsn-ü zanlarını koruyan muvahhidler. Tevhidleri kemale erince, sorgusuz cennete girme kemaline nail olanlar... Ticanî'de sınır da yok özellik de. Sadece onun etbaı olmanız yeterli. Ayrıca salih amellerinizle değil, ona mensubiyetinizle gidiyorsunuz cennete. Günah işlemek de serbest!

---

24. *Keşfu'l Hicab, 373*
25. *46/Ahkaf, 9*
26. *Buhari, 5705; Müslim, 220.*

Ahlaksız Kerametler

'Ali Vaiş. Nehariye meczuplarından. Seyyidim, efendim... ***Mahalle'de, Mısır'da ve başka yerlerde kerametleri ve harika hâlleriyle görünürdü.*** *Bir menkıbesini Şeyh Turabi bana anlattı. Şeyh Vaiş Mahalle'de 'genelevi'nin bulunduğu handa kalıyordu. Orada(çalışan kadınlarda)n kim çıksa onu durdurur ve 'Dur! Senin için şefaatçi olayım buradan çıkmadan' derdi. Bazısını bir iki gün bırakmazdı. Ta ki şefaati kabul oluncaya dek.'* [27]

Ali Vaiş'in kerametlerinden biri... Kötü yolda olan kadınları yanına alıyor. Onlarla başbaşa, birkaç gün şefaat talebinde cevap gelmesini bekliyordu. Onlarla aynı handa yaşamak şeyhi kesmemiş olacak ki, affedilmeleri için özel kerametler izhar etmiş.

'Şeyh Meczup Uryan İbrahim -Allah ondan razı olsun- minbere çıplak çıkar ve öylece hutbe okurdu. Şöyle derdi: 'Sultan Dimyat, Bab-ı luk beynel kasreyn, Cami Tiylun' sonra Allah'a hamd ederdi. ***Bu sözlerle insanlar çok ferahlardı.*** *Büyüklere aldırmaz onların yanında yellenirdi. Sonra da 'Bu falancının yellenmesidir' derdi. Bunun için yemin dahi ederdi.'* [28]

Yuh olsun, Allah Rasûlü'nün ümmetine veli diye bu delilleri takdim edenlere. Yazıklar olsun! Edepsiz, görgüsüz ve ahlaksız insanların münkeratını keramet adı altında ümmete dayatanlara.

Yumurtalıkları ile Gemi Çekme Kerameti

'Ubeyd, Şeyh Huseyn Ebu Ali'nin etbaındandı. Müthiş harikulade hâlleri vardı. Onun kerametleri; o, yağmur yağmasını emreder, bulutlar yağdırırdı. Ona kötülük yapmak isteyeni o an öldürürdü. Birgün Cafiriyye'ye girdi. Elli kadar çocuk peşine düşüp onunla dalga geçtiler. Dedi ki: ***'Ey Azrail! Bunların canını almazsan seni melekler divanından azlederim'.*** *Hepsi öldü çocukların. Bunu duyan bir kadı 'Sus!' dedi Şeyh'e. Şeyh 'Sen sus!' dedi. Kadı kör, sağır ve dilsiz oldu.* ***Bir gemiyle yolculuğa çıktı, gemi bataklığa oturdu, çıkaramadılar. 'Onu bir iple benim yumurtalıklarımla bağlayın'*** *dedi. Bağladılar. Çekti ve bataklıktan kurtardı.'* [29]

'Şeyh Şemseddin el-Hanefi. Valinin hanımı bir gün Şeyh'in yanına geldi. Ona masaj yapan kadınlar gördü. Kalbiyle bu durumu kınadı. Şeyh gözleriyle ona şöyle bir baktı. 'Onlara bak' dedi. Kadın, masajcı kadınlara bakınca onların yüzlerini parıldayan kemikler olarak gördü. İrin onların burunlarından ve ağızlarından çıkıyordu. Adeta kabirden kalkmış gibiydiler. Şeyh dedi: 'Vallahi ben onları hep bu surette görüyorum' Sonra bu hâli kınayan kadına dedi: 'Senin vücudunda üç tane ben vardır. Biri koltuk altında, biri baldırında, biri de göğüsünde.' Kadın şaşırdı. 'Doğru söyledin! Vallahi eşim bile bunları bilmiyor' dedi. Tevbe ve istiğfar etti.' [30]

Kadınlara masaj yaptırıyor ama onları asıl suretleriyle değil kemik yığını olarak görüyor! Kınayan kadın akıl edip de sormuyor; Madem kadınları, kemik yığını olarak görüyorsun, benim tenimde, göğüsümde ve baldırımdaki beni nasıl gördün?

'Muhammed Şuveymi, Medyen Esmuni hazretlerinin müritlerinden. Medyen hazretlerine uzak bir yerde oturur, ona yakın oturanları izlerdi. Aklından kötü bir şey geçirene asasını yollar, asa onun başına inerdi. ***Medyen Esmuni'nin evinde bulunan kadınları eliyle eller, onları yoklardı.*** *Bu durumu Medyen'e şikayet ettiler. 'Rahatsız olmayın, onun eliyle sizin için hayır hasıl olacak' dedi...'* [31]

'...Şeyh ile beraber hamama gittik. Hizmetçisi bir hata yaptı. Şeyh penisini eline aldı. Çekti ve omuzuna ulaşıncaya kadar uzattı. Sonra onunla hizmetçisini dövdü. Hizmetçi acıyla bağırıyordu.

Yuh olsun, Allah Rasûlü'nün ümmetine veli diye bu delilleri takdim edenlere. Yazıklar olsun! Edepsiz, görgüsüz ve ahlaksız insanların münkeratını keramet adı altında ümmete dayatanlara.

27. *Tabakatu'l Kubra 2/150, Evliyalar Ansiklopedisi 4/1445. Mütercim bu kerameti terceme ederken 'genelev' ifadesini terceme etmemiş. 'Benat-ı Hata Hanı' olarak bırakmıştır. Galiba şeyhlerin iffetsizliğini kelime oyunuyla kapatacaklarına inanıyorlar.*
28. *Tabakatu'l Kubra, 2/142; Evliyalar Ansiklopedisi, 4/1418.*
29. *Camiu'l Keramat 2/286. Bu menkıbeyi aynı şeyhten Şa'ranî de nakleder. Evliyalar Ansiklopedisi 3/1175 Mütercim 'yumurtalıklarıma bağlayın' ifadesini 'bana bağlayın' olarak terceme etmiştir.*
30. *Tabakatu'l Kubra 2/85, Evliyalar Ansiklopedisi 3/1215. Mütercim Şeyhinin ayıbını örtmek için masaj kelimesini 'onu giydiren' diye çevirmiştir.*
31. *Tabakatu'l Kubra 2/92, Evliyalar Ansiklopedisi 4/1258. Mütercim elleriyle kadınlara dokunduğu kısmı atlamıştır. 'Onun bazı hâllerini şikayet ettiler' diye çevirir.*

Sonra penisini küçültüp eski haline döndürdü. Sonra benim elimden tutup penisine götürdü. Hiçbir şey hissetmedim. Sanki erkek değildi. Allah rahmet etsin, ondan razı olsun, ***kerametleri ve acayip hâlleri ne de fazladır.****'*

YORUM YOK...

Mide Bulandıran Kerametler

'Ebu'l Hayr Kuleybati üstünlüklerine inanılan velilerdendir. Köpekleriyle beraber gezerdi. Köpekler cin tayfasından olup halkın işlerini görürdü. Çoğu zaman ***Hakim Camii'nin tuvalet deliklerine yüzünü dayar, öyle beklerdi.****'* [32]

'Şeyh Hasan Seki ed-Dımeşki. Ona 'Mutlaka bize keramet göstermelisin!' dediler. Onlara 'Bana yüz metelik getirin' dedi. Paraları yuttu. İhtiyaç gideren insan gibi oturdu. Paralar altın olarak çıktı.' [33]

'Bir adam Ebu'l Hayr Kuleybati'ye geldi. 'Eşim hamile ve canı falanca yemeği istiyor.' [34] *Şeyh bir kap istedi, o kaba büyük abdestini yaptı ve kabın içinde istenen yemek sıcak olarak duruyordu.'*

• • •

2011-2013 yılları arasında Edirne cezaevinde bulunduk. Mahkumlar için yapılan sosyal bir faaliyette tasavvuf saçmalıklarına inanan bir hoca da çıkıyordu. Bir gün bir menkîbe anlattı. Fırtınalı bir denize zatın biri *'Dur, ey deniz. Senin üstünde bir deniz var'* demiş ve deniz durulmuş. Ortamda cezaevinde hidayetle tanışan bir ağabey vardı. Üst üste maruz kaldığı ve rahatsız olduğu menkıbe bombardımanına *'Hocam, bu anlattıklarınız çizgi filmlerde dahi olmuyor'* diyerek tepki göstermişti. Allah *subhanehu ve teâlâ* ona rahmet etsin. Esaret bağını hayırlısıyla çözsün. Maalesef tasavvuf kitapları aklı hayali zorlayan, hayal olarak dahi saçmalık kabul edilen böyle mantıksızlıklarla doludur. Havada uçanlar, denizde yürüyenler, aynı anda onlarca yerde görünenler, aslan olup file dönenler, ağaçları altına çevirenler.

İnsanlık tarihinde ruh ve akıl dengesini en güzel şekilde Kur'an bir ümmeti ucuz ve kalitesiz çizgi film hikayelerine benzer kerametlerle uyutup oyaladılar. Mistik eğilimleri ağır basan, günahların affı için olağanüstü şeyler bekleyen



avamı bu hikayelerle korkutup esir aldılar. Allah Rasûlü'nün yerle bir ettiği hurafe ve mitolojik efsane kültürünü *'keramet'* adı altında canlandırdılar. Tarihin ve takvimin seyirini ruh ve akıl dengesiyle değiştiren ve insanlığa rahmet olan bir ümmeti uyduruk kerametleriyle tarih sahnesinden çektiler. Ne vaadettikleri ahlak toplumunu inşa edebildiler, ne de ümmetin kaybolan izzetini geri getirebildiler.

Tuvaletlerde yaşamayı zühd sanan, genelevleri kadınları ile sabahlayan, oğlancılık yapan, sihir, hokkabazlık ve kehaneti erdem sayan müşrik, bidatçi ve ahlaksız fasıkları *'veli'* diye ümmete rol model yaptılar. Çünkü onların kerametleri vardı!

Şeyh Debbağ'ın hayal dünyasından:

'Şeyh'imden işittim, buyurdu ki: Her meleğin zatında beş baş bulunur. Her başın sağı, solu ve üstü bulunur. Her başın üst nahiyesinde dokuz ağız vardır ki bunların toplamı 63 ağız eder. Yani her başta altmış üç ağız bulunur[35] *Bu sayıyı beşle çarparsak 315 rakamı çıkar. Her ağızda bazen üç, bazen beş, bazen yedi dil bulunur. Üç dil bulunduğunda bunu ağız sayısıyla çarparak 945 dil çıkar. Beş dil bulunduğunu kabul edersek 1575, yedi dil olursa 2205 yapar...'* [36]

Eski hurafelerde yer alan canavar tanımına ne kadar da benziyor? Debbağ'ın keşf/keramet/feth ile gördüğü bu varlıklar muhtemelen onu avucuna alıp onunla oynayan cinni şeytanlardır.

Debbağ'ın hayal dünyasından:

'Bir gün arkadaşıma 'Gel Allah'ın yarattığı en ga-

---

32. *Tabakatu'l Kubra, 2/143; Evliyalar Ansiklopedisi, 4/1420.*
33. *Camiu'l Keramat, 2/42*
34. *Me'muniyye el-Hameviyye*
35. *9x5 nasıl 63 eder? Anlaşılan sofilerin matematiği de farklı!*
36. *El İbris, 1/472, Demir Kitabevi*

> *Kur'an ve Sünnette Allah'ın yardımı olarak görülen keramet ile, tasavvufta var olan keramet birbirinden çok farklıdır. Biri iman ve salih amele dayandığından ortaya çıkan sonuç tevhid, sünnet ve taattir. Diğeri şirk ve hurafeye dayandığından sonuç bidat, masiyet ve ahlaksızlıktır.*

rip mahluku düşünelim, sonra Allah'ın yarattıkları arasında onun olup olmadığına bakalım. Şöyle düşün: Bir yaratık, dört ayak üzerinde yürüyor. Deve suretinde ve sırtı hep ağız dolu. Sırtında bir kümbet var, yukarı doğru çıkıyor. Başında çıkıntılar var. Birinden dışkı, birinden bevl çıkıyor. Bu çıkıntılar arasında her şeyi ile tam bir insan sureti bulunuyor... ***Biz bu konuşmayı bitirmemiştik ki bu canlıyı gördük.'*** [37]

Kötü bir cahilliye geçmişi olan bir Müslüman *'Uyuşturucunun her türlüsünü kullandım, bu sofiler neyin kafasını yaşıyor, anlamadım'* demişti.

Ebu Yezid el-Bıstami'ye sordular: *'Kaf Dağı'nı gördün mü?'* Dedi ki: *'Kaf Dağı'na ulaşmak kolaydır. Mesele kef(ince), ayn ve sad dağına ulaşmadır.'* Dediler ki: *'Bunlar nedir?'* Dedi ki: *'Bunlar yeryüzünü kuşatan dağlardır. Ebu Muhammed Kaf Dağı'na çıktığını, Nuh'un gemisini terkedilmiş olarak orada gördüğünü anlatırdı. Derdi ki: 'Basra da Allah'ın bir kulu vardır ki Basra'da oturup ayağını Kaf Dağı'nın üzerine koyar.' ...'* [38]

'Muhammed Ali Kettani bir tavafta on iki bin hatim yapardı...' [39]

'Şeyh Nurettin Mursafi'ye bir hâl geldi. Bir günde bin üçyüz altmış defa hatim yaptı...' [40]

Bir tavafı bir saat kabul etsek, adam bir dakikada yüzlerce hatim yapmış oluyor.

Buraya kadar verdiğimiz örneklerden anlaşılıyor ki: Kur'an ve Sünnette Allah'ın yardımı olarak görülen keramet ile, tasavvufta var olan keramet birbirinden çok farklıdır.

Birincisi, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* mümin kullarına yardımı; ikincisi, şeytanın dostlarına yardımıdır.

Biri insanların Allah'a olan imanı, sevgi ve saygısı artsın diyedir; diğeri şahıslara karşı bir korku imparatorluğu kurmak, onları eleştirmekten çekinmek içindir.

Biri Allah'ın dini yücelsin, aziz olsun diyedir; öteki post ehlinin menfaat elde edip yücelmeleri içindir.

Biri iman ve salih amele dayandığından ortaya çıkan sonuç tevhid, sünnet ve taattir. Diğeri şirk ve hurafeye dayandığından sonuç bidat, masiyet ve ahlaksızlıktır.

Biri akıl ve fıtratın kabul edeceği bir nur taşır üstünde; diğerinde kalpleri ürperten, akılları zorlayan bir karanlık vardır.

Sözün özü biri Rahmanî, öteki Şeytanî'dir.





37. *age.*
38. *İhya, 4/304; Kutu'l Kulub, 2/69.*
39. *el-Luma' 225*
40. *Evliyalar Ansiklopedisi, 4/1361*



'Hakk'ın Özellikleri

Ne kadar sade, anlaşılır ve yalın cümleler. Allah'tan olan ve kaynağını vahiyden alan her mesaj böyle olmalıdır. Hak, fıtratlara hitap edip vicdanlarda makes bulduğundan süslenmeye, uzatılmaya, eğip bükülmeye ihtiyacı yoktur.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Hamd; El-Hakk olan, hakkı kullarına kitap olarak indiren, Rasûl olarak insanlığa gönderen, sözü hak, kendi hak, O'na taalluk edenin hak olduğu Allah'adır.

Salât ve selam; hakkın taşıyıcısı ve öğreticisi, hak ehlini müjdeleyen, insanlığı hakka destek olmaya çağıran Muhamed Mustafa'yadır.

'Hak' kavramı Müslümanların en fazla kullandığı kavramlardan biridir. Bir şeyin doğruluğunu, rıza-ı ilahiye uygunluğunu ve vahiy kaynaklı olduğunu ifade etmek için *'haktır'* deriz. Bunun karşılığında *'batıl'* kavramını kullanırız. İslam ile şirk, iman ile küfür, sünnet ile bidatin mücadelesini hak-batıl mücadelesi şeklinde ifade ederiz.

Bu kavramın bu denli geniş anlamda ve fazlaca kullanılıyor olmasının nedeni vahiydir elbet. Rabbimiz doğru ve yanlış karşılaştırmasında mutlaka bu kavramı kullanır kitabında. Buna binaen Kur'an ve Sünnet merkezli düşünen ve kendini vahye nispet edenler kendilerine ehl-i hak, yollarına hak yol, mücadelelerine hak ve batıl mücadelesi derler.

Hak ehli olmak her birimizin nihai hedefi ve mücadele gerekçesidir. Ancak bir şeyi istemek ayrı ona muvafakat etmek ayrı şeydir. Bu yazımızda Kur'an'da *'hak'* kavramı ile ilgili verilen ölçüleri ele almaya gayret edeceğiz. Ta ki müminler nefislerini, inançlarını, menhec ve ahlaklarını Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabına arz edip, sağlama yapabilsinler. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* *'hak'* için zikrettiği ölçülere uydukları oranda hakkın ehli olmuş olduklarını, bu ölçülerden uzaklık nispetinde haktan uzak olacaklarını bilsinler.

1. Hakkın Kaynağı Vahiydir.

Hakkın en önemli sıfatı kaynağının ne olduğudur. İnsanın taşıdığı inanç ya da ahlakın hak olabilmesi için hakkın kaynağından alınmış olması gerekir. Aksi hâlde zahiri/sureten hakka benzese de ona hak denmez, hak olamaz.

"*De ki: Hak sizin Rabbinizdendir…*" [1]

İnsanoğlu cennetten kovulup dünyaya gönderildiği anda hak ile batıl mücadelesi İblis ile Ademoğlu arasında başlamıştır. İnsanın bu mücadeleye dair Rabbinden ilk duyduğu ayetler konumuz açısından önemlidir. Adem'in *aleyhisselam* şahsında tüm insanlığa seslenen Rabbimiz, onlara hak yolun ilk ve önemli kandilini bu niyetlerle yakmıştır.

"*Hepiniz oradan inin*" dedik. "*Şayet Benden size bir hidâyet gelir de kim Benim hidâyetime uyarsa, onlar için korku yoktur ve onlar asla üzülmezler de.*" [2]

"*Buyurdu ki: "Hepiniz oradan inin. Kiminiz kiminize düşman olacaktır. Benden size bir hidâyet geldiğinde, kim Benim hidâyetime uyarsa o, hem sapıtmaz, hem bedbaht olmaz.*" " [3]

Bu ayetler bir hüküm ortaya koyarken, zımmen bazı hükümleri nefy etmekte, yine zımmen (mefhum'ul muhalifle) bu hükme uymayanların akıbetini beyan etmektedirler.

İki ayetin ortak noktası '*… Benden size bir hidayet gelecek*' şeklindedir. Bir şeyin hidayet yani hak olmasının ölçüsü de belirlenmiştir. Bir şeyin hak/hidayet olması onun Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* olmasına bağlıdır. Bu da inanç ve amellerde kaynak meselesinin önemine vurgu yapar.

Okuduğumuz veya bize öğretilen itikad ve eyleme dair her şeyde bu ölçü temelimiz olmalıdır. Bilgiyi bize sunan tarafa '*Bunun delili nedir?*' diyerek kaynağını sormalı Allah'tan olup olmadığına yani hidayet/hak olup olmadığına bakmalıyız.

Batıl ehlinin temel özelliklerinden biri kaynak bilincine sahip olmamaları, inancı ve ameli belirleyen bilgi konusunda gevşek davranmalarıdır. Kur'an-ı Kerim bu duruma '*zanna tabi olma*' der.

Batıl ehlinin temel özelliklerinden biri kaynak bilincine sahip olmamaları, inancı ve ameli belirleyen bilgi konusunda gevşek davranmalarıdır. Kur'an-ı Kerim bu duruma 'zanna tabi olma' der.

"*Onların çoğu sadece zanna tabi olur. Zan ise haktan bir şey ifade etmez. Allah onların yaptıklarını bilendir.*" [4]

Mekkeli müşrikler inanç ve amellerine kaynaklık teşkil eden bilgi hususunda duyduklarıyla yetiniyor, bunun İbrahim *aleyhisselam* öğretisi olduğuna inanıyor ve tabi oluyorlardı. Allah *subhanehu ve teâlâ* onların kaynak problemli bilgi anlayışını '*zanna tabi olma*' olduğundan kınıyor ve hakkı ifade etmeyeceği, onun yerini alamayacağı noktasında Müslümanları uyarıyordu.

Benzer şirk ve cahiliye toplumlarında durum bundan farklı değildir. İnsanların bilgileri sohbet meclislerinde duyulan, taziye vaazlarında anlatılan, yaşlı amcaların geçmişten naklettikleri hikayelere dayalı, senaryosu neye göre yazıldığı belli olmaya görsel yayınlara dayanmaktadır. Daha tehlikelisi ise zamanımızda hızla yayılan sanal bilgilerdir. Kim olduğu belli olmayan kullanıcılar, neye dayandıklarını belirtmeden, parantez içine uydurma kaynaklar yazarak bilgiler paylaşıyorlar. Bu bilginin hazır alıcısı mevcut. Almakla yetinmeyen, buna itikad bina eden, bu bilgiyle insanlarla tartışıp konum belirleyenler dahi var.

Müslüman bu noktada bilinçli davranmalı ve bilginin kaynağını araştırmalıdır. Hurafe ve zanna dayalı bilgiden kaçındığı gibi, sanal ortamların bilgisinden de kaçınmalı, kaynağından emin olmadığı bilgiyi kalp ve zihnine almamalıdır.

2. Hak Apaçık Olandır

Rabbimiz şöyle buyuruyor:

"*O gün Allah onların hak ettiklerinin karşılığını verecektir. Ve onlar Allah'ın El-Hakk-ı mubin/apaçık hak olduğunu bileceklerdir.*" [5]

Allah *subhanehu ve teâlâ* El-Hakk-ı mubin olduğu gibi, O'nun *subhanehu ve teâlâ* kitabı da gönderdiği Rasûller de apaçık mesajlarla gelmiştir.

1. *18/Kehf, 29*
2. *2/Bakara, 38*
3. *20/Taha, 123*
4. *10/Yunus, 36*
5. *24/Nur, 25*

"Ta, Sin, Mim. Bu apaçk kitabın ayetleridir." [6]

"Rasûller yalnızca apaçık bir tebliğle yükümlüdür." [7]

Hak, içinde kapalılık olmayan, her yönüyle apaçık olan şeydir. Muhatabın anlamadığı, süslü kelimeler, zor terkipler ve uzatılmış cümlelerle *'ne kadar edebî'* dedirten ama hiçbirşey anlaşılmayan şey değildir hak. Hak, insanlar anlasın ve yaşasın diye vardır. Bu nedenle de anlaşılırdır. Bir insanın İslam dairesine girebilmesi için olması gereken inanç esaslarına göz attığımızda, bu çok daha iyi anlaşılacaktır.

"Sizin ilahınız tek bir ilahtır. O Rahman ve Rahim'dir." [8]

"Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür." [9]

"Alemlerin Rabbi olan Allah tarafından indirilmiş, içinde şüphe olmayan bir kitaptır." [10]

"Ey kavmim Allah'a ibadet edin, sizin için O'ndan başka ilah yoktur." [11]

Ne kadar sade, anlaşılır ve yalın cümleler. Allah'tan olan ve kaynağını vahiyden alan her mesaj böyle olmalıdır. Hak, fıtratlara hitap edip vicdanlarda makes bulduğundan süslenmeye, uzatılmaya, eğip bükülmeye ihtiyacı yoktur.

Batıl ise dayanaksızdır. Fıtrat ve vicdana uyumlu değildir. Bu nedenler uzadıkça uzar, kabul görmek için muhatabı iknaya çalışır.

'Hakk' olanı herkes anlar. Seviyesi ve statüsü ne olursa olsun hak, duyulduğu anda muhatap tarafından idrak edilir. Öyle ki ona kulak tıkayan, anlayamadığını söyleyen batıl ehli dahi onu çok iyi anlar, idrak eder. Batıl ise sınırlı insan ve belli zümreler tarafından anlaşılır. Sadece ona gönlünü açan, cahiliye taassubuyla ona taraf olan, sosyal bir çevrede tutunmak isteyen insanlar onu anlayabilir.

Bu noktada hakka tercüman olmayı vazife edinmiş kardeşlerimize bir uyarıda bulunmak istiyoruz:

6. 28/Kasas, 1-2

7. 29/Ankebut, 18

8. 2/Bakara, 163

9. 48/Fetih, 29

10. 32/Secde, 2

11. 23/Müminun, 23



'İnsanlara güzel söz söylemek', *'Sözün en güzeline kulak vermek'*, *'Güzel öğütle insanları Allah'a davet'* gibi Rabbani öğütler ayrı bir şey, sözü uzattıkça uzatmak, anlaşılmaz kelimelerle muhatabı sözlüklere yöneltmek, uzayan terkiplerle süsü hakikatin önüne geçirmek ayrı şeydir.

İnsanların *'hakk'* ile arasına uzun mesafelerin ve kalın perdelerin girdiği şu zamanda; hakk yalın, sade ve anlaşılabilir olmalıdır. Hakkın güzelliği kelimelerde değil, taşıdığı anlamlarda, batılın süsü ise kelime ve uslubundadır.

Hakkın apaçık olması bulandırılmaması İslam nezdinde en önemli konulardandır. Bu nedenle hakkın apaçık oluşu aleyhine tüm faaliyetler en ağır suçlar kapsamında değerlendirilmiş ve sahipleri Kur'an'ın en ağır tehdit ve yergisine muhatap olmuşlardır.

"Muhakkak indirdiğimiz apaçık ayetlerimizi ve hidayeti, insanlara Kitapta apaçık bir şekilde bildirdikten sonra gizleyenler var ya; işte onlara hem Allah lanet eder, hem de lanet edenler lanet eder." [12]

"Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip de onu az bir pahaya değiştirenler (var ya); işte onlar (ahirette) karınlarında ateşten başka bir şey yemezler, Kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları temize çıkarmaz, onlar için acıklı bir azap da vardır. Onlar hidayete karşılık sapıklığı, mağfirete karşılık azabı satın alanlardır. Onlara ateşe karşı dayanma gücü veren nedir?" [13]

Hakkı gizleyenler bu ağır ifadelere muhatap olurken, onu apaçık bir şekilde anlatmayan, hakkı ağzında geveleyen ya da içine batılı karıştıranlar da bu yergi ve kınamadan nasiplerini almışlardır.

12. 2/Bakara, 159

13. 2/Bakara, 174-175

"Beraberinizdekileri (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğime iman ediniz ve onu inkâr edenlerin ilki olmayınız. Ayetlerimi de az bir pahaya satmayınız ve yalnız benden korkunuz." [14]

3. Hak Tektir

Hakk'ın kaynağı tektir, apaçıktır. Buna bağlı olarak da hakk tektir, birden fazla olamaz. Batıl ise şeytanidir, insanların heva ve arzularına dayanır. Kaynağının çokluğu nedeniyle birden fazladır.

"İşte bu sizin El-Hakk olan Rabbinizdir. Haktan sonrası sapıklıktan başka bir şey değildir. Nereye çevriliyorsunuz." [15]

Rabbimiz, vahyin aydınlığı ve batılın karanlığını karşılaştırdığı yerlerde nur kelimesini müfred/tekil, karanlığı ise cemi/çoğul kullanarak bu hakikate işaret etmiştir.

"Allah iman edenlerin dostudur. Onları ***karanlıklardan aydınlığa*** *çıkarır. Kafirlerin dostu ise tağuttur. Onları* ***aydınlıktan karanlıklara*** *çıkarır…"* [16]

"Sizleri karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için o ve melekleri size salât eder. O müminlere merhametlidir." [17]

Hakk'ın kaynağı tektir, apaçıktır. Buna bağlı olarak da hakk tektir, birden fazla olamaz. Batıl ise şeytanidir, insanların heva ve arzularına dayanır. Kaynağının çokluğu nedeniyle birden fazladır.

Hak ehli olmak isteyenlerin çok iyi anlaması ve üzerinde sebat etmesi gereken noktalardan biri de budur. Hakkın kesinliği ve keskinliği, sahiplerini dünya ve ahirette sabit kılıcı olma özelliği onun tek oluşu ve çeşitlenmiyor oluşuyla alakalıdır.

Tek olan, yakin hasıl eder. Muteaddid olan ise şüphe ve zan... İnsanın amel ve eylemlerinin kalite ve devamlı oluşu, düşüncenin berraklığı ve kesinliğiyle alakalıdır. İnsanın inandığı tek hakikat kalbini kuşatıp etkilediği için insanın amellerini tek yönde kanalize eder. Bu durumda salih amellerin dünyada meyvelerini verip, sahibinin imanından tat almasına ve yeryüzünde kalıcı olmasını sağlar.

Bu nedenle batıl ehlinin hak ehline yönelik en ciddi hamlesi hakkı sulandırmak ve batılın da bir fikir/inanç/ideoloji olarak meşru olabileceğini kabul ettirme çabasıdır. Bunun için çeşitli yollara başvurur, diyalog ve karşılıklı hoşgörüden başlayarak eziyet, sürgün ve öldürmeye varan farklı yöntemler kullanırlar.

Müşriklerin, Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* *'Bir müddet sen bizim ilahlarımıza ibadet et, bir müddet biz senin ilahına ibadet edelim'* teklifi hakkı sulandırma ve onu çeşitlendirme çabasından başka bir şey değildir.

Vahyin bu çabalara cevabı şöyledir:

"Şüphesiz ki bu benim dosdoğru yolumdur. O hâlde ona uyun. Başka yollara uymayın. Sonra sizi O'nun yolundan ayırırlar. İşte sakınasınız diye Allah size bunları tavsiye etti." [18]

Bu ayetin siyak ve sibakı ele alındığında mesele daha iyi anlaşılacaktır. *'Vasiyet'* ayetleri olarak bilinen önceki üç ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* müminlere tavsiyelerde bulunur. *'Allah'a ibadet edin, O'na hiçbirşeyi ortak koşmayın'* ilkesiyle başlayıp, Müslümanlara farz olan ebeveyn hakkı, kul hakkı, zinanın, katlin, yetim malı yemenin haram oluşuyla ilgili hükümlerin beyanıyla devam eder. İtikadi, hukuki ve ahlaki öğretilerin mealini verdiğimiz ayetle sonlanması ise önemli bir mesaj içerir. İnane, hukuk ve ahlak olarak tek hak, takip edilecek yol ve uyulacak öğüt İslam'dır. Onun dışındaki tüm yol ve yöntemler insanı sıratı müstakimden koparacak saptırıcı yollardır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu ayetin ve içerdiği *'hakkın tek oluşu'* mesajının sahabenin gönlüne ve aklına hece hece nakşolmasını istedi. Ayet-i celileyi şöyle tefsir etti:

'Allah Rasûlü düz bir çizgi çizdi. 'Bu Allah'ın yoludur' dedi. Bu çizginin sağına ve soluna çizgiler çizdi. *'Bu yolların her birinin üzerinde şeytan vardır, ona davet eder' dedi ve bu ayet-i kerimeyi okudu.* [19, 20]

14. 2/Bakara, 41
15. 10/Yunus, 32
16. 2/Bakara, 257
17. 33/Ahzab, 43
18. 6/En'am, 153
19. 6/En'am, 153
20. Müsned

Modern meydan okuma ve postmodern aymazlığın insanlığa *'izafiyetçiliği'* dayattığı zamanımızda bu hakikatlerin daha da belirginleşmesi gerekiyor. Her şeyin izafi olduğu, herkesin doğrusunun sadece kendini bağladığı ve her düşünceye hoşgörülü olmamız gerektiği yönünde telkinler; hakkı sulandırma ve batılı meşrulaştırma çabasından başka bir şey değildir. Aynı zamanda hak ehlinin uğruna yaşayıp uğruna öldüğü ve tüm benliklerini kuşatan hakkın tekliği ilkesini, buna bağlı olarak da mücadele azim ve iradelerini ellerinden almaktır.

İslami camianın içinde bu rüzgarın etkilerini müşahade ediyoruz maalesef. Bir grup tamamen bu görüşe taraftar olmuş durumda. Demokrasi ve fikir hürriyeti adı altında süzme demokratlara taş çıkartacak şekilde paralıyorlar kendilerini. Bir başka grup tarihin çöplüğünde nakil antikacılığı yapıyor. Tarihte konuşulmuş ve ortaya atılmış ne kadar fikir varsa bunları itinayla topluyor, geçmişe ait olması hasebiyle kutsuyor ve ilgili-ilgisiz birçok konuya iliştirip, sonuç olarak meselenin ihtilaflı olduğu kanısına varıyor. Böylece hakkın tek olmadığı, birden fazla doğru olabileceği çıkarımıyla hak çeşitlendirilmiş oluyor.

Buna mukabil hakkın tek oluşu ilkesini savunanlar aşırılık, bölücülük ve fitne yapmakla suçlanıyor. Hakka taraftar olmak isteyenlerin bu mahalle baskısı karşısında sabır ve yakinde direnmesi, vahyin öğretileriyle teselli olup, hakkın ve ehlinin azlığı gerçeğiyle yollarına devam etmeleri gerekiyor.

4. Hak Batıl ile Mücadele Eder

Hak, tabiatı itibariyle batıla düşmandır ve onunla mücadele eder. Çünkü hak, insanların dünya ve ahiret saadeti için vardır. Birey ve toplumun dünya ya da ahirette bedbaht olmasına sebebiyet verecek şeylere engel olur. Bu düşmanlık ve mücadele beşeri olana benzemez. Irk, toprak, grupçuluk ve çıkar düşmanlıkları gibi geçici değildir. Hak, batıl ve taraftarları arasındaki bu çekişme El-Hakem olan Allah onların arasında hükmedip, nihai hükmünü beyan edene dek sürecektir.

"Allah'a ibadet etmeye davet etsin diye Semud'a kardeşleri Salih'i gönderdik. ***Aniden birbiriyle husumet/düşmanlık eden iki grup oluverdiler."*** [21]



Ayeti kerimede geçen aniden/fec'eten ifadesi önemlidir. Hak ve batıl karşı karşıya geldikleri anda vakit geçmeksizin aralarında düşmanlık belirmiştir. Birdenbire aralarında baş gösteren bu düşmanlığın açıklanması kolaydır. Hak, batılı ezip yeryüzünden silmedikçe, kaynağını aldığı El-Aziz ve El-Kahhar olan Allah *subhanehu ve teâlâ* gibi karşısında duran şeylere üstün gelip zuhur etmedikçe tamamlanmış olmaz. Bu nedenle batılı istemez, ona düşmanlık eder ve mücadele içinde olur. Batıl ise hak karşısında tutunamayacağını bilir. İnsanları özlerinde/fıtratta var olana davet eden, onları asıllarına döndürecek ve kalplere hitap eden bu çağrının, varlığını tehdit ettiğini düşünür. Var olabilmek için varlık mücadelesi verir.

Batıl karşısında bu kutlu mücadeleyi verecek olanlar hak ehlidir. Bu mücadelenin ruhunu, imamlarını, mücadele için gerekli olan azığı ve mücadelenin değişmez seyrini/sünnetullahı bilmek zorundadırlar. Zikredilenleri bilmeyen ve amel etmeyenler hakkın taraftarı değil, hak ehli olduğunu düşünenlerden olur. Çünkü; hakkın kendisi Allah'tan olup vahye dayandığı gibi, batılla mücadele metodu da Allah'tan olup vahye dayanmalıdır. Tarih boyunca kendilerini hakka nispet edip bu nisbetleri iddiadan öteye geçmeyenler, ya kaynağında ya da mücadele metodunda haktan uzaklaşanlardır.

Bu saydıklarımız için en önemli ve özlü kaynak Allah'ın kitabıdır. Hak ehlinin kıssalarıyla kalplere sebat veren, hak ehlinin kesin galibiyetiyle korku ve endişeleri sonlandıran Kur'an kıssaları bu mücadelenin temel kaynağı ve azığıdır.

---

21. 27/Neml, 45

"Sana Peygamberlerin haberlerine dair neyi anlatırsak, onunla kalbine sebat verelim diye anlatıyoruz. Bunda da sana hak, müminlere de bir öğüt ve bir uyarı gelmiştir." [22]

Nuh'un *aleyhisselam* her nesle, içinde sadra şifa öğütler barındıran ve zorlu imtihanlarda muvahhidleri teselli eden kıssasının ardından şöyle buyurur Rabbimiz:

"Bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Onları bundan evvel ne sen biliyordun ne de kavmin. O hâlde sabret. Akıbet hiç şüphesiz takva sahiplerinindir." [23]

Asrımızın muvahhidlerinin çetin imtihanlarından olan *'Esaret'* fıkhını da barındıran Yusuf'un *aleyhisselam* kıssası ardından da şöyle der Rabbimiz:

"Andolsun ki onların kıssalarında olgun akıl sahipleri için bir ibret vardır. O (Kur'an) uydurulan bir söz değildir. Fakat kendisinden önce olanları doğrulayıcı, (insanlara) gerekli herşeyin açıklayıcısı, iman edecek bir topluluk için de hidayet ve rahmettir." [24]

Hakk'a gönül vermiş ve bu mücadelede hak saflarında yer alan yiğitlerin Kur'an kıssaları üzerinde dikkatle durması gerekmektedir. Sadece bilgi/malumat olarak bu kıssaları bilmek yetmez. Onları ders yapmak, ayetlerin üzerinde durup tefekkür etmek, yaşanılan vakıaya uyarlamak ve gerekli dersleri çıkarıp mücadele yolunu aydınlatan birer kandil kılmak gerekir.

5. Hak Batıla Galip Gelendir

Hak ehli olmak, El-Hakk olan Allah'a asker/taraftar olmaktır. Allah *subhanehu ve teâlâ* emrinde galip olduğu gibi, O'na *subhanehu ve teâlâ* taraftar olan ve O'nun *subhanehu ve teâlâ* askerlerinden olan ehl-i hak da galip gelecektir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yer, gök ve içindekileri yaratmasındaki hikmetlerden biri de budur.

"Biz göklerle yeri ve aralarında olanları oyalanalım diye yaratmadık. Eğer biz eğlence edinmek isteseydik elbette onu kendi katımızdan edinirdik. Fakat Biz (bunu) yapanlar değiliz. Bilakis Biz, hakkı bâtıl üzerine bırakırız da hak onun beynini darmadağın eder; o da derhal çekişerek can verir. (Allah'ı) nitelendirmenizden ötürü vay size!" [25]

Müslümanın bu mücadele esnasında kesin olarak bilmesi gerekir ki; hak-batıl kavgası düz bir çizgide değil dairesel bir döngüde gerçekleşir. Yani bu kavganın seyri değişken, akıbeti ise değişmezdir. Seyir esnasında sadık olanlarla olmayanları açığa çıkarmak, pis ile temizi ayırt etmek ve müminler arasında şehitler edinmek için Allah müminleri imtihan edebilir.

Hak-batıl kavgası düz bir çizgide değil dairesel bir döngüde gerçekleşir. Yani bu kavganın seyri değişken, akıbeti ise değişmezdir. Seyir esnasında sadık olanlarla olmayanları açığa çıkarmak, pis ile temizi ayırt etmek ve müminler arasında şehitler edinmek için Allah müminleri imtihan edebilir.

"Eğer size (Uhud'da) bir yara dokunduysa o topluluğa da (Bedir'de) öylece bir yara dokunmuştur. O günleri; biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah müminleri ayırt etsin. Aranızdan şahidler edinsin. Allah zalimleri sevmez." [26]

"Allah müminleri üzerinde bulunduğunuz bu hâlde asla terk etmez. Nihayet murdarı temizden ayıracaktır. Allah, size gaybı bildirecek de değildir. Fakat, Allah Peygamberlerinden kimi dilerse seçer. O hâlde Allah'a ve Rasûllerine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için pek büyük bir mükafat vardır." [27]

Bu imtihan çok çetin olup, müminlerin sarsılmasına, zorlanıp yüzlerini semaya dönmelerine neden olabilir. Anlık tereddütler, yılgınlıklar ve yenilmişlik yorgunluğu hissedilebilir.

"Yoksa siz, sizden önce geçenlerin hâli (musibetlerinin benzeri) başınıza gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluklar ve sıkıntılar gelip çattı ve öyle sarsıldılar ki, hatta Peygamber kendisine iman edenlerle birlikte: "Allah'ın yardımı ne zaman gelecek?" derlerdi. Haberiniz olsun ki Allah'ın yardımı yakındır." [28]

"Nihayet o Peygamberler (kendilerini yalanlayan-

22. 11/Hud, 120
23. 11/Hud, 49
24. 12/Yusuf, 111
25. 21/Enbiya, 16-18
26. 3/Âl-i İmran, 140
27. 3/Âl-i İmran, 179
28. 2/Bakara, 214

ların imanlarından) ümitlerini kesip de (kafirler de) yalan söylediklerinin ortaya çıktığını sandıkları bir sırada, onlara yardımımız gelmiş de dilediğimiz kurtuluşa erdirilmişti. Ama kafirler güruhundan azabımız asla geri çevrilemez." [29]

"Hani onlar size hem üstünüzden hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. O vakit gözler yerinden kaymış, yürekler de gırtlaklara varmıştı. Allah hakkında da türlü zanlarda bulunuyordunuz. İşte orada müminler imtihan edilmiş ve şiddetli şekilde sarsılmışlardı." [30]

Bunlar insanın tabiatında var olan zayıflık ve acziyetin, unutkanlık ve cehaletin sonucudur. Ancak, bunlar geçici olmak zorundadır ve kalbi istila etmemelidir. Çünkü nihai zafer, mutlak akibet muttakilerindir. Bu, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ilk muvahhid nesilden bu yana tüm müminleri kendisiyle müjdelediği hakikattir.

"Allah ve Rasûlü ile sınır mücadelesi yapanlar işte onlar, şüphe yok ki en zelil olanların arasındadırlar. (Çünkü) Allah: "Andolsun ki Ben ve Peygamberlerim mutlaka galip geleceğim" diye yazmıştır. Muhakkak ki Allah yegane güç sahibidir. Emrine karşı konulamayandır." [31]

"Andolsun ki biz senden önce kavimlerine Rasûller gönderdik. Onlar da kavimlerine açık açık delillerle geldiler. Biz de günahkarlardan intikam aldık. Müminlere yardım etmek ise zaten üzerimize bir haktır." [32]

"… Allah işinde galip/üstün olandır. Lakin insanların çoğu bilmezler." [33]

"Biz ise o arzda mustazaflara lütuf etmek, onları önderler yapmak ve onları vârisler kılmak istiyorduk. Ve onlara arzda güç ve imkan (iktidar) verelim; Firavun'a, Hâmân'a ve ordularına da onlardan korka geldiklerini gösterelim (istiyorduk)." [34]

"Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır, kullarından dilediğine onu miras verir. İyi akibet ise, takva sahiplerinin olacaktır" dedi." [35]

29. 12/Yusuf, 110
30. 33/Ahzab, 10-11
31. 58/Mücadele, 20-21
32. 30/Rum, 47
33. 12/Yusuf, 21
34. 28/Kasas, 5-6
35. 7/Araf, 128



Göklerden gelen bu ilahi fermanlar kalpleri öyle bir kuşatmalı ve tesiri altına almalıdır ki, tüm korkuları, endişeleri ve yılgınlıkları kaldırıp yerini yakinin ve güvenin esenliğine bırakmalıdır.

Bunca ilahi müjdeye rağmen kalplerde korku ve yılgınlık süreklilik arz ediyor ve insanı bu duygular yönlendiriyorsa nifaktan ve kalp hastalığının müzmin bir hâl almasından korkulur.

"De ki: "Hak geldi, batıl da çekişe çekişe can verdi. Çünkü batıl can çekişe çekişe yok olucudur." " [36]

"De ki: "Hak geldi. Batıl ne yeniden bir şey var edebilir, ne de geri getirebilir." " [37]

"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Halbuki Allah kendi nurunu tamamlamaktan başka bir şeye razı değildir. Kafirler hoş görmese de. Dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için, Rasûlü'nü hidâyetle ve hak din ile gönderen O'dur. Müşrikler hoş görmese de." [38]

6. Hak Kalıcı Olandır

Kur'an-ı Kerim insanların çok iyi anlamasını istediği meseleleri misaller vererek anlatır. Soyut olan anlamları bu misaller aracılığıyla somutlaştırır ve muhatabın kalbine ilmek ilmek dokur. Bu özlü ve derin anlamlar barındıran misallerden biri **hak ve batıla dair** Ra'd suresinde verilen misaldir.

"O, gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarlarınca sel dolup taşar. Sel de yüze çıkan bir köpük yüklenip götürür. Bir süs veya bir fayda elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de bunun gibi bir köpük çıkar. İşte Allah, hakk ile batılı böyle örneklendirir. Ancak köpük atılır gider. İnsanlara fayda

36. 17/İsra, 81
37. 34/Sebe, 49
38. 9/Tevbe, 32-33

Batıl köpük gibidir. Bazı zamanlarda debdebesi, ihtişamı ve etrafında topladığı hevasını ilah edinmiş kalabalıklarla göz boyayabilir, kulakları büyüleyip hisleri yanıltabilir. Firavun sihirbazlarının gözleri boyadığı, cahiliye şairlerinin duyguları yanılttığı gibi.

verecek olan şeye gelince, işte bu, yerde kalır. Allah örnekleri işte böyle verir." [39]

Batıl suyun üzerindeki köpük ya da kullanıma hazır gelmesi için ateşte şekil verilen madenin üzerinde açığa çıkan köpük gibidir. Kendisi asıl değildir. Belli bir durum nedeniyle ortaya çıkmıştır. Kendisini ortaya çıkaran şartlar son bulduğunda –ki arızi olması nedeniyle buna mahkumdur- o da yok olacak ve ondan geriye eser kalmayacaktır.

Hak ise asıldır. Hayatın idamesi için varlığı zorunludur. Üstünü köpük kaplayıp görünmesine engel olsa da, köpük tabakası yok olacak ve altında yatan hakikat açığa çıkacaktır. İnsanlar onunla muamele ettikçe köpüğün sadece göze hitap ettiğini, hayatın zaruri ihtiyaçlarını karşılamadığını, insanın rahatını da sağlamadığını görecek, faydalı olana yani suyun ve madenin bizzat kendisine yönelecektir.

Evet, batıl köpük gibidir. Bazı zamanlarda debdebesi, ihtişamı ve etrafında topladığı hevasını ilah edinmiş kalabalıklarla göz boyayabilir, kulakları büyüleyip hisleri yanıltabilir. Firavun sihirbazlarının gözleri boyadığı, cahiliye şairlerinin duyguları yanılttığı, İsa'nın *aleyhisselam* kavminin tıpçılarının bilimle insanları etkiledikleri gibi.

Bunlar karşısında hak ehli gevşekliğe kapılmamalıdır. Batıl debdebe ve ihtişamıyla arz ediyorsa bu Musa'nın henüz asasını atmadığından, Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* Allah'ın ayetlerini okumaya başlamadığından ve İsa'nın çamurlaşmış fıtratlara hayat verecek nefhasını üflemediğindendir. Yani batılı ihtişamlı kılan gücü ve sağlamlığı değil, hak ehlinin vazifesini hakkıyla yerine getirmemesidir.

İnsanlık tarihi boyunca batıl farklı suretlerde ortaya çıkmıştır. Bu iddialı çıkışlar hüsranla sonuçlanmış ve ortaya çıkan batılın bir öncekini yemesiyle nihayete ermiştir. Putperestlik, kahinlik, şiir, sihir, mistizm, Marksizm, Kapitalizm, Liberalizm, Modernizm… Ve tüm zamanların en fazla taraftar toplayan dini olan Demokrasi…

Hak ise hep aynıdır ve her nesilde hakkın taraftarları bir sonraki nesle örnek olup, mücadele azmi ve tecrübesiyle onları daha ileriye taşımıştır. Adem'den *aleyhisselam* Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* tüm Rasûller, insanları bir tek şeye/hakk'a davet etmişlerdir. O da İslam'dır.

Bizden önce nice batıl ve taraftarları büyüklendiler, hiç silinmeyeceklerini düşünüp yeryüzünü ifsad ettiler. Bugün sadece onları birer ibret vesikası olarak hatırlıyor ve lanetliyoruz. Öyle ki sadece bizler değil, onlardan sonra gelmiş ve batılın yeni suretini temsil edenler dahi seleflerini lanetliyor.

Hakk'a gönül vermiş olanlar bilmelidir ki; öncekiler yeryüzünden silinip birer ibret vesikası oldukları gibi, bugünün ihtişamlı batıl ehli de aynı akibete uğrayacak ve silineceklerdir. Kalıcılık, asıl olanın; zeval ise, köpük olanın kaderidir.

Sözün özü;

Hak, Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* olandır.

Hak, içinde hiçbir kapalılık olmayan ve her tabakadan insanın zorlanmadan anladığı hakikattir.

Hak, tektir ve çeşitlenmez. Bir olan hakkın dışındaki tüm yollar üzerinde şeytanlar vardır ve bu yollar sırat-ı mustakimden insanları saptıran yollardır.

Batılla mücadele etmeyen, sureten hakka benzese de, hak değildir. Batıl hakkın karşısında zeval bulmaya mahkumdur.

Batıl köpük misalidir, sonu kesiktir. Hak, El-Hakk olan insanlar arasında hükmedinceye dek faydalı ve kalıcıdır.

İlahi, bizlere hakkı hak olarak gösterip ona ittibayı, batılı batıl olarak gösterip ondan içtinab etmeyi müyesser kıl.

---

39. 13/Rad, 17



Ahmet TOPAL Hoca

Hayatının en bereketli dönemlerinin medreseyi yusufiyye olarak isimlendirdiği cezaevi ve hicret olarak isimlendirdiği sürgün dönemleri olduğunu söylemiş ve bunları kendisine ikram eden Allah'a hamd etmiştir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

Ahmet TOPAL Hoca, Hicri 14 Cemaziye'l-Evvel 1374, Miladi 9 Ocak 1955'te Samsun'da dünyaya gelmiştir.

Anne ve babasının küçük yaşlardayken ayrılması ile ilköğretimi Samsun ve Kocaeli illerinde okumuştur. Maddi sıkıntılarından dolayı küçük yaşından itibaren okuldan arta kalan zamanlarında çalışmıştır. Ortaöğretim ve liseyi Samsun'da okumuştur. İlköğretimde İslam'a olan merakı ile namaza başlamış ve hayatının son gününe kadar namazı terk etmemiştir. Özellikle liseyi okuduğu dönemlerde hem derslerde başarılı olması hem de İslam'a olan düşkünlüğünden dolayı insanların ilgisini çekmiştir ve çocukluk arkadaşının ailesinin desteğiyle liseyi okumuş ve üniversiteye hazırlanıp kazanmıştır, o gün için hedefi olan doktorluğu iki puan ile kazanamamış, öğretmenliğe puanı yetmesine rağmen gitmemiştir. Daha sonradan kendi ifadesi ile; *'Hamd olsun Rabbime belki doktorluğu kazanmış olsaydım, İslami olarak gelişemeyecek ve hidayet bulamayacaktım.'* diyerek belki insanların kayıp dediği bir hedefi kaybettiği için Rabbine hamd etmiştir.

Üniversiteye gitmemeye karar verdikten sonra çalışmak için İstanbul'a gelmiştir.

Lise döneminde okumaya başladığı kitaplardan İslam'ı anlamaya ve o kitaplara göre hayatını şekillendirmeye çalışmıştır, o dönemin İslami kitapları içerisindeki fikirlerde birçok bidat, hurafe ve şirkin varlığı kendisini de ister istemez etkilemiş, dönemin revaçta olan cemaatlerinden birisine gidip gelmeye başlamıştır. Gençliğin verdiği hareketliliği parti teşkilatlarında geçirmiştir.

İstanbul Cağaloğlu'nda bir matbaada çalışmaya başlaması ile kitaplara ulaşması daha da kolaylaşmış ve o dönemde yeni yeni Türkiye'de kitapları tercüme edilen Seyyid Kutub, Mevdudi ve Said Havva gibi yazarların kitaplarını okumaya başlamış ve içerisinde bulunduğu hâlin görüntü ve kisve hâli ile İslam olmasına rağmen fikir ve düşünce olarak İslam olmadığını fark etmiş ama o dönemde bu davaya öncülük eden kimselerin olmamasından dolayı bir çok sıkıntı çekmiştir. Kendi ifadesi şöyledir: '*Biz bu dini deneme, yanılma yöntemi ile yaşamaya çalıştık ve sonunda Rabbim lütfetti bu akide ile bizi tanıştırdı.'*

Okuduğu kitaplardan edindiği fikirler ile askerlik yapmamaya karar vermiş ta ki otuz bir yaşında çalıştığı yerden polisler tarafından götürülene kadar teslim olmamış, yakalanınca İslami bilgisi olan kimselere durumunu sormuş, onlar da kendisini yanlış yönlendirmişler ve bitirmesini söylemişlerdir. Askerliğini, cami görevlisi olarak yapmıştır ama buna rağmen kendisi bu dönemi *'Esaret yıllarım'* diye isimlendirir.

Kitaplardan edinmiş olduğu fikirleri her mecliste tartışmış ve hoca olarak gördüğü kimselere götürmüştür. Aldığı cevapların hevaya dayalı olduğunu anlamasıyla birlikte artık bunları fikir olarak yaşamak merhalesinden akide olarak yaşamak merhalesine taşımış ve eskiden hukuku olduğu insanları bu yeni akidesine davet etmiş ve değişik tepkilerle karşılaşmıştır. Daha önceden kendisine ve fikirlerine değer veren insanlar kendisinden uzaklaşmaya başlamıştır.

Bugün kanaat önderi, cumhurbaşkanı, milletvekili veya hoca olarak piyasada var olan birçok kimsenin yüzüne karşı bu akideyi savunmuş ve içlerinde bulunmuş oldukları hâlin cahiliye olduğunu ve gittikçe İslam'dan uzaklaştıklarını söylemiştir.

Bu akideyi yaşamaya başladıktan sonra tevḥid akidesinde kimi duyduysa yaşı, ilmi, tecrübesi veya kişiliğine bakmaksınız Türkiye'nin birçok yerine gitmiş tanışmış ve yardımlaşma noktasında teklifler sunmuş; vaḥdet adına bir şeyler yapmanın gerekliliğine inanmıştır.

Bu süreçte insanlar tarafından radikal, aşırı, tefrikacı ve son dönemin revaçta olan tekfirci suçlamalarıyla karşı karşıya kalmış ama tüm bu isimlendirmelere rağmen davetine devam etmiştir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* kendisini altı çocuk ile rızıklandırmıştır. Ve çocuklarını küfrün okullarından korumak adına elinden geleni yapmış, Allah'ın lütfu ile ilk çocuğunun kısa bir dönem okumasının haricinde çocuklarını kendi imkanları dahilinde okutmaya ve İslam üzere yetiştirmeye gayret etmiştir.

Bu süreçte en büyük destekçisi davetine belki de ilk icabet eden hanımı olmuştur. Sadece bu süreçte değil hayatındaki birçok yerde ve yola çıktığı insanların onu yarı yolda bıraktığı dönemlerde hanımının desteğini hep yanında hissetmiştir ve kendi söylemi ile; *'Ben ne kadar belli edemesem de, hakkını veremesem de benim hanımım Hatice radıyallahu anha gibi görevini yaptı ve bu asrın sahabe hanımları gibi oldu.'* demiştir.

Bu akideyi yaşamaya başladıktan sonra tevhid akidesinde kimi duyduysa yaşı, ilmi, tecrübesi veya kişiliğine bakmaksınız Türkiye'nin birçok yerine gitmiş tanışmış ve yardımlaşma noktasında teklifler sunmuş; vahdet adına bir şeyler yapmanın gerekliliğine inanmıştır.

Bazı insanlarla birliktelikler yaşamış ama zamanla insanların makama, sayıya ve paraya değer vermeleri ve bu kaygılardan dolayı akidevi çizgilerini yitirmelerinden dolayı bu birliktelikleri sonlandırmıştır. Ama Allah'ın ona vermiş olduğu en büyük nimetlerden birisi, yılmaması ve birçok kişi tarafından yarı yolda bırakılmasına rağmen yoluna emin adımlarla devam etmesi ve sanki hiç zorluk yaşamamış gibi ilk günkü şevkini yitirmemesidir.

Rızkını aramak ve ailesinin geçimini sağlamak için 1985'ten beri kitapçılık yapmaktadır.

Türkiye'de gitmediği şehir yok denecek kadar azdır. Bugün her ne kadar bu fikirlerden uzaklaşmış da olsa bu dava için cezaevine giren kişilerin ailelerine ulaşmış, onlara hem maddi hem de manevi yardımlar yapmıştır. Kendisi maddi sıkıntılar çekmesine rağmen hem yurt içinde hem de yurtdışında okuyan talebelere destek olmuştur. Evini bir otel gibi Müslümanların hizmetine açmıştır ve bundan hiçbir zaman çekinmemiştir. Maddi sıkıntılardan dolayı çocukluk döneminden oluşturmuş olduğu kütüphanesini satmak zorunda kalmıştır. Allah'ın lütfu olacak ki kütüphaneyi satın alan kişi, İslam adına kullanmak şartı ile kendisine emanet etmiştir.

Yapmış olduğu davet çalışmalarından dolayı tağuti sistem tarafından değişik örgütler ile ilişkilendirilmeye çalışılmış ve o dönem hangi örgüt revaçta ise onunla isimlendirilmiştir.

Kimi zaman AFİD (Anadolu Federe İslam Devleti-Kaplan Cemaati) kimi zaman el-Kaide ve en son olarak IŞİD olarak yaftalanmıştır. İşin en garip kısmı bu oluşumları hem menhec ola-



rak hem de fikirsel olarak eleştirenlerin başını kendisi çekmesine rağmen bu suçlamalarla karşı karşıya gelmesidir.

İlk olarak 2002 yılında AFİD (Anadolu Federe İslam Devleti) operasyonunda ismi gündeme gelmiş, evine gelinmiş ama Allah'ın lütfu ile evde olmaması ile tağutların eline geçmemiştir. Bu dönemden sonra evine gelmemiş ve gurbet hayatı yaşamaya başlamıştır. Dosyanın sonuçlanması ile bu dosyadan beraat etmiştir.

2008 yılında ise el-Kaide İstanbul yapılanması diye medyaya yansıyan dosyada adı geçmiş ve evine ve misafirhane olarak kullandığı kütüphanesine baskın düzenlenmiş ve gözaltına alınmıştır, dört günlük polis ve savcı sorgusundan sonra mahkemeye çıkarılmış ve tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştır.

2010 yılında el-Kaide Konya yapılanması diye medyaya yansıyan dosyada ismi yine gündeme gelmiş; evi ve kütüphanesi polisler tarafından basılmış ve dört günlük polis ve savcı sorgusundan sonra çıkarıldığı mahkemede tutuklanmıştır. Sırasıyla Konya, Adana ve son olarak Hatay'da on bir ay cezaevinde kalmıştır. Bu dosyadan yedi buçuk yıl hapis cezası almıştır.

2013 yılında IŞİD Erzincan dosyasında adı geçmiş ve yine evi ve kütüphanesi polisler tarafından basılmış ama Allah'ın lütfu ile yakalanamamıştır. Kendisine yine gurbet düşmüştür bu dönemde evine gelememiştir. Bu dosyadan da kendisine ölüm gelmeden iki hafta önce on iki buçuk yıl hapis cezası almıştır.

Bu aranma dönemlerinde 2004 ve 2014 yıllarında evlenen kızlarının düğünlerine ve 2013 yılında vefat eden oğlunun cenazesine katılamamış ve 2015 yılında evlenen kızının düğününe polisler tarafından arandığı için düğünün sonunda katılmış ve kısa bir konuşma yaptıktan sonra ayrılmıştır.

Hayatının en bereketli dönemlerinin medreseyi yusufiyye olarak isimlendirdiği cezaevi ve hicret olarak isimlendirdiği sürgün dönemleri olduğunu söylemiş ve bunları kendisine ikram eden Allah'a hamd etmiştir.

2015/1436 yılının Ramazan ayında başlayan ağrılarından dolayı doktorlara gitmiş ancak o dönem arandığı için her doktora gidememiş ve teşhis aşaması uzamış, ağrılarının çok şiddetlenmesi üzerine yapılan tahliller sonucu kendisine pankreas kanseri teşhisi konulmuştur. Tedavi olarak yapılan araştırmalar sonucunda tıbbın ortaya çok ciddi bir tedavi koymamasından dolayı Allah'a tevekkül etmiş, su ve tuz ile tedavi olmaya başlamıştır. Tedaviden önce uyuyamayacak kadar ağrıları şiddetlenmiştir. Ağrıları çok şiddetli seviyelere ulaşmasına, doktorların ifadesi ile *'Bir kadının doğum sancısı ne ise pankreas kanserinin ağrısı odur'* demelerine rağmen sadece ağrı kesici hap ve iğne kullanmış, sabretmiş ve sabrının sonucu ile vefatından bir ay öncesine kadar insanların uyuşturucu ve morfin kullandığı ve buna rağmen isyan ettiği günlerde ağrı kesici hap veya iğne dahi kullanmamış ve sabretmiştir.

İki ay boyunca uzanarak ve sırt üstü yatamamış sadece yüzünü masaya yaslayarak uyumuştur.

Hastalık sürecinden önce ortalama her gece bir kitap bitirmiştir. Kendisini ziyarete gelen kardeşlere yapmış olduğu son nasihatlerden birisinde şöyle demiştir: *'Kardeşler, akidenizin ve dininizin kıymetini bilin ve dininize zaman ayırın Allah bana her gece kitap okuma ve bitirme nimetini nasip etti ta ki hastalıkla imtihan ettiği dönemde bu nimetini benden aldı, şuan odaklanıp da kitap okuyamıyorum. Allah sizden bu nimeti almadan kitap okuyun.'*

Vefatından önceki son yirmi günde yemek yiyemez ve su içemez bir iştahsızlık ile imtihan edilmiştir.

Tedavisinin güzel ilerlemesine rağmen Allah'ın takdir etmiş olduğu ecel gelmiş; ve çok istediği, ölümden her bahsedildiği zaman Allah'tan isteği Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi Hicri takvime göre 63 yaşında ölmeyi Allah ona nasip etmiş ve Hicri 4 Cemaziye'l-Ahir 1437, Miladi 13 Mart 2016'da vefat etmiştir.

FARUK FURKAN



Ziyaretleşmelerinde Nelere Dikkat Etmelisin?

Oturmalarında mutlaka hakkı gündem etmeyi ve hakkı konuşmayı âdet edinmelisin. Boş şeylerle fazla zamanını zayi etmemelisin. Eğer Allah'ın rahmetinin seni sarmalamasını istiyorsan bunu kesinlikle yapmalısın.

Allah'ın Adıyla...

Değerli mü'mine bacım, bir önceki yazımızda sana İslam'ın *'Ziyaretleşme Âdabı'*na ilişkin va'z etmiş olduğu hükümlerden bazılarını maddelemiş ve önemli gördüğümüz noktaları izah ederek nasihatlerde bulunmaya çalışmıştık. Bu yazımızda ise *'Ziyaretleşme Âdabı'* içerisinde zikredebileceğimiz bir konu olan *'Boş ve Gereksiz Konuşmaları Terk Etme'* meselesini ele almaya ve bu şekilde nasihatlerimizi devam ettirmeye çalışacağız.

Bu ay üzerinde duracağımız konu senin için çok önem arz ettiğinden dikkatle okumanı tavsiye ederiz. Bütün himmet ve gayretini yazıya yoğunlaştırarak okumaya çalışırsan, çok büyük hayırlara muvaffak olacağını ümit ederiz. Rabbim bizi ve seni bu yazıdaki hayırları elde eden ve gereksiz konuşmaları terk edip kendi rızasına ulaşan kullarından eylesin.

Sekizinci Kural

'Ziyaretlerindeki Boş ve Gereksiz Konuşmaları Terk Etmelisin.'

Değerli bacım, bilindiği üzere İslam ahkâmının geneli konusunda kadınlarla erkekler eşittirler ve aralarında her hangi bir farklılık yoktur; çünkü kadınlar, erkeklerin şekâiki, yani benzerleridirler. Tıpkı bir elmanın iki parçası gibi… Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

إن النساء شقائق الرجال

"Şüphesiz ki kadınlar erkeklerin benzerleridirler." [1]

Bu nedenle onlara yapılan emir ve yasakların hemen hepsi –bazı istisnaları saymazsak– kadınlar için de aynen geçerlidir.

1. *Ebu Davud*

Dinimizde erkekler için yapılan en önemli emirlerden bir tanesi; erkeğin dilini koruması ve dilini malayaniden, boş sözlerden, gereksiz kelamdan, faydasız konuşmalardan muhafaza etmesidir. Bu hüküm kadınlar için de aynen geçerlidir. Buna göre bir kadın, dilini korumakla ve lisanını her türlü boş sözden ve faydasız kelamdan sakındırmakla sorumludur.

Bugün kadınlar hakkında toplumumuzda çok yanlış ve hatalı bir anlayış mevcuttur. Bu anlayışa göre kadın demek, çok konuşan, gevezelik yapan ve dırdırcı olan varlık demektir! Evet, toplum nazarında ve hatta Müslümanlar nezdinde bile kadınlar böyle bilinmektedir. Ama İslam'a göre bu böyle midir? Yani İslam'a göre kadın dırdırcı, geveze, çok konuşan ve boş konuşan bir insan olabilir mi?

Hayır! Kesinlikle hayır!

İslam'a göre kesinlikle kadın böyle olamaz, olmamalıdır; çünkü İslam'a göre bu vasıflara sahip olan kimseler –ister kadın olsun ister erkek– kesinlikle cehenneme giderler. Ayrıca bunlar Allah'a ve Rasûlü'ne sevimli olmadıkları gibi insanlar nazarında da sevilmezler. Ve yine bu tipteki insanlar kıyamet gününde Efendi'mizden en uzak olacak kimselerdendir.

Câbir *radıyallahu anh* anlatır: Bir gün Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştu:

"Güzel ahlaklı olanlarınız, içinizde en çok sevdiğim ve kıyamet günü bana en yakın mesafede bulunacak kimselerdir. Çokça konuşan, sözünü beğendirmek için avurtlarını şişire şişire laf eden ve bilgiçlik etmek için lügat parçalayanlar ise, en sevmediğim ve kıyamet günü bana en uzak mesafede bulunacak kimselerdir."

Bunun üzerine Ashâb-ı Kirâm:

— Ey Allah'ın Rasûlü! Çok konuşanları, sözünü beğendirmek için avurtlarını şişire şişire laf edenleri biliyoruz. Fakat bilgiçlik taslamak için lügat parçalayanlar (mutefeyhik) dediğiniz kimlerdir? diye sordu. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

— Kibirlenen kimselerdir, cevabını verdi.[2]

İşte İslam'a göre çok konuşan ve avurtlarını



patlatacak kadar ağzını lafla dolduran kimseler, Rasûlullah tarafından sevilmeyen ve en nefret edilen insanlardan kabul edilmiştir. Dikkat edersen Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu insanlar arasında kadın-erkek ayırımı yapmamış, aksine her birini aynı kefeye koyarak tek bir hüküm altında zikretmiştir. Dolayısıyla toplumumuzda bilindiği ve bizde de hâkim olduğu şekliyle kadınların çok konuşur olması doğru bir anlayış değildir. Doğru olan, Müslümanın az konuşması ve gereksiz konuşmalardan sakınarak dilini muhafaza ediyor olmasıdır. Bu hükümde kadınla erkek arasında herhangi bir farklılık yoktur ve her ikisi de bu konuda eşittir.

İşte bu nedenle sen ey değerli bacım; oturmalarında, ziyaretlerinde veya bilumum meclislerinde her türlü boş ve gereksiz konuşmalardan sakınmalı ve bu şekilde Allah Rasûlü'nün sevmediği insan sınıfından olmaktan kendini korumalısın.

Bilindiği üzere boş ve gereksiz konuşmak Allah'ın Kur'an'da övmüş olduğu mümin kulların vasıflarından değildir. Allah'ın kitabında övmüş olduğu mümin kullar, kendilerini ilgilendirmeyen ve dünya ve ahirette kendilerine hiçbir fayda sağlamayan her türlü konuşmayı terk ederek Rabblerinin rızasını elde etmeye çalışan kullardır. Kur'an'ı dikkatle etüt edenler, bu hakikati rahatlıkla görürler. Şimdi gel, şu ayetlere beraberce kulak verelim ve bu kulların hangi vasıfta insanlar olduğunu bir kere daha hatırlayalım. Rabbimiz şöyle buyurur:

"(Gerçek) müminler, hakikaten kurtuluşa ermişlerdir. Onlar ki, namazlarında huşu/derin saygı için-

2. *Tirmizi*

dedirler. Onlar ki, faydasız işlerden ve boş sözlerden yüz çevirirler…" [3]

Bu ayet, kıyamet gününde gerçek manada felahı, kurtuluşu ve başarıyı elde edecek müminlerin *'lağv'*dan, yani faydasız her türlü söz ve amelden uzak duran kimseler olduğunu bildirmektedir.

Furkan suresinin son on dört ayeti de benzer bir konuyu ele alarak, Rahman'ın has kullarının nasıl kimseler olduğunu anlatmakta ve onların hangi vasıflarla öne çıkan insanlar olduğunu ortaya koymaktadır. O ayetlerin birisinde onların öne çıkan vasıfları şu şekilde ifade edilmiştir:

"Onlar, batıl ve günah olan hiçbir şeye şahitlik etmeyen ve faydasız boş bir şeyle karşılaştıkları zaman, vakar ve hoşgörü ile geçip gidenlerdir." [4]

Bu ayet, gerçekten de üzerinde dikkatle durulması gereken ayetlerden biridir. Bu ayete göre Rahman'ın has kulları olan hakiki müminler, iki şeyden uzak dururlar:

1) *'Batıl ve günah olan şey'* diye tercüme ettiğimiz *'الزُّور/ez-Zûr'*dan.

2) *'Faydasız ve boş şey'* diye çevirdiğimiz *'اللَّغْو/el-Lağv'*dan.

İslam âlimlerinin belirttiğine göre, birinci cümlede yer alan *'الزُّور/ez-Zûr'* ifadesi, haktan batıla meyleden her türlü söz ve amel anlamına gelmektedir. Buna göre gerçek müminler, batıl olan şeylere –ki bunun içerisine yalan, gıybet, iftira, yalancı şahitlik, nemime ve müzik gibi tüm haramlar girer– asla şahitlik etmezler. Onlar bu sayılanları kendileri yapmadığı gibi, yapanlarla aynı ortamları da paylaşmazlar.

İkinci cümlede yer alan ve konumuzla asıl alakası olan *'اللَّغْو/el-Lağv'* ifadesi ise, aslında mubah olduğu hâlde içerisinde hayır barındırmayan her türlü söz ve ameli kapsamaktadır. Buna göre Rahman'ın sevdiği has kullar, aslında mubah olduğu hâlde kendilerine ne dünyada ne de ahirette hiçbir hayır getirmeyen tüm söz ve amellerden yüz çevirerek kendilerini daha hayırlı şeylerle meşgul ederler. Boş şeylerle uğraşmaz, hem dem olmazlar.

Boş işlerden yüz çevirmeyle alakalı söylenen bu ifadeleri uzun uzun düşünmek ve ne anlatmak istediği üzerinde gerçekten de layıkıyla kafa yormak gerekir. Ne demektir mubah olduğu hâlde faydası ve hayrı olmayan sözlerden yüz çevirmek? Bu nasıl olur? Nasıl becerilir? Ne ile mümkündür? Nasıl güç yetirilir?

İşte, bunları gereği gibi tefekkür etmek ve bundan dersler çıkarmak gerekir.

Doğru olan, Müslümanın az konuşması ve gereksiz konuşmalardan sakınarak dilini muhafaza ediyor olmasıdır. Bu hükümde kadınla erkek arasında her hangi bir farklılık yoktur ve her ikisi de bu konuda eşittir.

Tarihte öyle bir nesil vardı ki, bu neslin insanları Allah'ın zikrettiği bu vasıfları hayatlarında en güzel şekliyle pratize ederek dünyaya iz bırakıp gitmişlerdi. Onlar, samimiyetle bu vasıflarla muttasıf oldukları için, Allah da yedi kat semanın üzerinden bu ayetleriyle onları tezkiye etti ve kıyamete kadar gelecek tüm insanlara kendilerini örnek gösterdi. Gerçekten de her türlü haramdan ve hayır getirmeyen tüm faydasız kelamdan uzak kalmayı tercih ederek –tabiri caizse– yeryüzünün yürüyen melekleri oldular. Ve bu şekilde adlarını tarihin sayfalarına altın harflerle yazdırarak şu fani dünyadan göçüp gittiler…

Şimdi o mübarek neslin, boş sözü ve faydasız kelamı terk etmenin önemine dair söylemiş oldukları hikmet dolu sözlerden birkaçını zikrederek hem kendilerini yâd etmiş olalım hem de kendimize dersler çıkaralım.

• Ebubekir *radıyallahu anh* ağzına küçük taşlar koyar, onlarla nefsini konuşmaktan menederdi. Bir keresinde diline işaret ederek şöyle dedi: *'Beni tehlikeli yerlere sokan işte budur!'*

• Ömer *radıyallahu anh*, bir dostuna şöyle nasihat etmiştir: *'Çok gülenin saygınlığı azalır. Matrak olan hafife alınır. Kim bir şeyle çok meşgul olursa onunla bilinir. Çok konuşan çok hata yapar, çok hata yapanın utanma duygusu azalır. Utanma duygusu azalanın takvası azalır, takvası azalanın da kalbi kararır.'*

3. 23/Mu'minûn, 1-3
4. 25/Furkan, 72

• Ali *radıyallahu anh* oğlu Hasan ve Hüseyn'e şöyle nasihat etmiştir: *'Bilmediğin bir şey hakkında söze girme! Sorumlu olmadığın meseleyi konuşma! Sapa olmasından korktuğun yoldan geri dön. Çünkü isabetini kestiremediğin için baştan geri dönmen, yola çıkıp korkunç musibetlere uğramandan daha hayırlıdır.'*

• Bir seferinde de oğlu Muhammed'e şöyle nasihatte bulunmuştur: *'Dilini tut! Susarak kaybettiğin şeyi tekrar elde etmen, söyleyerek kaybettiğin şeyi elde etmenden daha kolaydır. Çok konuşan dostlarını gücendirir.'*

• Bir sözünde de şöyle demiştir: *'Söz ağızdan çıkmadıkça senin esirindir; ağızdan çıktıktan sonra ise sen onun esiri olursun.'*

• Ebu'd-Derdâ *radıyallahu anh* şöyle demiştir: *'Konuşmayı öğrendiğiniz gibi susmayı da öğrenin. Muhakkak ki en büyük yumuşak huyluluk, kişinin kendisini ilgilendirmeyen konularda susmasıdır. Konuşmaktan daha çok susmaya istekli olun. Kendinizi ilgilendirmeyen şeyler hakkında kesinlikle konuşmayın.'*

• Bir sözünde de şöyle dediği aktarılmıştır: *'Üç şey cehaletin alametidir: Kendini beğenmek, kendisini ilgilendirmeyen şeyleri konuşmak, insanlara yasakladığı şeyi yapmak.'*

• Çenesi düşük bir kadını gördüğünde de şöyle demiştir: *'Eğer bu kadın dilsiz olsaydı, bu, onun için daha hayırlı olurdu.'*

Yine o mübarek neslin insanlarının şöyle dedikleri nakledilmiştir:

'Çok konuşmak insanın vakarını yok eder.'

'Söz geri çevrilmesi mümkün olmayan bir ok gibidir.'

'İnsana, dinlediği şeyler konuştuklarından daha fazla olsun diye bir dil, iki kulak verilmiştir.'

'İnsan, söylediği şeyi inkâr etmekte zorlanır; ama söylemediği şeyi inkâr etmesi kolaydır.'

Ve bunun gibi daha nice hikmet yüklü güzel sözler…[5]

İşte onlar boş sözden ve gereksiz konuşmalardan uzak kalmayı tercih ederek Allah'ın has kulları olmayı yeğlemişler; laflarıyla değil, amelleriyle malayaniyi terk ettiklerini tüm dünyaya ispat etmişlerdir.



Sen de onlar gibi Allah'ın sevdiği has kullardan olmayı istemez misin?

O hâlde meclislerinde ve oturumlarında boş ve gereksiz konuşmalardan uzak dur.

Değerli bacım, sen de bilirsin ki boş konuşmanın, malayaninin ve dili Allah'ın razı olmayacağı şeylerle meşgul etmenin kötülüğüne dair Allah Rasûlü'nden nakledilen onlarca hadis vardır. Bu hadislerin tamamının ana gayesi, insanoğlunu faydasız kelamdan uzak tutmaktır. Şimdi burada bu hadislerden birkaçını nakledерek faydasız konuşmaların kötülüğünü bir kere daha zihinlerimize nakşetmek istiyoruz. Kim bilir, belki gerçek manada istifade etmemiz bu seferinde olacaktır?

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

• *"Allah'ı anmaksızın çok konuşmayın. Allah'ın zikri dışında çok söz söylemek, kalbi katılaştırır. Katı kalpli olanlar ise, Allah'tan en uzak kimselerdir."* [6]

• *"Kişi nereye varacağını bilmeden Allah'ın rızasını gerektiren bir kelime konuşur da, Allah bu kelime sebebiyle kendisine kavuşacağı güne kadar o kul için rızasını yazar. Bir kişi de nereye varacağını düşünmeden Allah'ın gazabını gerektirecek bir kelime konuşur da Allah bu kelime sebebiyle kendisine kavuşacağı güne kadar o kul aleyhinde öfkesini yazar."* [7]

---

5. Bu nakiller "Vejetaryen Olmak İstiyoruz!" adlı eserimizin ikinci baskısında yer alan ekler bölümünden alıntılanmıştır. Nakillerin kaynakları orada mevcuttur.

6. Tirmizi

7. Tirmizi, Bu hadis hakkında İmam Nevevî rahimehullâh şöyle demiştir: "Bu hadiste dili korumaya bir teşvik vardır. Dolayısıyla,

• Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir seferinde eliyle dilini tutarak Muaz bin Cebel'e *radıyallahu anh*:

— Buna iyi sahip çık, onu sıkı tut! dedi.

Muzz *radıyallahu anh*:

— Ey Allah'ın Rasûlü! Bizler konuşmalarımızdan dolayı hesaba çekilecek miyiz? diye sorunca, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

— Anan sana hasret kalsın ey Muaz! İnsanları yüzükoyun cehenneme sürükleyen dillerinin yaptıklarından başka bir şey midir, buyurdu.[8]

• Bir adam Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* gelerek:

— Bana özlü bir nasihatte bulun ey Allah'ın Rasûlü, dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*:

— Yarın özür dilemek zorunda kalacağın/pişman olacağın bir sözü konuşma, buyurdu.[9]

Aktardığımız tüm bu hadisler, boş ve faydasız konuşmaların kötülüğünü haber vermek suretiyle Müslümanları bundan uzak tutmayı hedeflemektedir. Müslüman aklını kullanarak bu hadislerin mesajını almayı bilmelidir.

Değerli bacım, sen de bilirsin ki boş konuşmanın, malayaninin ve dili Allah'ın razı olmayacağı şeylerle meşgul etmenin kötülüğüne dair Allah Rasûlü'nden nakledilen onlarca hadis vardır. Bu hadislerin tamamının ana gayesi, insanoğlunu faydasız kelamdan uzak tutmaktır.

Peki, Hiç mi Konuşmayalım!

Şunu da hemen belirtelim ki, bu hadisler mutlak anlamda normal konuşmaları yasaklamamaktadır; zira insan konuşma özelliğiyle hayatını idame ettiren bir varlık olduğu için, hayat içerisinde hemcinsleriyle mutlaka konuşma ihtiyacı duymaktadır. Bu nedenle bu hadislerin konuşmayı mutlak anlamda kötülediğini söylemek yanlış olur. İslam hiçbir zaman konuşmayı mutlak surette yasaklamamıştır; aksine onun yasakladığı büsbütün susmaktır. İslam'da fayda verdiği sürece konuşmak esastır. Ne zaman ki konuşmak artık fayda vermez, hayır getirmezse işte o zaman bundan vazgeçerek susmayı tercih etmek güzel görülmüştür. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Allah'a ve âhiret gününe iman eden bir kimse, hayır konuşsun (eğer söyleyecek bir hayır bulamazsa, o zaman) sussun." [10]

Bu gün bazı mütercimler, Efendimiz'den nakledilen bu hadisi –farkında olarak veya olmayarak– yanlış aksettirmekte olup hatalı bir anlayışa kapı aralamaktadırlar. Onların tercümesine göre hadis: *'Allah'a ve âhiret gününe iman eden bir kimse, ya hayır söylesin ya da sussun.'* şeklindedir. Çeviriyi bu şekilde okuyan bir kimse ilk olarak hemen kendisinin hayrı söylemekle susmak arasında muhayyer olduğunu anlayacaktır. Oysa herkes bilir ki İslam nazarında kişi hayrı söylemekle susmak arasında muhayyer değildir; aksine şer konuşmakla susmak arasında bırakıldığında susmayı tercih etme yönünde muhayyerdir. Dinimize göre kişinin evvela hakkı dile getirmesi, hakkı konuşması gerekir; şayet buna imkân bulamaz veya bazı nedenlerle bunu dile getiremezse, işte o zaman boş konuşmak yerine susmayı ve dilini korumayı tercih etmelidir.

İşte bu nedenle susmanın, her durumda konuşmaktan daha hayırlı olduğunu söylemek doğru değildir. Öyle durumlar vardır ki, bu durumlarda konuşmak, susmaktan çok daha hayırlı sayılır. Eğer böyle olmazsa insanlar kendi aralarında hayrı yaymayı, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye etmeyi ve emr-i bi'l ma'ruf, nehy-i ani'l münker görevini yerine getirmeyi nasıl yapabilirler ki? İşte bundan dolayı Müslümanların susmayı değil, hayır konuşmayı öncelemeleri gerekmektedir.

Senin de, oturumlarında ve arkadaşlarınla bir araya geldiğin meclislerinde öncelikle hayrı konuşmayı âdet edinmen, eğer bir sebebe binaen hayrı konuşmayı beceremiyorsan o zaman susmayı tercih etmen gerekir. Böyle olduğunda hem

her hangi bir söz söyleyecek kimsenin, konuşmaya başlamadan önce söyleyeceği şeyleri düşünmesi; eğer bir maslahat söz konusu ise konuşması, aksi hâlde susması gerekmektedir."

8. *Ahmed bin Hanbel, Tirmizi.*

9. *İbni Mace*

10. *Buhari*



Rasûlullah'ın bir emrini yerine getirmiş olacak, hem de meclislerini hayır üzere akdedilmiş ortamlara çevirme ecrini yakalayacaksın.

Bacım, bu gün kulağımıza geldiği üzere Müslüman kadınlar bir araya geldiklerinde vakitlerini boş konuşmalarla geçirmektedirler. Onlardan kimisi hangi yemeği yaptığını anlatarak, kimisi izlediği dizideki acıklı sahneleri tasvir ederek, kimisi ördüğü dantelin motiflerinden bahsederek, kimisi de komşularının aldığı eşyaların güzelliğini hayranlıkla anlatarak boş ve gereksiz konuşma örnekleri sergilemektedirler. İşin aslı onların normal oturumlarında bu tür konuşmalara dalmasını bir noktaya kadar anlamak mümkündür. Peki, bu tür konuşmaları ders ortamlarına taşımalarını, sohbet halkalarında bile böylesi gereksiz sözlerle rahmet meclislerini berbat etmelerini nasıl anlayacak, ne ile izah edeceğiz?

Kadınlar ders yapmak için bir araya geliyorlar, ama ders süreleri kırk beş dakika sürerken geyik muhabbetleri beş saat sürüyor!

Bu kadınlar hiç Allah'tan korkmaz mı? Hiç kendilerinin hesaba çekileceğinden endişe etmezler mi?

Zamanın sahibi olan Allah elbette bu tür faydasız geçirilen zamanların hesabını kendilerinden soracak ve meclislerde boş konuşarak zamanlarını katleden kadınları gün gelecek gereği gibi yargılayacaktır.

Allah'tan korkmalı ve gerek zamanımızı, gerekse rahmet ortamları olan ilim meclislerimizi bu tür faydasız muhabbet ve gereksiz konuşmalarla heder ederek ömrümüzü tüketmemeliyiz. Unutmamalıyız ki Müslüman, gereksiz tüm işlerden yüz çevirmeyi bilen ve bunu en güzel şekilde becerebilen kimsedir.

Bu arada meclislerde boş sözler konuşmadığı hâlde yanındakilerin boş konuşmalarına şahit olan kimselere de bir hatırlatma yapalım. Onlara Rabbimizin şu ayetini hatırlatarak nasihatte bulunmak isteriz. Rabbimiz buyurur ki:

"(Onlar) boş sözü işittikleri vakit ondan yüz çevirirler…" [11]

Eğer arkadaşların gereksiz konuşmalarla boş söze dalıyorlarsa hemen onlardan uzaklaş. Ya bir köşede Rabbini zikretmeye koyul ya da git mutfakta veya diğer odalarda yapılması gereken işleri yap. İnan, bu senin için o ortamda bulunmandan daha hayırlı olacaktır.

Hayır Konuşulan Meclislere Rahmet Yağar

Oturmalarında mutlaka hakkı gündem etmeyi ve hakkı konuşmayı âdet edinmelisin. Boş şeylerle fazla zamanını zayi etmemelisin. Eğer Allah'ın rahmetinin seni sarmalamasını istiyorsan bunu kesinlikle yapmalısın. Bak Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ne buyuruyor:

"Bir topluluk, Allah'ın evlerinden birinde toplanıp Allah'ın kitabını okur ve onu aralarında ders yapar (anlayıp kavramaya çalışırlarsa) üzerlerine mutlaka sekinet iner, kendilerini rahmet kaplar, melekler

11. 28/Kasas, 55

> *Kadınlar ders yapmak için bir araya geliyorlar, ama ders süreleri kırk beş dakika sürerken geyik muhabbetleri beş saat sürüyor!*

onları kuşatır ve Allah onları kendi nezdinde bulunanlara anar." [12]

İslam'ın öncü simalarından birisi olan Selman-ı Farisî *radıyallahu anh*, Allah'ı zikreden bir toplulukla beraber bulunuyordu. Derken yanlarına Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* çıkageldi ve:

— Biraz önce siz ne söylüyordunuz. Ben üzerinize rahmet indiğini gördüm ve o rahmete ortak olmak için geldim, buyurdu.[13]

Hayır Konuşulmazsa Ne Olur?

Oturmalarında hakkı ve hayrı konuştuğunda rahmetin seni kuşatacağını öğrendin. Peki, bunu yapmadığında ne olacağını biliyor musun?

Şimdi gel, sözü Allah'ın Rasûlüne bırakalım. Bak, o ne buyuruyor:

"Kim bir yere oturur da orada Allah'ı anmaz (gündem etmez) ise, Allah'tan ona bir pişmanlık yazılır. Kim de bir yere yaslanır orada Allah'ı anmaz ise Allah'tan ona bir pişmanlık yazılır." [14]

"Bir mecliste oturup da Allah'ı zikretmeden (gündem etmeden) oradan kalkan bir topluluk sanki ölü eşek eti yiyip de kalkanlar gibidir ve bu oturma (kıyamet gününde) onlar için bir pişmanlık olacaktır." [15]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, bir mecliste idi. Bir ara gözünü göğe doğru kaldırdı, ardından indirdi. Bir süre sonra tekrar kaldırdı. Sonra neden böyle yaptığı kendisine sorulunca: *"Bu topluluk, Allah'ı anan, zikreden bir topluluktu. Melekler tıpkı bir kubbe gibi onlara sekînet indirmekteydi. Tam onlara yaklaştıklarında içlerinden birisi boş ve batıl bir söz konuştu da, bunun üzerine o sekînet onlardan uzaklaştırıldı"* [16] buyurdu.

Selefin önde gelen isimlerinden birisi olan İbrahim en-Nehaî *rahimehullah* şöyle demiştir: *"Kişi bir toplulukla beraber oturur. Sonra Allah'ın razı olacağı bir söz söyler ve bu sebeple hem onu hem de etrafındakileri rahmet kaplar. Ve yine kişi bir toplulukla beraber oturur. Sonra Allah'ı kızdıracak bir söz söyler, bu sebeple hem onu hem de etrafındakileri Allah'ın gazabı kaplar."* [17]

İşte bu nakillerle meclislerinde boş konuşmaman ve Allah'ı gündem etmeksizin bir oturma gerçekleştirmemen gerektiğini sana hatırlatmaya çalıştık. Bunları dikkate alarak oturumlarını sahabe neslinin oturumları gibi yapman mümkündür. Allah seni buna muvaffak kılsın.

• • •

Değerli bacım, ziyaretlerinde dikkat etmen gereken bir kuralı daha izah ederek sana nasihatte bulunmaya çalıştık. Rabbim imkân verirse, bir sonraki yazımızda yine bu konuyla alakalı bazı meseleleri ele alacak ve sana yaptığımız nasihatleri sürdürmeye çalışacağız. Allah bizi ve seni bu nasihatlerden en güzel şekilde faydalanan kullarından eylesin.

Bir sonraki yazımızda tekrar buluşmak dileğiyle, fî emânillâh…





12. Müslim
13. Hakim
14. Silsiletu Ehadîsi's-Sahîha
15. Ebu Davud rivayet etmiştir. Hadis sahihtir.
16. İbni Mubarek, Zühd, 943
17. Sünenu Said bin Mansur, 1407



ozcanyildirim@tevhiddergisi.net | ÖZCAN YILDIRIM

Nifak Hareketi'nin Mengene İçinde Kalışı: Ahzab Savaşı

Münafıklar, İslam'a bağlılıklarında samimi değillerdi. Kur'ân, Ahzab savaşı dolayısıyla bu durumu şöyle tespit etmiştir: "Şayet onlara onun çevrelerinden varılmış olsaydı da fitne çıkarmaları istenseydi, hemen buna girişirler ve derhal yapmaktan geri durmazlardı."

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

Ahzab Savaşı, Hicri beşinci yılın Şevval ayında başlamış, yaklaşık bir ay kadar devam etmiştir. Ahzab isminin verilmesinin sebebi; Kureyş müşrikleri ,Gatafanlar, Yahudiler ve diğer kabilelerin Rasûlullah ile çarpışmak üzere Medine'de toplanmış olmasıdır. Ayrıca Kur'an'da geçen Ahzab'ı tasnif ettiğimizde; Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* karşı muhalefet edenleri iki gruba ayırmak mümkündür:

1. İç Düşmanlar: Bunlar, münafıklar ve vatandaşlık antlaşmasını bozan Kureyzaoğulları Yahudileri. Siyer kitaplarında son nifak ocağı olarak geçmektedir.

2. Dış Düşmanlar: Kureyş müşrikleri, Hayber'de toplanan Yahudiler, Gatafanlar, Esedoğulları, Süleymoğulları, Ehabişler…

Münafıkların Medine içinden uyguladığı iki yüzlü siyaset, düşmanları Rasûlullah'a karşı çıkışta birleştiriyordu. Böyle bir ortamda; Yahudi, münafık ve müşrik ittifakının kurulduğu görülmektedir. Nadiroğulları sürgününde, münafıklarca sağlanması vaad edilen Kureyzaoğulları yardımı ve Yahudi-münafık diyaloğu yine Ahzab savaşında tahakkuk edecekti.

Münafıklar, Nadiroğulları'nın Medine'den sürülmesine çok üzülmüşlerdi. Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* düşmanlığı devam eden Kureyş müşrikleri Bedru'l Mevid'e gelecek gücü kendilerinde bulamamıştı. Müşriklerin randevularını iptal ettiği bir anda, Medine'deki münafıklar da Müslümanları Bedru'l Mevid'e gitmekten alıkoyma peşinde idi.

Özellikle Nadiroğulları'nın savaş hazırlığına başlamalarıyla, bu muharebenin hazırlık safhasında düşman cephesi incelendiğinde münafık-

ların olaylardaki gizli teşvikçiliği, organizesi ve yeraltı faaliyetleri ortaya çıkar.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Nadiroğulları Yahudilerini Medine'den sürünce, Kureyş'in beklediği fırsat doğmuştu. Hicretin beşinci yılı Şevval ayında Medine'den sürülüp Hayber'de toplanan Yahudiler, Rasûlullah'ı *sallallahu aleyhi ve sellem* yok etmek için bir propaganda heyeti teşekkül ettirerek Mekke'ye gittiler. On dokuz kişilik Yahudi heyeti, gayelerinin Rasûlullah ile çarpışmak, onu öldürünceye kadar, Kureyş ve ona bağlı kabilelerle elbirliği yapmak olduğunu açıkladılar. Ebu Süfyan bu durumu çok hoş karşıladı. Putların önünde secde ederek Yahudi heyeti ile Kabe örtüsü altında antlaşma yaptı. Bu heyet, -Medine'de de vaktiyle yaptıkları gibi- müşrikliği İslam'dan üstün göstermeye teşebbüs ettiler.

Yahudi propaganda heyeti, kabileler arasında dağılarak Gatafanlar'a gittiler. Hayber'in bir yıllık hurma mahsulü karşılığında Gatafanlar'ın savaşa katılmasını sağladılar. Gatafanlar da Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile çarpışmak üzere müttefikleri Esedoğulları'na yazı göndererek onları Ahzab Savaşı'na iştirak ettirdiler.

Yahudiler, Süleymoğulları ve diğer Arap kabilelerine uyarak hepsini ayaklandırdılar. Bir taraftan da Kureyş, aynı doğrultuda Süleymoğulları'nı savaşa iştirak etmeleri için yazı gönderdi. Bazı Arap kabilelerini de ücretle kiraladılar.

Ebu Süfyan başkanlığında birleşen dış düşmanların sayısı on bin, Müslümanların sayısı ise üç bin olduğu rivayet edilmektedir. Verilen bu sayılardan, Medine içerisindeki düşmanlar arasında, Kureyzaoğulları ile münafıkların olup olmadığını tespit etmek oldukça güçtür. Zira Medine dışından gelen ordular ayaklanınca, içeride bulunan Kureyzaoğulları ve münafıklar da düşman kuvvetleriyle birleşme durumuna uygun bir şekilde, kritik bir zamanda girdiler.

Yahudi kabilelerinden sadece Kureyzaoğulları, Medine'de vatandaşlık antlaşmasını yenileyip kalmıştı. Muahede hükümleri gereği, Müslümanlar ve Yahudiler Medine toplumunu teşkil ediyorlardı. Bu topluluk, Medine'ye taarruz vuku bulduğunda elbirliği ile Medine'yi dış saldırılardan koruyacaktı.

Hendek savaşında Kureyzaoğulları'nın muahedeyi bozduğunu, nifak çıkardığını ve içte münafıklarla, dışta Nadiroğulları temsilcisi Huyeyy bin Ahtab ile ilişki kurduğunu görüyoruz. Nitekim Huyeyy, fırsattan istifade ile bir gece Kureyzaoğulları yurduna gitmeyi başarmış ve Ka'b bin Esed'in evini bulmuştu. Huyeyy'in yaptığı teklifleri ilk önce Ka'b'ın reddettiği rivayet edilirse de, neticede Huyeyy'in, Kureyzaoğulları Yahudilerine, Peygamber ile olan vatandaşlık antlaşmasını bozdurduğunu görüyoruz.

Muharebe öncesinde, münafıkların hâlet-i ruhiyesi şöyle özetlenebilir: "İç sıkıntı içinde idiler. Allah'a güvenmeme hâli vardı. O'na sığınma yerine cüretkar tavırlar sergiliyorlardı. Korku ve telaş içinde idiler. Bu telâş içinde sudan bahanelerle -gerçekte ise ölüm endişesiyle- Rasûlullah'tan izin istiyorlardı.

Kureyzaoğulları Yahudileri, Ebu Süfyan ve Uyeyne bin Hısn'a yazdığı mektupta, *'... Siz sabır ve sebat ediniz. Biz Müslümanları şehirlerinde arkalarından vuracağız.'* Huyeyy bin Ahtab'a göre, *'Kureyzaoğulları Yahudileri Peygamber'e karşı müşriklere yardım etmek ve fırsat kollamak amacıyla Medine'de bulunuyorlardı.'* Gerçekten Kureyzaoğulları'nın bulunduğu yer, Medine'de coğrafi konum itibariyle Müslümanları arkadan vurmaya çok müsaitti.

Kureyzaoğulları'nın Medine'de, aynı vatanda yaşadıkları Müslümanları arkadan vurma haberi Rasûlullah'ı ve Müslümanları çok sarstı. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Zübeyr bin Avvam'ı, bu durumun doğru olup olmadığını araştırmak için görevIendirdi. Zübeyr bin Avvam, yaptığı incelemede Kureyzaoğulları'nın gerçekten de ihanet üzere olduğunu tespit etti. Ayrıca, muahedenin yenilenmesi teklifini iletmek üzere giden elçilere kötü davranmaları bu haberi doğruladı. Kureyş'in Medine'yi içerden vurmak için Kureyzaoğulları'ndan asker isteği ve ani saldırı düzenleme plânı ortaya çıkınca Müslümanların moralini Rasûlullah şu müjde ile düzeltti: *"Allah'ın fetih ve yardımına sevininiz."*



Bu noktada üzerinde durulması gereken önemli bir husus da, münafıkların bu esnada ne yaptıklarıdır. Hendek savaşında orduların toplanmasında Kureyş ve Yahudiler kadar İslâm toplumundan sayılan münafıkların da faaliyet gösterdiğine inanıyoruz. Zira, eskiden beri münafıkların emeli Medine'yi içten çökertmekti. Kur'an'da, münafıkların bu savaşa mü'minler safında katılmadığı haberi verildiğine göre, münafıkları da savaşta muhalif gruplardan sayabileceğimiz kanaati kuvvetlenmektedir.

Münafıkların Tutumunun İnen Ayetlerle Deşifre Edilmesi

Münafıkların Ahzab Savaşı'ndaki tutumları üzerine inen ayetler onların karakterlerini ortaya koymaktadır.

"Ey iman edenler; Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti de Biz, onların üzerine rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah; yaptıklarınızı görendir.

Hani onlar size hem üst tarafınızdan hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış ve yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz.

İşte orada mü'minler imtihan edilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

Ve hani münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: Allah ve Rasûlü bize sadece boş vaadlerde bulundular, diyorlardı.

Hani onlardan bir grup demişti ki: Ey Medine halkı; sizin için tutunacak bir yer yok. Artık geri dönün. İçlerinden bir grup da Peygamberden izin isteyerek diyorlardı ki: Evlerimiz düşmana açıktır. Halbuki evleri açık değildi. Onlar, sadece kaçmak istiyorlardı.

Şayet onlara onun çevrelerinden varılmış olsaydı da fitne çıkarmaları istenseydi, hemen buna girişirler ve derhal yapmaktan geri durmazlardı.

Andolsun ki; onlar, daha önceden sırt çevirip kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Ve Allah'a verilen ahid, sorumluluktu.

De ki: Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçtıysanız; firar, size fayda vermeyecektir. Ve o zaman, çok az eğlendirileceksiniz.

De ki: Allah sizin için bir kötülük dilerse veya bir rahmet dilerse; sizi O'na karşı koruyabilecek kimdir? Onlar Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da bulamazlar.

Doğrusu Allah; içinizden sizi alıkoyanları ve kardeşlerine; bize gelin, diyenleri bilir. Bunlar harbe pek az iştirak ediyorlardı.

Size karşı cimridirler. Korku geldiği zaman, görürsün ki onlar üstüne ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana bakarlar. Korku gidince de iyiliğinizi çekemeyerek, sivri dilleriyle sizi incitirler. İşte onlar, inanmamışlardır. Bunun için de Allah yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah için pek kolaydır.

Onlar, birliklerin gitmediğini sanıyorlardı. Birlikler gelmiş olsalardı, kendilerinin çöllerde bedevilerle bulunup sizin haberlerinizi oradan soruşturmayı isterlerdi. Aranızda bulunsalardı bu defa da çok az savaşırlardı." [1]

---

1. 33/Ahzab, 9-20

Hendek savaşında, münafıkların Medine içersindeki tavırlarını sergileyen ayetleri incelediğimizde, düşüncelerindeki yanlışlığın, davranışlarına da büyük ölçüde tesir ettiğini görüyoruz. Bu muharebe öncesinde, münafıkların hâlet-i ruhiyesi şöyle özetlenebilir: *"İç sıkıntı içinde idiler. Allah'a güvenmeme hâli vardı. O'na sığınma yerine cüretkar tavırlar sergiliyorlardı. Korku ve telaş içinde idiler. Bu telâş içinde sudan bahanelerle -gerçekte ise ölüm endişesiyle- Rasûlullah'tan izin istiyorlardı. Başkalarını da buna teşvik ediyorlardı."* Ahzab savaşındaki on binin üzerindeki orduyla Medine'nin içten ve dıştan satıldığını görünce, münafıkların bu savaştaki tavırları kendiliğinden ortaya çıkmakta idi.

Hendek savaşı hakkında nâzil olan âyetleri ve diğer haberleri değerlendirdiğimizde, münafıkların entrikaları daha belirgin olarak ortaya çıkmaktadır.

Hendek savaşında orduların Medine'yi doğudan ve batıdan sardığını Kurân-ı Kerim haber vermektedir. Medine'nin üst (doğu) tarafından gelenler, Kureyzaoğulları Yahudileri ile Uyeyne bin Hısn komutasındaki Gatafanlar, Necidliler'den meydana gelen ordulardı. Medine'nin alt (batı) tarafından gelip kuşatanlar da Ebu Süfyan'ın komutasındaki Kureyş, Ehabiş, Kinâne ve Tihame birliklerinden kurulmuş olan ordulardı. İçten ve dıştan gelen düşmanlar Medine'yi sardıkları zaman, *"…Gözler kaymış ve yürekler gırtlaklara dayanmıştı. Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz. İste o zaman münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: Allah ve Rasûlü bize sadece boş vaadlerde bulundular, diyorlardı."*

Münafıkların bu sözleri Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* vasıtasıyla iletildiğine, *"...Biz böyle bir şey söylemedik, iftira ediyorlar!"* diye inkar ettiler.

Münafıklar, İslâm ordusu içinde yerlerini almadıkları gibi, başka kabilelerden Hendek'te savaşacak Müslümanları da fitne, nifak ile dağıtmaya çalıştılar. Onlara, *"Ey Yesrib halkı, sizin için tutunacak bir yer yok. Artık geri dönün."* diyorlardı.

Münafıklar, İslam'a bağlılıklarında samimi değillerdi. Kur'ân, Ahzab savaşı dolayısıyla bu durumu şöyle tespit etmiştir: *"Şayet onlara onun çevrelerinden varılmış olsaydı da fitne çıkarmaları istenseydi, hemen buna girişirler ve derhal yapmaktan geri durmazlardı."*

Ahzab savaşındaki dış düşmanlar üzerinde Siyer kitaplarında çok durulmasına rağmen, iç düşmanlardan pek bahsedilmemektedir. Aslında düşmanların en çok ümitli olduğu kuvvetler, iç düşmanları teşkil eden münafık ve Yahudilerdir. Bu sebeple, münafık ve Yahudilerin bu sırada Medine'de çevirdikleri entrikaları iyi tespit etmek gerekmektedir.

Münafıklar, Medine'yi saran orduların Peygamber'i ortadan kaldıracağına; mü'minler ise Allah'ın, Peygamber'ini galip getireceğine kuvvetle inanıyorlardı. Dolayısıyla Hendek savaşı, gerçek mü'min ile münafığı ayırt etmekte bir kıstas olmuştu.

Hendek'te, Allah Rasûlü'ne karşı muhalefeti, sanki münafıklar idare ediyormuş gibi bir hava ortaya çıkmış, dış düşmanlar da Medine üzerine yürürken Yahudiler ile beraber bunlara güvenmişlerdi. Sadece münafıklar planlarını gizliyorlardı. Yahudileri tahrikleri de bu planın diğer bir yönüydü. Ahzab ile alakalı Kur'an âyetleri incelendiğinde bu durum bütün açıklığıyla ortaya çıkmaktadır.

Ahzab'da münafıklar asıl planlarını gizli yürütmekle beraber açığa vuran bazı davranışları onları ele veriyordu. Nitekim Allah Rasûlü ve ashab, -kıtlığın doğurduğu sıkıntılara rağmen- hendeği kazmak için bütün gayretleriyle çalışırken, onlar bir bahane ile ayrılıyorlardı.

Medine'de o dönem kıtlık had safhaya ulaşmıştı. Hatta Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ashabı açlıktan karınlarına taş bağlamışlardı. Bunca olumsuz şartların üzerine hendeklerin birisinde kazmaların parçalayamadığı bir kaya çıkmıştı. Bunun üzerine Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* kazmayı eline alıp, *"Bismillah"* deyip bir defa vurdu. *"Allahu Ekber! Bana Şam'ın anahtarları verildi. Vallahi, ben şu anda Şam'ın kızıl saraylarını görüyorum."* dedi. Sonra ikinci defa vurdu, ikinci parçayı kopardı. *"Allahu Ekber! Bana İran verildi. Vallahi, ben şu anda Medain'in beyaz saraylarını görüyorum."* dedi. Sonra üçüncü defa vurdu ve *"Bismillah"* dedi. Kayanın geri kalan kısmını parçaladı. *"Allahu Ekber! Bana Yemen'in anahtarları*



verildi. Vallahi ben şu yerimden San'a kapılarını görüyorum." dedi.

Hendek kazılırken Rasûlullah'ın verdiği müjdeleri de istismar edip mü'minlerin morallerini bozmaya çalışan münafıklar şöyle diyorlardı: *"Biz canımızı kurtarmak için hendeklere sığınırken, Peygamber bize, Fars ve Rum ülkesinin köşklerini vaad ediyor."* Medine içerisinde korkulu hava estiren münafıklar, niyetsizlikten bahsederek, müminleri şu sözleriyle etkilemek istiyorlardı: *"Muhammed, Kisra ve Kayser'in hazinelerinden yararlanacağımızı vaad ediyor. Halbuki bugün hiçbirimiz abdest bozmaya gidip de sağ döneceğimizden emin değiliz."*

Ayrıca savaşın çok zor geçeceğini, düşman kuvvetlerinin ezici bir üstünlüğe sahip olduğunu iddia ederek Müslümanlardaki cihad azmini yıkmak istiyorlardı. Bir kısmı da, *"Evlerimiz açık kalmıştır!"* diye yalan yere mazeret uyduruyorlardı. Halbuki evleri açık değildi. Onlar, sadece kaçmak istiyorlardı.

Hâriseoğulları'ndan Evs bin Kayzi ve diğer münafıklar, Peygamber'e gelerek, evlerine dönmek için izin istediklerinde, gerekçe olarak asılsız mazeretler ileri sürdüler. Bunun üzerine Sa'd bin Muaz, münafıkların şifresini çözerek Rasûlullah'a şöyle dedi: *"...Biz ne zaman daralsak, musibete uğrasak hep böyle yaparlar..."* Bu söz üzerine Peygamber izin vermedi.

Münafiklar, Medine'yi saran orduların Peygamber'i ortadan kaldıracağına; mü'minler ise Allah'ın, Peygamber'ini galip getireceğine kuvvetle inanıyorlardı. Dolayısıyla Hendek savaşı, gerçek mü'min ile münafığı ayırt etmekte bir kıstas olmuştu. Bu arada, Kureyzaoğulları'nın ihaneti ile münafıkların şehir içinde can güvenliğini tehlikeye düşürmesi sebebiyle Peygamber, bütün kadınları ve çocukları kalelere ve hisarlara yerleştirmişti.

Hendek savaşında Medine'yi saran dış düşmanlar, hiçbir şey yapamadan döndüler. İç düşmanlara gelince; Cibril'in getirdiği haber üzerine Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Kureyzaoğulları Yahudilerine gereken cezayı verdi. Bu arada münafıklar, Yahudilere olan sempatilerini açıklamaktan geri durmadılar. Fakat, Kureyzaoğulları'nın, gereken cezaya çarptırılmalarından sonra Medine'de Müslümanlara karşı münafıklar yalnız kalmış oluyorlardı.[2]

Ahzab Savaşı'ndaki münafıkların rolü açısından değerlendirmelerimizi bir sonraki sayıda paylaşacağız inşaallah.

'Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun' duamız ile…





2. *Hz. Peygamber Devrinde Nifak Hareketleri, özetle.*



Enes Yelgün | enesyelgun@tevhiddergisi.net

Genel/Açık Davet Döneminin Başlangıcına Dair Bazı Dersler

Allah Rasûlü'nün öncelikle yakın akrabalarına davet ile emrolunması İslam'ın geneline yansıyan sorumluluk silsilesinin bir sonucudur. Kişi önce kendi nefsinden, sonra ehlinden, sonra da en yakın akrabalarından sorumludur. Sadece kendini ateşten sakındırması yeterli değildir. Akrabalarının derdi, hastalığı, borcu kısaca her türlü sıkıntısı onu yakından ilgilendirdiği gibi, Allah ile olan ilişkileri de ilgilendirir.

Yaşayan Kur'an olan Allah Rasûlü, Hicr ve Şuara surelerindeki emirle beraber hemen harekete geçti. Ve daveti hem akrabalarına hem de Kureyş'in geneline ulaştırmaya başladı.

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* akrabalarını eve davet ederek İslam'a çağırması ve Saf'a Tepesi'nden Mekke'nin geneline hitap etmesi ile alakalı çok sayıda rivayet vardır. Bizler hem içerdiği dersler nedeniyle hem de toparlayıcı olduğu için birkaç rivayeti zikretmekle yetineceğiz.

Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* akrabalarına yaptığı davetle ilgili İbni Esir'de şu nakle yer verilmektedir.

"(Ey Muhammed!) Önce en yakın akrabanı uyar. Sana uyan müminleri (merhamet) kanatlarının altına al." [1] ayeti indikten sonra Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Abdulmuttaliboğulları'nı Ebu Talib'in evine çağırdı. Davette Abd-i Menafoğulları'ndan bazıları da vardı. Davetliler ikisi kadın olmak üzere kırk beş kişiydi ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* bütün amcaları gelmişlerdi. Rasûlullah söze başlamak üzereyken Ebu Leheb Rasûlullah'a hitaben:

'Bunlar senin halaların ve amca oğullarındır. Sen bu sapıklığı bırak da konuş, iyi bil ki senin için kavmin bütün Arap topluluklarına karşı koymayı göze alacak değildir. Bütün Kureyş bu oymakları ile Araplar üzerine çullanmadan ataoğullarının senin işinin karşısına dikilip seni tutmaları ve esir edip hapsetmeleri gerekir. Bu, onlar için ötekisinden daha kolaydır. Ey kardeşimin oğlu! Ben atasının oğullarına gelirken senin gibi şer ve kötülük getiren birini görmedim' diyerek Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* konuşmasına imkan vermedi ve topluluk dağıldı.

1. 26/Şuara, 214-215

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onları yine çağırdı ve onlara hitaben şöyle dedi:

"Hamd Allah'adır. O'na hamd ederim ve O'ndan yardım diler, O'na inanır, O'na dayanırım. Şüphesiz şehadet ederim ki; Allah'tan başka ibadete layık ilah yoktur. O birdir, O'nun eşi ve ortağı yoktur. Otlak aramaya gönderilen bir kimse gelip ailesine yalan söylemez. Vallahi ben bütün insanlara yalan söylemiş olsam bile yine de size karşı yalan söylemem. Bütün insanları aldatmış olsam bile yine de sizi aldatmam. Sizi davet ettiğim Allah öyle bir Allah'tır ki, O'ndan başka ibadete layık ilah yoktur.

Ben de Allah'ın hasseten size, genel olarak da bütün insanlara gönderdiği Rasûlüyüm.

Vallahi siz uykuya daldığınız gibi öleceksiniz. Uykudan uyandığınız gibi de diriltilecek ve bütün yaptıklarınızdan hesaba çekileceksiniz. Ve sonra temelli cennette ya da temelli cehennemde kalacaksınız. İnsanlar içerisinde ahiret azabından ilk korktuğum kimseler sizlersiniz" dedi. Ebu Talib:

'Bizim katımızda sana yardım etmek kadar sevgili bir şey yoktur. Öğütlerini benimseyip kabullendik. Sözlerini de son derece tasdik ettik. Bu toplananlar senin atanın oğullarıdır. Tabii ki ben de onlardan birisiyim. Senin istediğin şeye onlardan koşacak onların andolsun ki en çabuğu da benden başkası değildir. Sen emrolunduğun şeye davet et. Andolsun ki, etrafını kuşatıp seni korumaktan bir an geri durmayacağım. Fakat nefsim Abdulmuttalib'in yanından ayrılmayı kabullenemiyor' dedi.

Ebu Leheb'den başka hepsi de yumuşak ve uygun sözler söylediler. Fakat Ebu Leheb:

'Ey Abdulmuttaliboğulları! Bu, vallahi bir kötülüktür. Başkaları onun elini tutup bundan alıkoymadan önce siz onun ellerini tutup bundan alıkoyun. Eğer siz bugün ona boyun eğecek olursanız zillete, hakarete uğrarsınız. Onu korumaya kalkışacak olursanız öldürürsünüz' dedi. Ebu Talib, Ebu Leheb'e şöyle dedi:

'Ey korkak! Vallahi biz sağ oldukça onun yardımcısı ve koruyucusuyuz.'

Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* ise şöyle dedi:

"Ey kardeşimin oğlu! Rabbine davet etmek istediğin zamanı bilelim. Silahlanıp seninle birlikte ortaya çıkarız."

Davete ilk anda tepki gösteren ve Tebbet Suresi ile rezil olan Ebu Leheb, yaşadığı müddet



boyunca Allah Rasûlü'nün davetine engel olmaya çalışarak Ebu Talib'in tam zıddı bir akraba portresi çizmiştir.

İmam Ahmed, Rebia İbni İbad'dan şöyle nakleder: *'Rasûlullah'ı sallallahu aleyhi ve sellem Zu'l Mecaz panayırında şöyle derken gördüm:*

"Ey insanlar! La ilahe illallah deyin, kurtuluşa erin."

O böyle derken insanlar etrafında toplanmışlardı. Arkasında parlak yüzlü, şaşı ve iki saç örgüsü olan bir adam da: 'O dinden çıkmıştır. O yalancıdır.' diyordu. Ve gittiği her yere o da gidiyordu. Bu adamın kim olduğunu sorduğumda bana amcası Ebu Leheb olduğunu söylediler.'

Meseleler

1. Genel/Açık Davetin Kodları

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* akrabalarına ve genel olarak insanlara yaptığı ilk açık davet, içeriği bakımından çok önemlidir. Genel olarak incelediğimizde ilgili rivayetlerin üç ana başlığı kapsadığını görmekteyiz.

Başlıklardan ilki ve en önemlisi *'tevhid'*dir. Allah Rasûlü akrabalarını ve genel olarak müşrikleri Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* varlığına inanmaya çağırmadı. Çünkü zaten onlar günümüz müşrikleri kadar hatta bazı hususlarda onlardan daha iyi şekilde Allah'a inanıyorlardı.

"(Rasûlüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? 'Allah' diyecekler. De ki: Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?" [2]

---

2. 10/Yunus, 31

"(Rasûlüm!) De ki: Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir? 'Allah'a aittir' diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız! de. Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Arş'ın Rabbi kimdir? diye sor. '(Bunlar da) Allah'ındır' diyecekler. Şu hâlde siz Allah'tan korkmaz mısınız! de. Eğer biliyorsanız (söyleyin), her şeyin melekûtu (mülkiyeti ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmayan (buna muhtaç olmayan) kimdir? diye sor. '(Bunların hepsi) Allah'ındır' diyecekler. Öyle ise nasıl olup da büyüye kapılıyorsunuz? de." [3]

Putlar da Mekkeli müşrikler için Allah'a ulaşmada birer vesileden ibaretti. Günümüzdeki müşriklerin şeyhlerini aracı yaptıkları gibi.

"Dikkat et, hâlis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler: Onlara, bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkârcı kimseyi doğru yola iletmez." [4]

O yüzden Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Mekkelileri, sadece Allah'a ibadet etmeye ve O'nun *subhanehu ve teâlâ* dışında ilah olarak kabul edilen tüm varlıkları reddetmeye çağırdı.

Allah Rasûlü hayatı boyunca aynı hakikati farklı şekillerde defalarca anlattı. O'nun *sallallahu aleyhi ve sellem* ve tüm Peygamberlerin *aleyhimusselam* davetlerinin özü bu idi.

"Andolsun ki Nuh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum.' " [5]

"Ad kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). O dedi ki: 'Ey, kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hâla sakınmayacak mısınız?'... " [6]

"Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir. O da, size bir mucize olarak Allah'ın şu devesidir. Onu bırakın, Allah'ın arzında yesin, (içsin); ona kötülük etmeyin; sonra sizi elem verici bir azap yakalar.' " [7]

"Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil gelmiştir; artık ölçüyü, tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Eğer inananlar iseniz bunlar sizin için daha hayırlıdır.' " [8]

Şeriatın kemale ermesi için uygulanan tedricilik, tevhid hususunda asla devreye girmedi. Tevhid ile ilgili ilk gün anlatılan ne ise son gün de aynı meseleler tebliğ edildi.

Vallahi siz uykuya daldığınız gibi öleceksiniz. Uykudan uyandığınız gibi de diriltilecek ve bütün yaptıklarınızdan hesaba çekileceksiniz. Ve sonra temelli Cennet'te ya da temelli Cehennem'de kalacaksınız. İnsanlar içerisinde ahiret azabından ilk korktuğum kimseler sizlersiniz"

Muhatabın yaşı, ırkı, toplumsal konumu da tevhidin içeriğini değiştirmedi. Çocuk yaştaki Ali ile âmâ Amr, toplumun ileri gelenlerinden Ebu Bekr ile köle Bilal aynı çağrıyı işittiler.

Ve sonuç olarak müşrikler tevhidi çok güzel anladılar. Allah Rasûlü onlara *"La ilahe illallah deyin, kurtulun!"* diyordu. Onlar ise Ebu Talib'e gidip '*Yeğenine söyle, atalarımıza sövmeyi bıraksın.'* diyorlardı. Ebu Süfyan, Rum Kralı'na Allah Rasûlü'nün davetini anlatırken; *'Babalarımızın ateşte olduğunu söylüyor.'* diyordu. Halbuki Allah Rasûlü'nün temelde söylediği bu değildi. Ama *'La ilahe illallah'*ın manasının kabul ve redden ibaret olduğunu çok iyi bilen müşrikler sadece şirki değil, müşrikleri de yani atalarını da reddetmek zorunda kalacaklarını anlamışlardı.

Gerçekten biraz düşünüldüğünde kavmiyetçilik bağlarının bu kadar kuvvetli olduğu bir toplumda böyle bir daveti yapmanın ne kadar zor olduğu gayet iyi anlaşılacaktır.

Günümüzde insanlar tevhidi ya hiç anlamamakta ya da eksik anlamaktadırlar.

3. 23/Müminun, 84-89
4. 39/Zümer, 3
5. 7/Âraf, 59
6. 7/Âraf, 65
7. 7/Âraf, 73
8. 7/Âraf, 85

'Şeyhini, milletvekilini, makamını, takımını ilah edinme' deyince *'Onlara tapıyor muyuz sanki?'* diyenler ibadet ve ilah kavramlarını anlamamış, tevhidden tamamen habersiz olan kısımdandır. Halbuki bir varlığa tapmak yani ibadet etmek için Allah'a *subhanehu ve teâlâ* has olan sıfatlardan birisini dahi o varlıklara vermek yeterlidir.

İmam Ahmed, Tirmizi ve İbni Cerir'in muhtelif kanallardan olmak üzere Adiyy İbn Hatim'den *radıyallahu anh* naklettikleri rivayete göre Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* daveti ona ulaştığında Şam'a kaçmıştı. O, câhiliye devrinde Hristiyan olmuştu. Kız kardeşi ve kavminden bir grup esir edildiler. Sonra Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* kız kardeşine ihsanda bulundu ve ona (hediyeler) verdi ve o da kardeşine dönerek onu İslam'a ve Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yanına gelmeye teşvik etti. Adiyy Medine'ye geldi. Kabilesi Tayy içinde reis olup babası Hatim et-Tai cömertlikle meşhurdu. İnsanlar onun geldiğini haber verdiler. Adiyy, boynunda gümüşten bir haç olduğu hâlde Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yanına girdi. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* o sırada: *"Onlar Allah'ın dışında hahamlarını, rahiblerini rabler edindiler."* ayetini okuyordu. Adiyy der ki: *'Ben: Muhakkak ki onlar, onlara ibâdet etmediler'* dedim. Rasûlûllah: *"Evet, onlar onlara helali haram kıldılar, haramı da helal kıldılar. Ve onlar da kendilerine uydu. İşte onların onlara ibadeti budur."* buyurdular.

Kişi, şeyhinin gayba muttali olup müridinin her hâlinden haberdar olduğuna inandığında ya da hakimiyet yetkisini milletvekilline verdiğinde elbette onları ilah olarak kabul etmiş olur. Velev ki Mekkeli müşrikler gibi Allah'ın varlığını dili ile ikrar etse bile.

Tevhidi eksik anlayanlar ise kabul ve red yönlerinde bazı kırpmalar yapanlardır. En problemlileri ise şirk ile müşriki birbirinden ayıranlardır.

Onlar başlangıçta şirkin amansız düşmanıdırlar. Şirkin her türlüsü ile mücadele eder, insanları ondan sakındırırlar. Ama şirkin faillerine gelince orada duraksarlar. Çeşitli bahaneler ile müşriğe müşrik dememek için binbir takla atarlar. Şirkle mücadele ederler ama müşriklere hiç ilişmezler. Elbette davetlerindeki bu eksiklik zamanla onları daha gerilere götürür ve kalem kalem şirkleri iptal etmeye başlarlar. Böylece ortada ne şirk ne de müşrik kalır.



Aslında biraz dikkatli bir şekilde incelendiğinde görülecektir ki İslam'ın mücadele ettiği şirk değil müşriktir. Çünkü şirki ikame eden odur. Müşrik olmazsa şirkten kim bahseder ki?

Allah Rasûlü'nün daveti bu eksiklikten münezzehtir. O *sallallahu aleyhi ve sellem* öyle bir davet yaptı ki bırakın yaşayanları, kabirdeki müşrikler dahi ondan nasibini aldı.

Eğer günümüzde *"La ilahe illallah deyin, kurtulun!"* denildiğinde insanlar Mekkeli müşrikler gibi tepki vermiyorsa o zaman sorun tevhidde değil davetçilerdedir. Davetçiler ibadet ve ilah kavramlarını çok güzel bir şekilde güncelleyerek ve Mekke toplumu ile yaşadıkları toplumu kıyas yaparak tevhid hakikatinin üzerinden perdeleri kaldırmalıdırlar.

İlk açık davetin içerdiği ikinci başlık ise Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* Peygamberliğine imandır.

Hiçbir inanç örneksiz olmaz. İnsanlar duyduklarından daha çok gördüklerinden etkilenmeye meyyaldirler. O yüzden Allah *subhanehu ve teâlâ* rahmetinin bir tecellisi olarak insanlara vahyini ulaştıracak, açıklayacak ve yaşayacak Peygamberler göndermiştir.

Maalesef günümüzde Kur'an, Peygamberden soyutlanmaya çalışılmaktadır. Allah Rasûlü'ne sadece bir postacı muamelesi yapılmak istenmektedir. Kur'an umumi bilgiler içeren bir kitaptır ve onda müteşabih naslar mevcuttur. Eğer vahiy sünnetin ışığında anlaşılmaz ise Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* muradı tam olarak ortaya çıkmaz.

Zındıklar bu hakikatin farkında olduklarından ve heva heveslerine göre bir din yaşamak iste-

diklerinden dolayı sünneti itibarsızlaştırmaya çalışmaktadırlar. Bazıları Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* beyan gibi bir fonksiyonun olmadığını iddia ederken, diğer bir grup Rasûl'ün vahyi açıklama görevinin olduğunu kabul etmekle beraber elimize ulaşan kaynakların sıhhatinde problem olduğunu iddia etmektedirler. Eğer şüphecilerin dediklerinde doğruluk payı olsaydı davetin ilk anından itibaren sadece Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve kitaba iman, ittiba vurgusu yapılırdı. Rasûle imanın üzerinde hiç durulmazdı.

"Biz her Peygamberi -Allah'ın izniyle- ancak kendisine itaat edilmesi için gönderdik. Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Resûl de onlar için istiğfar etseydi Allah'ı ziyadesiyle affedici, esirgeyici bulurlardı." [9]

"De ki: Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez." [10]

"(Bazı insanlar:) 'Allah'a ve Peygamber'e inandık ve itaat ettik' diyorlar; ondan sonra da içlerinden bir gurup yüz çeviriyor. Bunlar inanmış değillerdir." [11]

"Apaçık mucizeler ve kitaplarla (gönderildiler). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu Kur'an'ı indirdik." [12]

Davetçiler muhataplarına, Allah Rasûlü'nün sadece *'Kutlu Doğum'* günlerinde hatırlanacak bir şahsiyet olmadığını, bilakis hayatın her alanında izi olması gereken bir örnek olduğunu anlatarak zındıkların projesine engel olmalıdırlar.

Ayrıca insanların bu Kur'an'la aralarına giren, akıl, heva, heves, şeyhlerin-hocaların sünnete aykırı yorumları gibi her türlü aracı ortadan kaldırmalı ve vahyin, Peygamberin ve sünnetin ışığında anlaşılabilmesini sağlamalıdırlar.

Davetçiler bu hususu asla küçümsememelidirler. Günümüzde insanlarla ortak olarak kabul ettiğimiz kaynak Kur'an'dır. Bu meselede ihtilaf ettiklerimiz çok azdır. Ancak *'Kur'an-ı nasıl anlamalıyız?'* sorusunun binbir türlü cevabı vardır. Batılları yok edip bir tek olan hakkı yani sünnet ışığında vahyi anlamaya insanları yönlendirmek, anlatacağımız her şeyin zihinlerde daha kolay algılanması ve kabul edilmesine vesile olacaktır.

Son olarak Rasûle iman hususunun bizlere bakan yönüne de değinmek gerekir. Allah *subhanehu ve teâlâ* amellerimizi ihlaslı bir şekilde ve ihsan ilkesi üzerine yapmamızı emretmektedir.

İhlas, sadece Allah'ın rızasını gözeterek amel ortaya koymaktır. İhsan ise ibadetleri en güzel şekilde dört dörtlük yapmaktır.

'İhsan ilkesini yerine getirmede zirve kimdir?' sorusuna verilecek cevap, Allah Rasûlü olduğundan Müslüman gözünü bir an olsun sünnetten ayırmamalıdır. Her fiilinde *'Acaba Allah Rasûlü bunu nasıl yapardı?'* sorusuna cevap aramalı, yaşamını Allah Rasûlü'nün uygulamaları ile kuşatmalıdır. Böylece hem anlattıklarını yaşayarak davetinin daha etkili olmasını sağlayacak hem de ilk davetin Rasûle imanla alakalı kısmının kendine bakan yönünü tamamlamış olacaktır.

Kişi, şeyhinin gayba muttali olup müridinin her hâlinden haberdar olduğuna inandığında ya da hakimiyet yetkisini milletvekilline verdiğinde elbette onları ilah olarak kabul etmiş olur. Velev ki Mekkeli müşrikler gibi Allah'ın varlığını dili ile ikrar etse bile.

İlk açık davetin içerdiği üçüncü başlık ise ahirete imandır. Zaten Mekki ayetlerin geneline baktığımızda içeriğin kıyamet sahneleri ile dolu olduğunu görürüz.

Mekkeli müşriklerin ahiretle ilgili inançları oldukça bozuktu. Geneli yeniden dirilmeyi inkar ediyor, doğal olarak da hesabı kabul etmiyorlardı.

"Onlar, hayat ancak bu dünyadaki hayatımızdan ibarettir; biz, bir daha da diriltilecek değiliz, demişlerdi. Rabblerinin huzuruna getirildikleri zaman sen onları bir görsen! Allah: Bu (yeniden dirilme olayı), hak değil miymiş? diyecek. Onlar da 'Rabbimize andolsun ki evet!' diyecekler. Allah da, 'Öyle ise inkâr ettiğinizden dolayı azabı tadın!' diyecek." [13]

"Onlar: 'Allah ölen bir kimseyi diriltmez' diye olanca güçleriyle Allah'a and içtiler. Aksine, bu O'nun

9. 4/Nisa, 64
10. 3/Âl-i İmran, 32
11. 24/Nur, 47
12. 16/Nahl, 44
13. 6/Enam, 29-30

bizzat kendisine karşı gerçek bir vâdidir. Fakat insanların çoğu bilmez." [14]

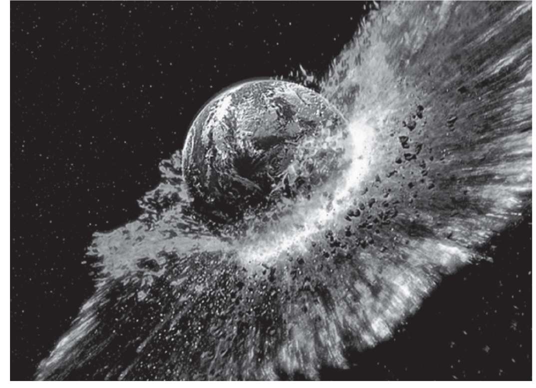
"Ve O, yaşatan ve öldürendir; gecenin ve gündüzün değişmesi O'nun eseridir. Hâlâ aklınızı kullanmaz mısınız! Buna rağmen onlar, öncekilerin dedikleri gibi dediler. Dediler ki: Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını haline gelmişken, mutlaka yeniden diriltileceğiz öyle mi? Hakikaten, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaadde bulunuldu; (fakat) bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir!" [15]

"Bir de onlar dediler ki: Sahi biz, bir kemik yığını ve kokuşmuş bir toprak olmuş iken, yepyeni bir hilkatte diriltileceğiz, öyle mi! De ki: 'İster taş olun, ister demir, İsterse aklınıza (yeniden dirilmesi) imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık! (Bunlar, Allah'ın sizi yeniden diriltmesini güçleştirmez...') Diyecekler ki: 'Bizi tekrar (hayata) kim döndürecek?' De ki: 'Sizi ilk kez yaratan.' Bunun üzerine onlar sana alaylı bir tarzda başlarını sallayacak ve 'Ne zamanmış o?' diyecekler. De ki: 'Yakın olsa gerek! Allah sizi çağıracağı gün, kendisine hamdederek çağrısına uyarsınız ve (dirilmeden önceki hâlinizde) çok az kaldığınızı sanırsınız.' " [16]

Kişi böyle bir inanca sahip olduğunda elbette yaptıklarını sorgulamayacak, kendini frenleyemeyecektir. Hesap yoksa, sorumluluk da yoktur.

"Eksik ölçüp noksan yapan hilekârlara yazıklar olsun! Onlar insanlardan alırken ölçüp tarttıklarında tam, onlara vermek için ölçüp tarttıklarında ise eksik ölçer ve tartarlar. Onlar düşünmezler mi ki, tekrar diriltilecekler! Büyük bir günde. Öyle bir gün ki, insanlar o günde âlemlerin Rabbinin huzurunda divan duracaklardır. Doğrusu günahkârların yazısı, muhakkak. Siccîn'de olmaktır. Siccîn nedir, bilir misin? (O günahkârların yazısı) Amellerin sayılıp yazıldığı bir kitaptır. O gün vay haline yalancıların! Ki onlar, ceza gününü yalan sayarlar. Onu ancak hükümleri çiğneyen ve günaha dalan kimseler yalanlar." [17]

Allah *subhanehu ve teâlâ* ise ahiret bilincini insanlara aşılayarak onlardan sorumluluk duygusuyla hareket etmelerini istemiştir.



"Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?" [18]

"Gerçekten hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü yüklenemez. Bilsin ki insan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur. Ve çalışması da ileride görülecektir. Sonra ona karşılığı tastamam verilecektir." [19]

"Ve hepsi sıra sıra Rabbinin huzuruna çıkarılmışlardır: Andolsun ki sizi ilk defasında yarattığımız şekilde bize geldiniz. Oysa size vâdedilenlerin tahakkuk edeceği bir zaman tayin etmediğimizi sanmıştınız, değil mi? Kitap ortaya konmuştur: Suçluların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. 'Vay halimize! derler, bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş!' BöyIece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez." [20]

"Biz, yakın bir azap ile sizi uyardık. O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkârcı kişi: 'Keşke toprak olsaydım!' diyecektir." [21]

"O gün dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarından dolayı aleyhlerinde şahitlik edecektir." [22]

Rabbimiz, dünyanın ahiret için sürülecek bir tarla olduğunu ve kişinin burada yapacaklarının yarın karşısına çıkacağını hatırlatmıştır.

Mekkeli müşrikler yeniden dirilmeye iman etmemekle beraber ahiret diye bir gerçeğin varlığından haberdar idiler. Hem atalarından duy-

14. 16/Nahl, 38
15. 23/Müminun, 80-83
16. 17/İsra, 49-52
17. 83/Mutaffifin, 1-12

18. 23/Müminun, 115
19. 53/Necm, 38-41
20. 18/Kehf, 48-49
21. 78/Nebe, 40
22. 24/Nur, 24

dukları bazı malumatlar, hem de ehl-i kitabtan işittikleri, bu bilgiyi onlarda oluşturmuştu. Aslında günümüz müşrikleri de her ne kadar imanın altı şartını dillerinde tekerleme yapıp ahirete iman ettiklerini iddia etseler de yaşantıları ile ahiret bilincinden uzak bir tablo ortaya koyarak Mekkeli müşriklerle aynı konuma gelmişlerdir.

Onlar hiç hesaba çekilmeyeceklermiş gibi yaşamakta, nefislerinin isteklerinin köreldiği yıllarda bir Hac ibadeti ile birden bire rotalarını camiye ve güya Allah'a doğru çevirmektedirler.

Davetçi böyle bir toplumda, tevhidin daha kolay kabul edilmesi ve muhafazası için ahirete iman hususunu muhakkak sünnete uygun bir şekilde anlatmalıdır. Özellikle cennet ve cehennemle ilgili ayetleri dengelemeli, muhataplarını Allah'ın azabıyla korkuturken, Allah'ın rızası ve cenneti ile de müjdelemeyi unutmamalıdır. Çünkü bu, hem Allah'ın kullarını, hem de Peygamberlerin kavimlerini terbiye ettiği metottur. Şüphesiz ki hayrın hepsi Allah ve Rasûlü'ndendir.

"Doğrusu biz seni Hak (Kur'an) ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehenmemliklerden sorumlu değilsin." [23]

"Biliniz ki Allah'ın cezalandırması çetindir ve yine Allah'ın bağışlaması ve esirgemesi sınırsızdır." [24]

Elbette ahiretle ilgili ayetler sadece müşriklerin inançlarını düzeltmek için inmedi. Ayetler aynı zamanda binbir zorlukla karşılaşan müminleri teselli mahiyetinde indi. Hem kendilerine yapılanların hesabının er ya da geç sorulacağını, hem de çektikleri sıkıntıların asla karşılıksız kalmayacağını işiten müminler imanlarını yenilediler ve sabırlarını tazelediler. Ayrıca hesaba çekileceklerinin bilinciyle hareket ederek Allah'ın, Peygamberin, kitabın, ailelerinin, kardeşlerinin üzerlerindeki haklarına riayet etmeye çabaladılar.

"O, kullarının üstünde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir. Size koruyucular gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz (görevli melekler) onun canını alırlar. Onlar vazifede kusur etmezler. Sonra insanlar gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülürler. Bilesiniz ki hüküm yalnız O'nundur ve O hesap görenlerin en çabuğudur." [25]

Akrabalara Daveti ile İlgili Sorumluluklarımız

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* açık davet aşamasında Peygamber'inden daveti yöneltmesini istediği ilk taife en yakın akrabalardır.

Yaşamları bir bütün olarak değiştirecek çağrıya icabet için sadece anlatılanların içeriği değil, başka yan etkenlerin varlığı da önemlidir. Onlardan birisi de muhatapların birbirlerini tanımasıdır.

Günümüz müşrikleri de her ne kadar imanın altı şartını dillerinde tekerleme yapıp ahirete iman ettiklerini iddia etseler de yaşantıları ile ahiret bilincinden uzak bir tablo ortaya koyarak Mekkeli müşriklerle aynı konuma gelmişlerdir.

Allah Rasûlü'nün ahlakının ve yaşamının Mekke standartlarının çok üzerinde olmasının, davetini kitlelere kabul ettirmede pozitif bazı etkilere neden olduğu kesindir. Elbette onu en iyi tanıyan akrabaları da İslam çağrısından nasiplerini almışlar, kimisi iman etmiş, kimisi de iman etmese bile düşmanlık beslemeyip Kureyş'e karşı Allah Rasûlü'nü müdafaa etmişlerdir.

Aslında Allah Rasûlü'nün öncelikle yakın akrabalarına davet ile emrolunması İslam'ın geneline yansıyan sorumluluk silsilesinin bir sonucudur. Kişi önce kendi nefsinden, sonra ehlinden, sonra da en yakın akrabalarından sorumludur. Sadece kendini ateşten sakındırması yeterli değildir. Akrabalarının derdi, hastalığı, borcu kısaca her türlü sıkıntısı onu yakından ilgilendirdiği gibi, Allah *subhanehu ve teâlâ* ile olan ilişkileri de ilgilendirir. Bu yüzden Allah *subhanehu ve teâlâ* eski milletlere de bizlere de sıla-i rahmi emretmiş, akrabalara karşı sorumluluk bilincinin sürekli canlı olmasını istemiştir.

"Vaktiyle biz, İsrailoğullarından: Yalnızca Allah'a kulluk edeceksiniz, ana-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz diye söz almış ve 'İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın,

23. 2/Bakara, 119
24. 5/Maide, 98
25. 6/En'am, 61-62



zekâtı verin' diye de emretmiştik. Sonunda azınız müstesna, yüz çevirerek dönüp gittiniz." [26]

"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlar (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez." [27]

Malesef günümüzde davetçiler olarak bu bilinçten oldukça uzağız. Hiç tanımadığımız, sokaktaki, iş yerindeki, otobüsteki kişilere daveti ulaştırmak için çabalamakta, ancak akrabalarımızı unutmaktayız.

Genel olarak insanlara davet yapmak üzerimizdeki tebliğ sorumluluğunun bir gerçeğidir.

Akrabalara davet ise sıla-i rahim emrinin Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* davet husussundaki direktifleriyle Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetine ittibanın ve aynı şekilde tebliğ sorumluluğumuzun bir gereğidir.

İnsan fıtratı gereği övülmeyi, taltif edilmeyi, eleştirilmemeyi ister. Kınanmaktan asla hoşlanmaz. Tanımadığı kişiler bir yana en yakın akrabaları tarafından kınanması ise ona çok daha ağır gelir. Çünkü bu, hayatın olağan akışına aykırı bir durumdur ve kınanmanın etkisi süreklilik arzeder.

Davetçi nefsine ağır gelecek bu sonuçtan ürküp akrabalarına davetten yüz çevirmemelidir. Şüphesiz ki onun önderi de *sallallahu aleyhi ve sellem* aynı sıkıntı ile karşılaşmış ama Rabbi onu yalnız bırakmamıştır. Amcası Ebu Leheb İslam çağrısına karşı azgınlaşınca, Allah *subhanehu ve teâlâ* bizzat vahiy ile Peygamber'ini desteklemiş, kıyamete kadar insanların dilinde Ebu Leheb'in kötü bir şekilde anılmasını sağlamıştır.

"Ebu Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da. Malı ve kazandıkları ona fayda vermedi. O, alevli bir ateşte yanacak. Odun taşıyıcı olarak karısı da (ateşe girecek). Ve boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip olduğu hâlde." [28]

Ayrıca Allah, Ebu Leheb'in açtığı yarayı fazlası ile kapatacak şekilde diğer bir amcası olan Ebu Talib ile ona destek olmuştur.

Her davetçinin bir Ebu Leheb'i vardır. Çünkü tevhid, tarih boyunca baba ile evladı, karı ile kocayı, en yakın akrabaları ve arkadaşları birbirinden ayırmış ve birbirlerine düşman etmiştir.

Peygamberlerin *aleyhimusselam* hâli, bu hakikatin en can alıcı şahididir.

Davetçinin Ebu Talib'inin olması ise Allah'ın bir lütfudur. Ve umulur ki Allah *subhanehu ve teâlâ* akrabalarına davet ile ilgili sorumluluklarını yerine getirmesi nedeniyle kuluna Ebu Talibler bahşedecektir.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.





---

26. 2/Bakara, 83

27. 4/Nisa, 36

28. 111/Tebbet, 1-5



muratmuslihan@tevhiddergisi.net

MURAT MÜSLİHAN

İslam'da Kimler Halife Olabilir ve Halife Seçimi Nasıl Yapılır?

Velayetin sınırı, kadının velisi olmak gibi en basit şekilden, yöneticilik gibi en üst mertebeye kadar uzanmakta ve bu alan içerisinde kafirlere bütün kapılar kapatılmaktadır.

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam her yönüyle bize en güzel örnek olan Rasûlullah'ın üzerine olsun.

Bir önceki yazımızda Ebubekir'in *radıyallahu anh* yerine Ömer'i *radıyallahu anh* bırakmasını anlatmaya çalışmıştık. O yazımızda da görmüştük ki, Ebubekir'in *radıyallahu anh* hilafete gelmesiyle Ömer'in gelişi arasında fark var. Buradan yola çıkarak aklımıza şu iki soru gelebilir.

— İslam'da kimler halife olabilir?

— İslam'da halife seçimi nasıl yapılır?

a. İslam'da Kimler Halife Olabilir?

Halifelik müessesesi, içinde barındırdığı birçok maslahat nedeniyle İslam'da en önemli kurumlardandır. Öneminden dolayı bu konu alimler tarafından çokça konuşulmuş ve çeşitli açılardan değerlendirilmiştir. Alimler, bir kimsenin Müslümanların başına halife olabilmesi için bir çok şart zikretmişlerdir. Bu şartları sıhhat ve kemal şartları olarak iki kısma ayırabiliriz.

Sıhhat Şartları: Bir kimsenin halife olabilmesi için mutlaka olması gereken ve olmadığı taktirde halifeliği geçersiz kılan şartlardır.

Kemal Şartları: Olması güzel olan fakat olmadığı taktirde halifeliğe zarar vermeyen şartlardır.

Halifede bulunması gereken şartları maddeler hâlinde zikredecek olursak;

1. İslam

Müslümanların başına halife olacak kimsenin Müslüman olması gerekir. Konu ile ilgili nasların çokluğu ve açıklığından dolayı alimler bu şartta ittifak etmişlerdir. Konuyla ilgili delillerden bazıları şunlardır:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygambe-

re de itaat edin. Ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz onu Allah'a ve Rasûlü'ne götürünüz. Bu hem daha hayırlı hem de sonuç itibariyle daha güzeldir." [1]

Ayete dikkat edilirse Allah *subhanehu ve teâlâ* *"Sizden olan emir sahiplerine"* demiştir. Bu kayıt İslam dışındaki bütün milletleri nefy etmiştir.

"Allah müminlerin aleyhine kafirlere yol vermeyecektir." [2]

Ayete ilk bakıldığında Allah'ın bir meseleyle ilgili haber verdiği görülmektedir. Ancak bazen cümlenin yapısı haber içerikli olsa da kastedilen şey emir olabilir. Arap lügatinde var olan ve Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde kullanılan bu üslup Nisa suresi 141. ayetinde de karşımıza çıkmaktadır. Ayette her ne kadar *'Allah müminlerin aleyhine kafirlere yol vermeyecek'* dense de aslında kast edilen *'Ey iman edenler! Kafirlerin sizin üzerinizde hiç bir velayet hakkı yoktur. Kendi üzerinizde onlara velayet hakkı tanımayın'*dır.

Velayetin sınırı, kadının velisi olmak gibi en basit şekilden, yöneticilik gibi en üst mertebeye kadar uzanmakta ve bu alan içerisinde kafirlere bütün kapılar kapatılmaktadır.

Bir başka delil ise vela-beraya taalluk eden bütün naslardır. Çünkü kafirler ile basit meselelerde dahi dostluk yapmak yasaklanmışsa, onları yöneticilik mertebesine çıkarmak evleviyetle yasaklanmıştır.

"Ey iman edenler! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse muhakkak o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." [3]

Ebu Musa el-Eşari *radıyallahu anh* Hristiyan bir katibi yanında çalıştırmaya başladığında, Ömer *radıyallahu anh* ona çok kızmış ve bu ayetin de içerisinde geçtiği bir mektup yazarak onun işine son vermesini söylemiştir. Demek ki sahabenin yanında bu mesele çok hassastı. Basit bir devlet işinde dahi kafirlerin olmasına müsaade etmiyorlardı.

Ubade bin Samit'in şöyle dediği rivayet edilir: *'Rasûlullah bizi çağırdı. Biz de kendisine biat ettik.*



Bizden söz aldığı şeyler arasında; sevinçte ve tasada, darlıkta ve bollukta kendisini dinleyip itaat etmemiz, kendisini şahsımıza tercih etmemiz ve işin ehline karşı çıkmamamız vardı. "Ancak açık bir küfür görmeniz ve buna dair elinizde Allah'tan bir delil bulunması hâli müstesna" dedi.' [4]

Hadiste açık bir şekilde itaatin İslam kaydı ile sınırlandırıldığı görülmektedir.

Son olarak bu konuyla ilgili alimlerin icmasını nakledebiliriz. Halifeliğin ilk şartı olan İslam'la alakalı birçok alim konuşmuş ve hepsi de bu hususta ittifak etmişlerdir. İmam Nevevi ve Hafız ibni Hacer kitaplarında Kadı İyad'dan şunu naklederler:

'İcma ettiler ki, kafire imamet geçerli olmaz. Sonradan küfür hâli ortaya çıkarsa azledilir.'

2. Akıl

Halifeliğin geçerliliği için akıl şarttır.

Akıl şartı ile kast edilen halifenin deli ya da sefih olmamasıdır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmaktadır: *"Kalem üç kişiden kaldırılmıştır. Uyanıncaya kadar uyuyandan, buluğa erinceye kadar çocuktan, akıllanıncaya kadar deliden..."* [5]

Kişi bu hâllerde kendi yaptıklarından dahi sorumlu değilken, tasarruflarının herhangi bir geçerliliği yokken, ümmetin meseleleriyle ilgili nasıl adım atabilir, onları temsil edebilir?

Aklın tamamen yitirilmesi halifeliğe engel teşkil ettiği gibi, aklı tam olarak kullanamamak tabir-i caizse olgunlaşmamış olmak da halifeliğe

1. 4/Nisa, 59
2. 4/Nisa, 141
3. 5/Maide, 51
4. Buhari, Müslim
5. Ebu Davud

engeldir. Çünkü Allah *subhanehu ve teâlâ* *'sefih'* diye adlandırılan bu taifeyi mal ile alakalı tasarruflarda bulunmaktan dahi men etmiştir.

"Allah'ın sizin için geçimlik kıldığı mallarınızı sefihlere/beyinsizlere vermeyin. Kendilerine bunlardan yedirin, giydirin. Bir de onlara güzel söz söyleyin." [6]

3. Erkeklik

Halifenin erkek olması gerekir.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Farsların başına Kisra'nın kızının yönetici olarak getirildiğini duyunca şöyle buyurdu:

"Başlarına kadınları tayin eden bir toplum felaha ermez." [7]

Hadisten de çok açık bir şekilde anlaşıldığı gibi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, kadınların başa geçmesine müsaade etmiyor.

4. Hürriyet

Köle kendi nefsinin bile maliki değildir. Kendisiyle ilgili tam yetki sahibi olmayan birisinin ümmetin başına geçmesi düşünülemez.

Burada şu hadis-i şerif kafa karıştırmaktadır:

"...Başınıza kafası kuru üzüm tanesi kadar olan Habeşli bir köle dahi atansa işitin ve itaat edin..." [8]

Alimler farklı izahatlarla çelişkili gibi gözüken bu durumu açıklamaya çalışmışlardır.

Bir grup alim, buradaki emirlikten kastın hilafet olmadığını, asıl kast edilenin namaz emirliği, komutanlık vb. görevler olduğunu söylemişlerdir.

İmam Hattabi gibi bazı alimler ise bu hadiste mübalağa ile konunun anlatılmaya çalışıldığını söylemişlerdir. Yani *'Böyle bir şey olmaz ama velevki olmuş gibi hayal edelim, o durumda dahi itaat gerekir'* denmektedir. Bu uslüp Arap lügatinde mevcuttur. Zuhruf suresi 81. ayeti de bu kullanıma bir örnektir.

"De ki: Şayet Rahman'ın bir evladı olsaydı ibadet edenlerin ilki ben olurdum..." [9]

Bazı hâllerde kölenin başa gelmesi vaki olabilir. Mesela; İslam toplumu köle bir Müslümanı başa getirdi. Ya da köle güç kullanarak cebren hilafeti ele geçirdi. Bu gibi ihtimaller üzerine zikredilmiş bir hadis de olabilir.

Aklın tamamen yitirilmesi halifeliğe engel teşkil ettiği gibi, aklı tam olarak kullanamamak tabir-i caizse olgunlaşmamış olmak da halifeliğe engeldir. Çünkü Allah 'sefih' diye adlandırılan bu taifeyi mal ile alakalı tasarruflarda bulunmaktan dahi men etmiştir.

5. Adalet

Adaletten kasıt, imamın büyük günahlara sevk edecek şehevi duygulardan ve küfre varmayan bidatlerden uzak durmasıdır. İki noktadan birinin ihlali adalet sıfatını zedeler.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle imtihan etmişti. O da bunları eksiksiz yerine getirmişti. (Allah): 'Ben seni insanlara imam yapacağım' demişti. İbrahim de: 'Zürriyetimden de' demişti. Allah: 'Ahdim zalimlere erişmez' demişti." [10]

İmam Şevkani bu ayet-i kerime ile ilgili şöyle der:

'Ayetin zahiri ihbarî olsa da asıl itibariyle emirdir. Çünkü Allah'ın haberinin tehallüfü olmaz. Oysa birçok zalimin imam olduğunu görmekteyiz.'

Yani Allah'ın '*Ahdim zalimlere erişmez'* buyruğunu haber olarak kabul edersek, ayetin anlamı şu olur: Yöneticiler zalim olamaz!

Ayeti haber olar kabul etmemiz mümkün değildir. Çünkü zalim olan bir çok yönetici vardır. O zaman, ayetin anlamı ihsadır. Yani; *'Zalimler yönetici olmasın ya da zalimleri yönetici yapmayın'* şeklindedir.

İmam Kurtubi ise bu ayetin tefsirinde şöyle demektedir:

'Bir grup ilim adamı bu ayet-i kerimeyi imamın/halifenin bu işi üstlenebilecek gücün yanında adaletli, ihsan sahibi ve fazilet sahibi bir kimse olması gerektiğine delil göstermişlerdir. Nitekim Peygamber'in işin ehli olan kimseler ile çekişilmemesine dair emri de bu gibi kimseler hakkındadır.'

6. 4/Nisa, 5
7. Buhari
8. Buhari
9. 43/Zuhruf, 81
10. 2/Bakara, 124



İmam Şankiti ise, Bakara suresinin 30. ayetinin tefsirinde imamet için on şart sayıyor ve altıncı şart olarak adaleti zikrediyor. Delil olarak da Bakara süresi 124. ayeti gösteriyor.

İbni Haldun ise meseleye başka bir açıdan yaklaşıp şöyle der:

'İmamın kendisine yetki verilen her alanda adalet şartı isteniyorken, yetkili olanlarının en büyüğünde istenilmemesi düşünülemez.'

İbni Haldun şunu söylemektedir: *'Halifenin kontrolündeki İslam mahkemelerinde en basit meselelerde yapılacak tahkikat için dahi şahitlerde adalet şartı aranmaktadır. Şahitlerde bile adalet şartı aranıyorsa, en baştaki yöneticide nasıl aranmasın?'*

6. İlim

İlimden kast edilen halifenin, İslam devletinin mahkemelerinde kadılık yapacak ve içtihad edebilecek düzeyde bilgiye sahip olmasıdır.

İlim şartını ileri süren alimler, Talut ve Calut kısasını delil almışlardır. Allah *subhanehu ve teâlâ* İsrailoğullarının isteği üzerine onlara imam olarak Talut'u göndermiştir. Talut'un vasıfları sayılırken ilmi de zikredilmiştir.

"Peygamberleri onlara: 'Bilin ki Allah, Tâlût'u size hükümdar olarak gönderdi' dedi. Bunun üzerine: '...Biz, hükümdarlığa daha lâyık olduğumuz hâlde, kendisine servet ve zenginlik yönünden geniş imkânlar verilmemişken o bize nasıl hükümdar olur?' dediler. 'Allah sizin üzerinize onu seçti, ilimde ve bedende ona üstünlük verdi. Allah mülkünü dilediğine verir. Allah her şeyi ihata eden ve her şeyi bilendir' dedi." [11]

Ayetten yapılan istidlal bu hâli ile çok doğru değildir. Çünkü ayette ilmin şart olduğuna dair kesin bir şey yoktur. Ancak *'Vacibin kendisiyle tamamlandığı şey de vaciptir'* kaidesi gereğince *'ilim'* şartının gerekli olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü ilim ile hedeflenen şeylerin hepsi halifenin üzerine vaciptir.

Konu ile ilgili İbni Haldun şöyle der: '*Asıl vazifesi Allah'ın ahkamını tatbik etmek olan yönetici, bu hükümleri bilmeden nasıl hükmedebilir?'*

İmam Maverdi ise şöyle der: *'İmamete dahil olan ve meselelerde içtihad edecek kadar halifenin iliminin olması gerekir.'*

İlim şartı, alimlerin üzerinde ittifak ettiği bir şart değildir. İmam Maverdi, İbni Haldun ve Kurtubi gibi alimler ilmin şart olduğunu konusunda ittifak olduğu söyleseler de bu doğru değildir. Çünkü birçok ilim adamı farklı görüş beyan etmektedir.

Onlardan biri olan İmam Gazali şöyle der: *'İmamın yanında müçtehidlerin olması ve onun takvalı olması yeterlidir.'*

İbni Hazm da ilim şartının yokluğunun imameti iptal etmeyeceğini, sadece varlığının güzellik katacağını belirtmiştir.

Maalesef İslam'ın ilk zamanlarında halifelik için şart koşulan ya da onun ahkamı içerisinde zikredilen bazı meseleler, vakanın gerektirdiklerinden dolayı farklı değerlendirmelere tabi tutulmuştur.

Mesela, Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bir emir varken çıkan ikinci emirin öldürülmesini emretmiştir. Sünnette bu hüküm gayet açıktır. Ancak İslam topraklarının genişlemesi, devletlerin parçalanıp devletçiklerin ortaya çıkması sonucunda ikinci emir hakkında varid olan bu hüküm, farklı yorumlar ile değişik bir formata sokuldu.

Hilafetin saltanata dönüşmesi sonucunda ilim ehli olmayan kişilerin halife olması da ilim şartında aynı etkiyi yapmıştır diyebiliriz.

Allah nasip ederse geri kalan şartları bir sonraki yazımızda zikretmeye çalışacağız.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

11. 2/Bakara, 247

emreacar@tevhiddergisi.net

EMRE ACAR

Terk Edilmiş Sünnetler; Hayır Amellerinde Acele Etmek

Her imtihan kişi için fitnedir. Karanlık gecelerin fitnesinden emin olmak, imanımızı koruma altına almak için hayır amellerinde acele etmek gereklidir. Amellerini erteleyenler fitne gününde pişman olacak ve amele yeltense de fitneler ona engel olacaktır. Bundan dolayı Peygamber, fitneler vuku bulmadan amellerde acele etmemizi emreder.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve Sahabe-i kirama selam olsun.

Değerli kardeşim! Peygamberimizin siretini okumuşsan Rasûlullah'ın hayır amellerinde aceleci olduğu dikkatini çekmiştir. O hayır amellerinde gevşek davranmazdı. Temennilerle, mazeretlerle Rabbine yapacağı amellerini ertelemezdi. Yapması gereken hayır amelini zamanında yapardı. Bu sünneti ve azmiyle yirmi üç yılda bir köy bile orman olmazken o devletini kurdu ve birçok yere İslam'ın kanunlarıyla hükmetmeye başladı. Başarısı, amellerinde acele etmesinin semeresiydi.

Peygamberimizin hayır amellerinde acele etmesine misal vermemiz güzel olacaktır;

Ebu Sirvea Ukbe bin el-Hâris *radıyallahu anh* şöyle anlatır:

Medine'de Peygamber'in *aleyhisselam* arkasında ikindi namazını kılmıştım. Selam verdikten sonra hemen ayağa kalkarak, cemaatin omuzları üzerinden atlayıp, zevcelerinden birinin evine gitti. Halk, onun acele kalkıp gitmesinden endişe etti. Bir müddet sonra çıkıp geldi. Onun çabuk hareketi karşısında halkın şaşırdığını görünce şöyle buyurdu: *"Evimizde bir miktar altın ve gümüş olduğunu hatırladım. Bunun beni Allah'a yönelmekten alıkoymasından hoşlanmadım da onun hemen dağıtılmasını emrettim."* [1]

1. *Buhari*



Sahabelerin hayatını okuduğumuzda da aynı hassasiyete sahip olduklarını görürüz. Onlar da Peygamberimiz gibi hayır amelini yapmada önüne engel olacak her şeyi elinin tersi ile iter o ameli hemen yapardı. Uhud gününde yaşanan bir manzarayı misal vermek istiyorum;

Cabir'in *radıyallahu anh* şöyle dediği rivayet edilmiştir: *"Bir adam Uhud harbinin olduğu gün Nebi'ye "Eğer Allah yolunda öldürülürsem, nerede olurum?" dedi. Rasûlullah: "Cennette (olursun)" buyurdu. Adam elindeki hurma tanelerini attı. Sonra şehit oluncaya kadar savaştı."* [2]

Bugün bizler Rasûlullah'ın ve sahabenin bu siretinden mahrumuz. Ümmete yapacağımız hizmetleri, Rabbimize ifa edeceğimiz kulluğumuzu erteliyoruz. Yarın yaparım, evlendikten sonra başlarım, işimi düzene koyduktan sonra bismillah diyeceğim vb. temennilerle hayır amellerinde gevşek davranıyoruz. Bu, şeytanın insanoğluna kurmuş olduğu en büyük tuzaktır.

Şeytan, Rabbimizi razı etmemizden hoşnut değildir. Bunun için sağdan, soldan, arkadan ve önden yani bizlerin fark edemediği sinsi yerlerden yaklaşarak bizleri Rabbimize boyun eğmekten, onu razı edecek ameller yapmaktan alıkoyar.

Allah Kur'an-ı Kerim'de şeytanın erteletme komplosunu onun dilinden bize şöyle vahyeder:

"Ben senin kullarından kesin bir payı kendime alacağım. Onları saptıracağım, onlara temennileriyle bir şeyleri erteletttireceğim ve bu şekilde seni razı etmelerine engel olacağım."

2. *Buhari, Müslim*

Kıymetli kardeşim! Her şey ilk adıma göre devam eder. Cennete talip olanlar Firdevs'i A'layı elde etmek için adımlarını hızlandırmalıdır. Rabbimizin tabiri ile cennete doğru koşacağız. Büyük ödülü elde etmek için adeta yarışacağız. Cenneti ancak böyle elde edebiliriz. Aksi hâlde cennetin nimetleri gevşek gevşek, hantal hantal, erteleye erteleye elde edilemez.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Öyle ise siz de (Ey Müminler) hayır işlerine koşun, birbirinizle yarış edin." [3]

"Rabbinizin mağfiretine ve takva sahipleri için hazırlanmış olan cennete -ki eni göklerle yer (kadardır)- koşuşun." [4]

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Hayır amellerinde yarışın."

Hiçbirimizin iman üzere ayaklarımızın sabit kalacağına dair garantimiz yoktur. Rabbimiz kullarını imtihan etmektedir. Kimimiz kadınla imtihan oluyor kimimiz ilmi ile imtihan oluyor, kimimiz de rızıkla imtihan oluyoruz.

Her imtihan kişi için fitnedir. Karanlık gecelerin fitnesinden emin olmak, imanımızı koruma altına almak için hayır amellerinde acele etmek gereklidir. Amellerini erteleyenler fitne gününde pişman olacak ve amele yeltense de fitneler ona engel olacaktır. Bundan dolayı Peygamber, fitneler vuku bulmadan amellerde acele etmemizi emreder.

3. *2/Bakara, 148*
4. *3/Âl-i İmran, 133*

"Karanlık gecelerin fitnesi gelmeden amellerinizde acele ediniz."

"Şu altı şeyden önce (ahirete bakan) iyi ameller işlemekte acele edin: "Güneşin battığı yerden doğması, Duhan, Dabbetu'l-arz, Deccal, her birinize özel olan ölüm ve (sizin salih amelinize engel olacak) amme hizmeti." [5]

"Yedi şey gelmezden önce hayırlı amelleri işlemeye devam edin, neyi bekliyorsunuz? Her şeyi unutturacak yoksulluğu mu, azdırıp saptıran zenginliği mi? Bedeni ve tüm güçleri bozan hastalığı mı? Bunaklık meydana getiren ihtiyarlığı mı? Ansızın geliveren ölümü mü? Yoksa gelmesi beklenen Deccal fitnesini mi? Yoksa kıyamet saatini mi bekliyorsunuz? Ki onun gelmesi daha dehşetli ve daha acıdır." [6]

Değerli kardeşim! İnsanlar, kazanan ve iflas eden olmak üzere iki türlüdür. Kazananların sermayesi çalışmak, işlerini zamanında yapmaktır. İflas edenlerin sermayesi ise temennilerdir. Müflis olanlar yarınların hayalleri ile hayır amellerinden mahrum olurlar. Sermayesi sağlam olmadığı için dünyada da, ahirette de kazancı yoktur.

Bir gün Selef imamından nasihat etmesini talep ediyorlar. İmam diyor ki: *"Temenni/ ertelemek iflas edenlerin sermayesidir."*

Bir gün Peygamberimiz, ashabına sordu: *"İflas eden kimdir?"* Dediler ki: *'İflas eden, parası, dinarı ve dirhemi olmayan adamdır.'* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: *"Hayır. İflas eden, dünyada insanlar hakkında konuşan, insanların malını yiyen, insanlara zulmeden ve kıyamet günü geldiğinde de insanların haklarından dolayı insanlara sevaplarını veren ve elinde hiçbir şeyi kalmayan insandır."*

Okuduğun gibi, Allah ve Rasûlü'nün yanında iflas eden Allah'la karşılaştığı gün ecir umacağı, kendisi ile kurtulacağı hayır amellerini terk eden kişidir. O gün amellerini erteleyenler pişman olacaklar. Rabblerinden dünyaya gidip terk ettikleri amelleri yapmak için ricada bulunacaklar. Fakat bu pişmanlık, bu talep fayda vermeyecektir. Boş bir sözden ibaret olacaktır. Rabbimiz *"Ben levh-i mahfuzda yazdım ki ölen bir kimse artık dünyaya geri gitmez"* diye taleplerine cevap verecektir.

Geri dönüşü olmayan günden korkarak hayır amellerini ertelemeyelim. Bütün görevlerimizi, hayır amellerimizi zamanında yapalım. Ki bu pişmanlığa duçar olmayalım.

Değerli kardeşim! Sen de takdir edersin ki amelleri ertelemek işimizi kolaylaştırmadığı gibi tam aksine yapacaklarımızın yükünü ağırlaştırmaktadır. Bir günün işi bize zor geliyor ve erteliyorsak iki günün işi birikince nasıl yapacağız? Elbet bu daha zor olacaktır.

Ümmete yapacağımız hizmetleri, Rabbimize ifa edeceğimiz kulluğumuzu erteliyoruz. Yarın yaparım, evlendikten sonra başlarım, işimi düzene koyduktan sonra bismillah diyeceğim vb. temennilerle hayır amellerinde gevşek davranıyoruz.

Ömer İbni Abdülaziz'in halife olduğu dönemlerde onu ziyaret ediyorlar. Ömer İbni Abdülaziz ibadet yapmaktan yorulmuştur. Gelenler: *'Ey mü'minlerin emiri! Neden kendini bu kadar yıpratıyorsun? Biraz dinlen.'* diyorlar. Ömer İbni Abdülaziz: *'Bir günün ameli beni bu kadar yoruyorsa iki günün ameli halimi ne yapar?'* diyor.

Ömer İbni Abdülaziz'in amellerdeki bu tutumu günümüz Müslümanların davalarında, hizmetlerinde ve kulluklarında zayıf olmalarının veya başarıya ulaşamamalarının sebebini de ortaya koymaktadır. Güçlü olmak ve başarmak üzerimize düşen görevlerde dakik olmaya, azim ve iradeyle çalışmaya bağlıdır. Ertelemek, gevşeklik göstermek amellerin ve çalışmaların kanseridir. Gücü ve başarıyı yok eder.

Günahlarımızdan tevbe etmeyi ertelemeyelim. Davaya hizmet etmeyi yarınlara bırakmayalım. Eşimizle, çocuğumuzla veya kardeşimizle aramızdaki soğukluğu düzeltmeyi başkalarının atacağı adımlara terk etmeyelim. Kendimizi ahlaki ve ameli olarak tezkiye etmeyi temennilerin vicdanına bırakmayalım.

Ağızların tadını kaçıran ölüm ve hesap günü yakındır. Ne zaman öleceğimiz bize kapalıdır. Ecel geldiğinde ne bir gün ileri ne de bir gün geri alınacaktır. Ölüm meleği, bizim için hangi saatte

5. *İbni Mace, Fiten, 28*
6. *Tirmizi, Zühd, 3*



ölmemiz yazılmışsa ertelemeden ruhumuzu kabz edecektir. Unutmamamız gereken bir hakikat var ki; temenniler uzak olsa da ecel ve sorgu yakındır. O zaman neden hayır amellerini, yapmamız gereken görevleri erteliyoruz?

Peygamber ashabı ile beraber otururken eline iki taş alıyor ve taşları atıyor. Taşın biri uzağa diğeri ise yakına düşünüyor. Peygamberimiz sahabeye: *"Bunu size tefsir edeyim mi?"* diye soruyor. Sahabeler *'Evet Ya Rasûlullah.'* diyorlar. Peygamberimiz: *"Uzağa düşen taş sizin temennileriniz, yakına düşen taş ise sizin ecelinizdir."* buyuruyor.

Değerli kardeşim! Bizi aslında yakından ilgilendiren asıl mesele bu hastalıktan kurtulmaktır. *'Nasıl kurtulabiliriz? Bu hastalığın ilacı nedir? Kendimizi bu tuzaktan nasıl muhafaza edebiliriz?'* sorularının cevabını bulup hemen tedaviye başlamak derdimiz olmalıdır.

Erteleme hastalığından kurtulmanın iki yolu vardır.

1. Şuurlu olmak: Yani ertelemenin zararlarını, ertelediğimiz amelin hesabını vereceğimizi, ertelemenin yükümüzü ağırlaştırdığını bilmek ve en önemlisi şeytanın bir tuzağı olduğu bilincinde olmak gerekir. Yukarıda yazılanları, buna dair olan ayet ve hadisleri zihnimizde canlı tutmak bu meselede şuurlanmamıza yardımcı olacaktır.

2. Salih ortamda bulunmak: Eğer şuurlu değilsek ya da şuurluyuz fakat irademiz zayıfsa bizim elimizden tutacak, hayır ameline teşvik edecek, kendilerini gördükçe amellerde acele etme hissini verecek arkadaşları dost edinmeli, onların ortamlarında bulunmalıyız.

Peygamberimizin bu konudaki ifadesi nettir;

"Kişi arkadaşının dini üzeredir."

Eğer arkadaşlarımız, içerisinde bulunduğumuz topluluk gevşek karaktere veya erteleme hastalığına bulaşmış bir topluluk ise bizler de onlar gibi olacağızdır. Bu nedenle arkadaşlarımızı, içerisinde yer aldığımız taifeleri özenle seçmeliyiz.

Rabbim ikimizi de hayır amelinde aceleci olan kullarından eylesin. Rabbim bizleri şeytanın erteletme tuzağından muhafaza etsin. Kalbimize irade, bedenimize kuvvet versin. Allahumme âmin.

Bir sonraki sayıda görüşme ümidi ile…

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.







Kerem Çağlar | keremcaglar@tevhiddergisi.net

Gözlük

'Tevhid Gözlüğü'yle bakış hayata güzellik, nezafet, kalite ve verimlilik katar. Hayata başka 'gözlük'lerle bakanlar şüphesiz gaflet ve aldanış içerisindedirler. Sûr'a üfürülüp geleceği vâ'dedilen gün geldiğinde her bir nefsin önündeki perdeler kalkar ve o andan itibaren gözler keskinleşir.

Her güneş tutulması arefesinde uzman hekimler halkı güneş tutulması ânını çıplak gözle izlememeleri yönünde uyarırlar. Çünkü korumasız bir şekilde çıplak gözle güneş tutulmasını izlemek gözlere ciddi zararlar verebiliyor. Sırf bunun için üretilmiş olan özel gözlüklerin kullanılması tavsiye edilir. Bu konudaki uyarı ve tavsiyeleri dikkate alanlar özel gözlükleri takıp güneş tutulmasını rahat rahat izlerler. O ânları hazırlıksız olarak karşılayanlar da hem güneş tutulmasını izlemekten mahrum kalmamak, hem de göz sağlığını korumak maksadıyla kendilerine pratik çözümler üretirler. Mesela; evdeki vitrinden renkli bir cam tabağı veya kaç zaman önce hastaneden çekilmiş röntgen filmini kapıp gözlerine siper edenler olur. Hatta renkli cam soda, kola ve şarap şişelerini dahi bunun için kullananlar olmuştur. Tabii güneş tutulması ânında çoğu insanın aklına istiğfarda bulunmak, Allah'a sığınmak, çokça dua etmek ve Küsuf (Güneş Tutulması) namazı kılmak gelmez, bu da ayrı bir konu.

Neredeyse hercümercin yaşandığı günümüzde şahit olduğumuz olağanüstü gelişmeleri net olarak görmek ve doğru anlayıp anlamlandırmak hususunda güneş tutulması göz sağlığı meselesindeki hassasiyetten çok daha fazlasına ihtiyacımız var. Kesin olan şudur ki, gözler her ne kadar sağlıklı olursa olsun, yeryüzünü bir satranç tahtası gibi görüp kendilerini şah ve vezir olarak konumlandırarak başta müttefikleri olmak üzere diğer halkları *'Büyük Oyun'*larında kale, at, fil ve piyon olarak ileri sürerek gözetim ve kullanım haklarını elerinde bulundurduklarına inanan küresel şirk kuvvetlerinin sebep olduğu toz duman arasında hakiki tabloya vâkıf olmak için her bir müminin en çok ihtiyaç duyacağı şey, genel manzaraya doğru yerde ve doğru açıdan bakmaktır. Çıplak gözle görülmesi ve anlaşılması mümkün olmayan durumlarda dahi netliği, basireti ve fe-

raseti arttıran saf tevhidî bir bakış ile bakmalıdır. İnançlara, hadiselere ve karakterlere bakışta, anlamada, tahlil etmede ve değerlendirmede tabiri caizse *'Tevhid Gözlüğü'* kullanılmalıdır. Tevhid Gözlüğü'yle bakış, itikadları, hadiseleri ve karakterleri hakiki suretleriyle anlayıp değerlendirmek için sahih ve sağlıklı bir ölçü, bir mercek ve bir filtre imkânı sunar. Bu, Âdem *aleyhisselam* ile birlikte doğruluk çizgisi üzerinde başlayan insanlık hayatının aynı çizgide devam edebilmesinin de asıl mecrâsıdır.

Bugün yaşadığımız hadiselerin gerçekte ne mânâlar ifade ettiğini anlamak, anlamlandırmak ve istifade edilebilecek neticeler elde edebilmek için sadece gözlemde bulunmanın yeterli olmayacağı gayet açıktır. Gelişmelerin perde arkasının, gerçek sebeplerinin, ihtiva ettiği mesajların ve çok yönlü hedeflerinin açığa çıkarılabilmesi için ciddî ve organize bir güce sahip olmanın da tek başına yeterli olamadığı bir süreçteyiz. Böylesine sisli puslu bir çağda sis bulutlarının ardındaki manzarayı net olarak görebilmek için neredeyse tamamı Siyonist haçlıların kontrolünde bulunan etkili-yaygın uluslararası medya kuruluşları mahreçli haber ve görüntülerle yetinerek bir kanaat ve fikir edinen kimselerin hâli; kalbi olup da anlamayan, gözleri olup da görmeyen ve kulakları olup da işitmeyenlerin hâli gibidir. Bu durum özellikle dindar-muhafazakar insanlarımızın hakikatlerin çarpıtıldığı alana itilip zihnen orada hapsolunmaları neticesini doğurmaktadır.

Hemen hemen her gün şahit olunan olaylarda insanların büyük bir çoğunluğu *'Hakikatler'* diye servis edilen yalan dağlarının gölgesinde ömür geçirmektedirler. Bu durum her geçen gün müthiş bir hızla gelişip yaygınlaşan ulaşım ve iletişim imkanlarının çokluğu ve ulaşılabilir olmasıyla büyük bir tezat teşkil etse de hakikat budur. Böyle garip bir sonucun ortaya çıkmasının bir sebebi de, Müslüman'ım diyen fertlerin akidelere, fikirlere, vakıalara ve karakterlere bakıp değerlendirmede bulunarak herhangi bir kanaat edinmede tevhide ve fıtrata uyumlu olmadığı hâlde bakışlarını/görüşlerini netleştirebileceğini umdukları farklı bir takım *'gözlük'*ler, kullanıyor olmalarıdır. Gerçeği arayıp bulmak niyetiyle yola çıktığı hâlde kendilerini çarpıtılan gerçekler sahasında bulan insanların kullandığı *'gözlük'*ler hakikatleri perdelemekten başka bir işe yaramamaktadır.



Laik Demokratik Cumhuriyeti Neredeyse *'Hilafet'* Olarak Gören *'Yanlış Gözlüklüler'*

Tarih boyunca İslam'a karşı yürütülmüş savaşlarda kullanılan en etkili, en tehlikeli ve belki de küfür güçleri açısından en sonuç alıcı silah olan *'Yumuşak Güç'* görünümlü itikad katili demokrasinin İslam coğrafyasındaki halklara verdiği zarar, rakamlarla ve istatistiklerle izah edilebilecek gibi değildir. Şuan hayatta bulunan ve dünya nüfusu içerisinde sayıları bir milyar üç yüz milyon olarak dile getirilen Müslüman sıfatlı insanların büyük bir çoğunluğunun yaşadığı mahrumiyet, zillet ve parçalanmışlığın en önemli nedenlerinin başında işte bu zillet ideolojisi, *'yumuşak güç'* gelmektedir. Ümmet olma iddiasındaki nesiller itikatta demokrasi ve muamelatta da kapitalizmle büyük ölçüde etkisiz hâle getirildi. Tevhidden uzaklaşıp yüce Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* İslam ümmetine en büyük lütuflarından olan hilafetten de mahrum bir şekilde geçen yüz yılın sonunda ortaya çıkan genel tablo, Tih çölünde kırk yıl boyunca dönüp dolaşan İsrailoğulları'nın ahvalini andıran bir manzara görünümündedir. Çoğunluğu hâlâ Tih ehlinin özelliklerini taşıyan bu nesil, bugün ABD'nin, İngilizler'in, Vatikan'ın, Ruslar'ın, Siyonistler'in ve hatta İranlılar'ın kâbusu hâline gelen *'Nebevî menhec üzere raşid Hilafet'*in yeniden tesis edilmesi ihtimalinden dahi büyük bir huzursuzluk ve endişe hissetmektedirler.

Küresel küfrün önde gelen güçlerine temenna durup aynı ittifaklarda yer alan, onlara müdarada bulunup yeri geldiğinde müdahane etme zilletine düşen Tih nesli yöneticilerin tevhid ümmeti içerisinde hilafetin yeniden ihyâsından duydukları hoşnutsuzluk, öfke ve korkuları ise çok daha şiddetlidir.

Sahih bir akide, doğru bir menhec ve temiz fıtrat sahibi olup *'Müslümanım'* diyen hiç kimsenin bu tarz endişe ve korkulara kapılması tahayyül dahi edilemez. Bâtıl itikadlar ve batılı hayat tarzı, Müslümanlık iddiasındaki halkların içine o derece sinmiş ki Tevhid kelimesi dahi bugün artık neredeyse zihinlerde ilk ânda *'suç'* veya *'suçlu'* gibi çağrışımlara sebep olur hâle ge(tiri)lmiştir. Muhafazakar yahut modernist, hayatına sahih tevhid akidesiyle istikamet vermeyen bir kimse için Nebevi menhec üzere Hilafet'in güçlü bir şekilde ihyâsı meselesi; demokratik seçimlerde oy kullanarak dini değerler üzerinden prim yapan eşitlikçi bir tağutu hayâlindeki *'Halife'* olarak seçmesinden daha önemli ve öncelikli değildir. Fikrî ve siyasî karmaşa içerisinde genel manzaraya *'Tevhid Gözlüğü'* ile bakılmadığında hiç de arzu edilmeyen akıbetlerle karşılaşmak kaçınılmaz oluyor, maalesef.

İlimden nasiplenmiş birçok üstâd, hocaefendi ve akademisyenin son yıllarda tasvir etmeye çalıştıkları Peygamber portresi de malum olandan farklı bir tabloyla yüz yüze bırakıyor insanları. Temel kaynaklardan siyer okumayanlar söz konusu zatların anlatımlarından ötürü İslam'ın bazı aslî ıstılahlarının dahi öz anlamlarından daha dar ya da çok daha geniş mânâlarda kullanıma sokulduğunu en azından ilk anda pek de fark edememektedirler. Kısa süre öncesine kadar laik-kemalist rejimin temel kurumlarından birisi olarak tanımlanan Diyanet İşleri Başkanlığı teşkilatına mensubiyetlerinden dolayı *'İtikadî bid'atçiler… Mürаî… Münafık… Rejimin bel'amları vb.'* olarak tanımlanan topluluğa yukarıda bahsettiğimiz üstâd, hocaefendi ve akademisyenler de eklenmiş durumdadır. Şu farkla ki, bir buçuk iki senedir faaliyete geçen Beştepe Başkanlık Sarayı'na nisbetle eski ama yenilenmiş bir sıfatla tanımlanmaktadırlar. Tıpkı Osmanlı'nın son devrine kadar süregelen saltanat devirlerinde sıfat-ı meşhur olarak kullanılan *'Saray Mollası'* terkibinde olduğu gibi Beştepe Sarayı da bu anlamda kendi özel ıstılahını üretmeye başlamış sayılır. Saray mollası sıfatını hak edenler, Anayasa da dahil kanun yapmada ve kanunların uygulanması gibi temel konularda tevhidî bir bakış, tahlil, değerlendirme ve sonuç elde etmede olması gerektiği gibi aslî misyonlarını ifâ etmekten oldukça uzaklar. Hâl böyleyken göz ve gönül ayarlarını bozan farklı *'Gözlük'*ler kullandıkları için Laik-Demokrat karakterini göz ardı ederek mevcut Cumhuriyet rejimini hani neredeyse Hilafet olarak isimlendirip vasıflandıracak noktaya gelmelerine az bir zaman kalmıştır. Bu tür kişiliklerde Nebevî Menhec üzere raşid Hilafetin güçlü bir şekilde yeniden ihyâsı hususunda çok farklı sebeplerden kaynaklı ciddî bir huzursuzluk, endişe ve korku olduğunu görmek hiç de zor değil.

Göz ve gönül ayarlarını bozan farklı 'Gözlük'ler kullandıkları için Laik-Demokrat karakterini göz ardı ederek mevcut Cumhuriyet rejimini hani neredeyse Hilafet olarak isimlendirip vasıflandıracak noktaya gelmelerine az bir zaman kalmıştır.

Yönetim ve yöneticiler hususunda temel referansın Nebevî Menhec olmamasının altında ise söz konusu saray mollalarının tasvir edip zihinlerde yerleştirmeye çalıştıkları Peygamber tasavvuru bulunmaktadır. Saray ulemasına bakılırsa Medine İslam Devleti'nin kuruluşundan Mekke'nin fethine, ihanet ve fesat kavmi Yahudilerin Medine'den sürülmesinden o devrin süper devletleri olan Bizans ve Fars imparatorluklarına karşı İslam'ı yüceltme girişimlerine kadar her şey barış, diplomasi ve müzakerelerle gerçekleştirilmiştir. Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem tek ve asıl misyonunun barış olduğunu dile getirirken kullandıkları söylemlerle başta ümmetin dinamizm kaynağı olan gençler olmak üzere çok büyük bir kitleyi bilinçli olarak adetâ sufî pasifizminin hendeklerine sürüklemektedirler. Buna da *'İtikadî çukur siyaseti'* demek mümkündür.

İslamî olmadığı ısrarla ve ihtimamla gözlerden ve bilinçlerden uzaklarda tutulmaya çalışılan laik-demokratik sistemin içerisine dahil olmayı günümüz şartlarında elzem, hatta zaruri gören saray ulemasının bu ictihadı bir yönüyle parçacı yaklaşımın ibretlik bir örneğidir. Halbuki bir kısmı ak saçlı olan kerli ferli bu allamelerin, hareketlerinin başlangıç dahil tüm kademelerini Rabbanî menhec bütünlüğü içerisinde tedricî olarak uygulamaya çalışan ve her meseleye *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakıp değerlendirerek rotasını çizen muvahhidlere yönelik ileri sürebildikleri en



görünür itiraz noktası bizzat oldukları bu türden parçacı yaklaşımın ta kendisidir.

Şer'an makul karşılanması mümkün olmayan ve anlaşılması çok zor bir takım devlet politikalarına ictihad ve fetvalarıyla ön açıp sebebiyet veren (doğrudan veya dolaylı olarak bağlantılı) saray ulemasının temel hareket noktasının ne olduğu hakkında adetâ bir Mecelle kaidesi gibi bir şey çıkıyor ortaya: *'Millî menfaatler eğer tevhidî hakikatlerle de herhangi bir suretle cem olunuyorsa o zaman lüzûmunun ifâsı icap eder. Millî menfaatler ile tevhidî hakikatler cem olunmuyorsa ol bapta emr ü ferman Hazret-i Reis'indir.'*

İşte, dini parça parça etmenin ibretlik ve güncel tablolarından biri. Muvahhidleri *'Heyacanlı'*lıktan *'Örtülü tekfir'*e kadar uzanan geniş bir yelpazede yerden yere vurup mahkum edenlerin *'Hakiki ve mutedil'* İslâm'la ilgili va'z u yazıları tüm bu fiillerinin aldatıcı bir tezyinatından başka bir şey değildir. Bir devletin akidesi hükmündeki anayasası kesintisiz olarak şirk üretirken saray himayesindeki sütunlardan ve ekranlardan tevhid, siyer ve cihad dersleri vermeye kalkışmalarının sahihliği ve inandırıcılığı bulunmamaktadır. Bir neslin yol gösterici üstâdları bunlar iken (yüce Allah'ın merhamet etmesi hariç) bu şartlarda istikbalden güçlü bir şekilde ümitvar olmak epey zor gibi görünüyor.

'Tevhid Gözlüğü' ve Net Bakış

Bâtılın hak suretinde gösterilmesi ve hak suretinde gösterilen bâtıla davet konusunda özellikle de ülkemizde muazzam bir tecrübe ve birikim vardır. Bu tür bir görevi ifâ eden Yahudi tıynetli çok sayıda uzman bulunmaktadır. Hadiselere bakış ve değerlendirmede *'Tevhid Gözlüğü'*nü kullanmayan mümin bir fert yahut camia, tevhid düşmanlarının müthiş senaryolarla peş peşe uygulamaya devam ettikleri hile ve oyunlarını anlamakta ve yıkıcı zararlarından korunmakta büyük sıkıntılarla karşılaşacaklardır.

Yüz yılık bir enkazdan sağ çıkabilen kesimlere bir tür '*Ağıl Siyaseti'*yle sınırları laik-demokratik çitlerle belirlenip çevrelenmiş özgürlük alanları açan sistemin gerçek mahiyetini net olarak görmek ve bu gerçeği unutmuş gibi görünenlere de yeniden hatırlatmak için *'Tevhid Gözlüğü'* kullanmak zarureti vardır.

Etkileyici sözleriyle özellikle mütereddit kalpleri allak bullak eden modern Ka'b bin El-Eşref ile saygın tevhid davetçileri arasındaki gece ve gündüz gibi olan farkın hakkıyla anlaşılabilmesi ve birbirine benzer söylemlerle toplum içerisinde etkin olan karakterleri tanıyıp tahlil edebilmek için de *'Tevhid Gözlüğü'*ne ihtiyaç vardır.

Yaşanmakta olan birçok hadisenin esas itibariyle çok yanıltıcı ve yanlışa yöneltici olduğu gerçeği genellikle aradan uzun bir vakit geçtikten sonra anlaşılabilmektedir. Zahiri görünümleri kerli ferli allame müçtehidleri andıran zatlardan bazılarının eûzu çektikten sonra başladıkları konuşmalarının içeriğiyle, başta istiazede bulundukları merciden ne kadar uzaklaşabildiklerini tam olarak anlayabilmek için kalp gözü açık ve *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakış hâlinde olunmalıdır.

Allahu Teala'nın lütfu, ikrâm ve ihsânı ile; zihinlerde üretilip dillerde köpürtülen asılsız kerametler ve istidrâc arasındaki mühim farkların

ayırt edilebilmesi için sahih tevhidî bir nazar ve *'Tevhid Gözlüğü'* gerektir.

Şam bölgesindeki savaşın fitilinin hak arama eylemlerini terörize eden laik-baasçı Nusayri rejimince tutuşturularak dev boyutlara ulaştırıldığını bilmeyen yoktur. Bu durumdan vazife çıkararak hadiseye açıkça rejim safında yer alıp taraf olmakla beraber bunu çok büyük çapta bir *'Ehli Sünnet-Rafizî'* savaşına dönüştüren İran'ın gerçek yüzünü ve asıl niyetini az da olsa yeni yeni fark edenler, bu tür hadiselere *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakmadıkları için Afganistan İslâm Emirliği'nin İran'ın büyük katkılarıyla ABD tarafından yıkılmış olduğu gerçeğini de hatırlamak istemezler. Ümmet coğrafyasındaki baş döndürücü gelişmelere Tevhidî bakış açısıyla, yani *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakmayanın hâli; gömleğinin ilk düğmesini uyku mahmurluğuyla yanlış iliklediği için son düğmeye ilik bulamayanın şaşkınlık hâline benzer. İranlılar'ın asıl niyeti ve gerçek yüzleri ortaya çıkınca özellikle Şam bölgesiyle ilgili birçok gelişmenin doğru bir şekilde anlamlandırılması daha da kolaylaştı denilebilir. Böyle bir sonucun elde edilmesinde Ehlisünnet/İslam karşıtı örgütler enternasyonalini, koalisyonları ve stratejik ortaklıkları *'Tevhid Gözlüğü'*yle değerlendirip tevhidî direnişte en ön saflarda yer alan muvahhidlerin ortaya koyduğu emekleri ve ödedikleri ciddî bedelleri daima hatırda tutmak gerekir.

Ümmet coğrafyasındaki baş döndürücü gelişmelere Tevhidî bakış açısıyla, yani 'Tevhid Gözlüğü'yle bakmayanın hâli; gömleğinin ilk düğmesini uyku mahmurluğuyla yanlış iliklediği için son düğmeye ilik bulamayanın şaşkınlık hâline benzer.

Laik-Demokratik Ulus devletin güvenlik güçleriyle Laik-Sosyalist Ulus devlet kurmak için küresel ve bölgesel her güce marabalık eden zenadik taifesi, paralelleri, yoldaşları, candaşları vs. diğer tüm müttefikleri arasındaki savaşın hiçbir surette Hak-Bâtıl mücadelesi olmadığı ancak *'Tevhid Gözlüğü'*yle anlaşılabilir. Ülkemizde yaşanan savaşı *'Demokratik-Laik mezhep savaşları'* olarak isimlendirmek en doğru olanıdır. Ve eğer bir mezhep savaşından söz edilecekse gerçek mezhep savaşı tam da budur.

Laik-demokratik-Kemalist karakterli rejimin bekâsı uğruna öldürülenlerin *'Şehit'* olarak tanımlanmasına, (doğal olarak) Laik-Demokratik-Sosyalist bir rejim kurmak uğruna öldürülenlerin taraftarları kendilerine göre haklı nedenlerle itiraz etmektedirler. *'Onlar eğer laliklik ve demokrasi uğruna 'şehit' diye tanımlanıyorsa bizim gençler de laiklik ve (sosyalist de olsa) demokrasi uğruna öldürüldükleri için 'şehit' olarak tanımlanmalıdır!'* Demokrat ve sosyalist tüm Laikçilerin gerçek sıfatları ve nihaî akıbetlerinin ne olduğunu ancak *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakıp değerlendirebilenler bilir.

Muvahhidleri, salih selefin ürettiği devasa ilmî birikimi kutsamak ve hikmetinden sual olunmayan dogmalar olarak değerlendirmek, tutuculuk, fanatizm ve (hadisçilik anlamında) mezhepçilikle suçlayanların Modernizm, reformculuk ve Kur'ancılık gibi sıfatlarla gizledikleri Hadis/Sünnet inkârcılıklarının görülebilmesi/anlaşılabilmesi için de *'Tevhid Gözlüğü'* gerekiyor.

Bir asra yakın ömrüyle köklü ve ülkemiz de dahil İslâm coğrafyasının birçok beldesinde yaygın bir İslâmcı hareket olarak bu devasa camianın canlarına kasten kıyılırken, binlercesi zulüm zindanlarında unutulmuşluğa ve tükenişe mahkum edilirken, dışarıdaki mensuplarına olağanüstü baskılar uygulanırken ve hatta gözaltı merkezleri ile hapishanelerde mücrim müşrikler tarafından ismetlerine el uzatılırken dahi halâ silmiyet/barışçıl duruş sergileyebiliyor olmanın tahammül edilemez ağırlığı ile Rabbanî menhecin tedricî gereklerini ifâ etme mesuliyeti arasındaki hayatî öneme haiz tezatın hakkıyla anlaşılabilmesi için tüm bunların yeniden *'Tevhid Gözlüğü'*yle tahlili ve tenkidi yapılmalıdır.

İsâ *aleyhisselam* ile annesi Meryem-i Betül'ün *aleyhisselam*, Hristiyan olduğunu iddia edenler tarafından büyük bir iftirada bulunularak kendilerine atfetilen boş sözlerden münezzeh olmaları gibi; Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* temiz ehlibeyti ve seçkin ashabının da rafızîlerin bühtanlarından ve onlardan bazılarını ilahlaştırmalarından berî olduklarının hiçbir şüpheye mahal vermeyecek şekilde anlaşılabilmesi için bu tür şirk müptelalarını hissî olarak değil *'Tevhid Gözlüğü'* netliğiyle değerlendirmek zarureti vardır.



Ölmüşlerinin cesetlerini toprağın altına defnettikleri hâlde bazılarını toplum içerisinde kin, adavet, ayrılık ve suçlama aracına dönüştürebilmek için ölülerini hiçbir zaman gündemden düşürmeyerek *'gömmeyen'* sapkın rafızîler ile sapkın ve azgın diğer rafızîlerin tıyneti olan *'kötülükten, daha büyük kötülükler üretme'* potansiyellerinin farkına varabilmek, bu kavme ve karakterlerine *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakabilmekle mümkün olabilir.

Muvahhidlerin arasında yer kapmış, duygularını paylaşıyormuş gibi yapan, dillerini konuşan ve düşmanlarına karşı öfke gösterisinde bulunan profesyonel münafıkları adetâ dokuma tezgâhından çıkan kumaşın üzerindeki tel tel ipliği tarazlar gibi ayıklamak için duyguların ve hassasiyetlerin canlı tutulmasıyla beraber *'Tevhid Gözlüğü'*yle daimi bir murakabe şarttır.

Müthiş bir belagat ve çelik bir irade gösterisiyle tevhidin hakikatlerini kendi ajandalarındaki hedeflere münasip bir şekilde çarpıtıp sulandırma heveslerinin gerçek niyetlerini anlayabilmek için sadece yapıp ettiklerini izlemek yetmez, kalp gözünde *'Tevhid Gözlüğü'* de olmalıdır.

Apaçık deliller ve sebepler orta yerde dururken göz göre göre bâtıla hak libası giydirerek halka ucuz ucuz pazarlayan ve sürümden kazanıp iktidar devşirenlerin tevhid ehline karşı sürdürdükleri mürâî siyaseti iyice fehmedebilmek için *'Tevhid Gözlüğü'*ne ihtiyacımız var.

Varlığına kesin olarak inanmakla beraber çok uzaklarda bir yerlerdeymiş gibi algılanan ölümü, kıyameti ve ahireti bir kitabın şirazesi gibi hayatın tam orta yerine sokacak şekilde yakın ve *'görünür'* kılar *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakış ve murakabe.

Her bir Müslüman için yanlışlarını doğrultan *'yardımcı kılıç'* gibidir Tevhid Gözlüğü. Güzel duyguları ve müsbet duyarlılıkları canlı tutmakla beraber Müslüman için hakkın, doğruluğun ve adaletin istikametini gösterir. Şirkten, nifaktan, haramdan ve yanlış yapmaktan sakındırır.

*'Tevhid Gözlüğü'*yle bakış hayata güzellik, nezafet, kalite ve verimlilik katar. Hayata başka *'gözlük'*lerle bakanlar şüphesiz gaflet ve aldanış içerisindedirler. Sûr'a üfürülüp geleceği vâ'dedilen gün geldiğinde her bir nefsin önündeki perdeler kalkar ve o andan itibaren gözler keskinleşir. Hayata *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakmayan ve ahiretini (ileriki hayatını) *'Tevhid Gözlüğü'*yle planlamayan nefsin o andan itibaren sermayesi vaveyladan başka bir şey değildir.

Tevhid nimetiyle lütufta bulunan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd ederiz. Hayatın her alanına *'Tevhid Gözlüğü'*yle bakmayı öğreten hidayet önderi Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimize salât ve selamlar olsun.







mahi@tevhiddergisi.net

MAHİ

Hudeybiye Barışı

Rafi bu günü hiç unutmayacaktı. Uhud gününde Rasûl'ün sözüne itaatsizlik eden ashabın nasıl bir hezimete uğradığını kendi gözüyle görmüştü. Demek insan her zaman ders almıyordu yaptıklarından..

Rasûl Mekkelilere güven vermek, amacının yalnızca umre yapmak olduğunu kanıtlamak için telbiye getirmeye başlamıştı. Tüm cemaat ona eşlik ediyordu.

Lebbeyk Allahumme lebbeyk…

Lebbeyke la şerike leke lebbeyk…

İnnel hamde

Ve'n nimete

Leke ve'l mülk

La şerike leke

Buyur Allah'ım buyur…

Senin ortağın yoktur…

Muhakkak hamd ve nimet sanadır

Mülk senindir

Senin ortağın yoktur…

Yer gök inliyordu sanki… Rafi'nin tüyleri diken diken olmuştu. Gözyaşlarına hakim olamıyordu. Gizli saklı Medine'ye kaçmak zorunda kalan Canım Peygamberim şu an telbiyeler getirerek Mekke'ye doğru ilerliyordu.

Rasûl bir gözcü yolladı Kureyş'e. Onların durumunu soruşturup gelecekti. Çok geçmedi ki haberci döndü. Gelen habere göre Mekke'ye Rasûl'ü sokmayacaklar, gerekirse savaşacaklardı.

Rasûl bu habere rağmen ilerlemeye devam etti. Fakat o da ne? Kusva hiç âdeti olmamasına rağmen durdu. Ne yaptılarsa hareket etmedi.

Kafilede bulunanlar *'Kusva direniyor'* demeye başladı.

Rasûl ise ashabına:

"Filin yürümesine engel olan Allah, onun gitmesine de engel oluyor. Allah'a yemin olsun ki; Allah'ın haramlarını kabul etmek ve ona değer vermek kaydıyla Kureyş benden ne istese veririm." dedi. Ve Kusva ayaklandı.

Rafi ve arkadaşları olanları hayretler içinde izliyordu. Allah'ın muradı ne idi ki Kusva'ın yürümesine engel oldu? Onları neler bekliyordu acaba? Rafi'nin kafasında bir soru daha vardı: Allah hangi fillerin yürümesine engel olmuştu? Bu olayı dönüşte mutlaka soruşturmalı ve tarih defterine kaydetmeliydi.

Kafile Hudeybiye'ye vardı ve orada konakladılar.

Herkes çok yorulmuş ve susamıştı. Herkes bir gölgelik arıyordu.

Rafi suluğundaki suyu bir dikişte bitirdi. Hâlâ susuzluğunu giderememişti. Salim'den su istedi; ancak o da bitirdiğini söyledi. Birlikte su birikintisinin yanına gittiler, içilecek gibi değildi. Orada bayağı bir insan toplanmıştı. Herkes aynı sebepten gelmişti belli ki. Durumu Rasûl'e arz ettiler. Rasûl sadağından bir ok çıkardı ve bunu suya koyun dedi. Sahabeler oku koyar koymaz birikintiden su fışkırdı. Herkes hayretler içindeydi. Hele çocuklar… Ağızları açık kalmıştı şaşkınlıktan. Herkes kana kana su içmiş, kırbalarını da doldurmuştu.

— Bence bu su değil zemzem. Rasûl onu fışkırttı, dedi Salim. Hubeyb:

— Ben biliyordum zaten. Tadı farklıydı, oradan anladım. Sen de fark ettin mi Rafi? Tadı aynı zemzem.

— Emin değilim. Şu an benim tek düşündüğüm şey Muhammed'in *sallallahu aleyhi vessellem* gerçekten Allah'ın Rasûlü olduğu. O bir Peygamber; ona yeniden iman ediyorum. Mucize yaşadık resmen.

— Evet haklısın.

— İhram da çok yakıştı bize.

— Bence de. Ama çok korkuyorum açılıp düşecek diye.

— Sıkıca bağla.

Onlar böyle konuşadursun Müslümanlara dost olan bir kabileden iki adam gelerek Rasûl ile konuştular. Kureyş'in savaş istediğini söylediler. Rasûlullah:



— Kureyş yıllardır savaşla çok şey kaybetti. Biz savaş istemiyoruz. Yok eğer ille savaş isterlerse tek de kalsam ölünceye kadar onlarla savaşırım, dedi.

Adamlar bu sözleri Kureyş'e bildirdiler. Bunun üzerine Kureyş hacılara ve kurbanlıklara değer veren bir adamı Rasûl'e yolladı. Rasûl onun geldiğini görünce niyetini bildirmek için kurbanlıkları ön tarafa getirtti. Bunu gören adam:

— Bu adamların niyeti belli. Onları Beytullah'tan alıkoymak uygun değil, dedi.

Yoğun bir trafik vardı. Elçiler gelip gidiyordu. Kureyş'ten biri daha gelmiş Rasûl'ün ashabının ona olan saygısından çok etkilenmişti. Peygamberimiz de Osman'ı yollamıştı karşı tarafa. Ancak Osman'dan ses seda yoktu. Öldü diye bir haber gelince Rasûl tüm ashabını topladı. Bizim ufaklıklar da en ön saflara geçmeye çalışıyorlardı. Acaba Rasûl ne diyecekti?

— Kesin savaşalım diyecek, dedi Salim.

— Peygamberin damadının kanı yerde kalmayacak. O görevi ben üstlenmek isterim, diye bağırdı Rafi kendini tutamayarak.

— Şu küçücük boyunla mı?

— Ne var? Bu iş boyla değil yetenek ile. Nasıl taş attığımı bilmiyor musun? Hiç ıskaladım mı şimdiye kadar?

— Taşla mı Osman'ın intikamını alacaksın?

— Davud *aleyhisselam* herkesin korktuğu Calut'u tek bir taşla öldürmedi mi?

— Sahi mi?

Herkes tek tek Rasûl'ün elini tutmuş ve ölümüne biat etmişti. Rafi çok heyecanlıydı. Biat ettiğine mi sevinsin, müşriklerle savaşacağına mı? Rasûl'ün o yumuşacık ellerine dokunduğuna mı?

— Evet, annem anlattı. Dur şimdi Rasûl konuşacak sanırım.

— Bu kavimle hesaplaşmadan buradan ayrılmayacağız, buyurdu Rasûl.

Sonra da ashabını biate davet etti. Ashab savaştan kaçmamaya ölüm üzere biat etti. Bu biat bir ağacın altında geçekleşti. Buna Rıdvan biati dendi.

Herkes tek tek Rasûl'ün elini tutmuş ve ölümüne biat etmişti. Rafi çok heyecanlıydı. Biat ettiğine mi sevinsin, müşriklerle savaşacağına mı? Rasûl'ün o yumuşacık ellerine dokunduğuna mı sevinsin, biat ardından inen ve Allah'ın biat edenlerden razı olduğunu bildiren ayete muhatap olduğuna mı, bilemedi.

Tam bu sırada Kureyş durumun nezaketini anlamış olacak ki antlaşma yapmak üzere bir temsilci gönderdiler. Bu temsilci ile Rasûl görüştü ve birkaç madde belirlendi. Belirlenen maddeleri Rasûl kabul edince ashab çok şaşırdı. Çünkü bu maddelere göre umre yapmadan geri dönecekler, seneye gelip umre yapabileceklerdi. Müslüman olan bir kimse Medine'ye kaçsa iade edilecekti. Nitekim Ebu Basir ve Ebu Cendel teslim edildi.

Antlaşma maddelerinin yazımı bitince Rasûl:

— Kalkın kurbanlarınızı kesin, saçlarınızı tıraş edin, dedi.

Rafi ve arkadaşları emri duyar duymaz doğrulmuşlardı. Ancak bir tuhaflık vardı. Rasûl'ün emrine rağmen kimse hareket etmedi. Rasûl üç kez tekrarladı emrini. Ancak yine kalkan olmamıştı. Peygamberimiz kendi için hazırlanan çadıra geçti. Çok geçmeden çadırdan çıkıp kimseyle konuşmadan kurbanını kesti, berberini çağırıp tıraş oldu.

Bunu gören ashab hızla yerinden doğruldu ve kurbanlarını kesti. Bunu yaparken neredeyse izdihamdan birbirlerini ezeceklerdi. Hepsi Rasûl'e hemen itaat etmedikleri için çok üzüldüler. Yapılan antlaşma nedeniyle maneviyatları sarsılmıştı. Umre için gelmiş fakat şehre sokulmamışlardı. Ve Rasûl umre yapmadıkları hâlde kurbanlarını kesmelerini istiyordu. Buna anlam verememişlerdi. Bu sebeple ağırdan aldılar.

Rafi bu günü hiç unutmayacaktı. Uhud gününde Rasûl'ün sözüne itaatsizlik eden ashabın nasıl bir hezimete uğradığını kendi gözüyle görmüştü. Demek insan her zaman ders almıyordu yaptıklarından. Allah'ın razı olduğu kullardan dahi olsa hata yapabiliyordu.

Antlaşma maddeleri Müslümanların aleyhine gibi görünse de Allah bu olaya açık bir zafer demişti. Bakalım Hudeybiye antlaşması nasıl bir zafere gebe idi?





Vitaminler

Vitaminler vücudun enfeksiyonlara karşı bağışıklık kazanması, sağlıklı gelişimi, sindirim fonksiyonları açısından oldukça gereklidir. Ayrıca vücudun karbonhidrat, yağ ve proteini kullanmasını da sağlarlar.

Hamd, mutlak hükümran olan Allah'a; salât ve selam, O'nun Rasûlü'ne olsun.

Vitaminler; besinlerde az miktarda bulunan, vücutta üretilemeyen, yağda ve suda eriyebilme özelliği bulunan, eksikliği çeşitli hastalıklara yol açan organik bileşiklerdir.

Vitaminler vücudun enfeksiyonlara karşı bağışıklık kazanması, sağlıklı gelişimi, sindirim fonksiyonları açısından oldukça gereklidir. Ayrıca vücudun karbonhidrat, yağ ve proteini kullanmasını da sağlarlar.

Vitaminler besinlerle belli bir süre tüketilmediği zaman, metabolizmada bozukluklara yol açabilirler. Vücut, her vitaminden gerekli olan miktarın kan dolaşımında sürekli mevcut olmasını sağlar. Suda çözünen vitaminlerin fazlası vücut sıvıları ile atılırken; yağda çözünen vitaminlerin fazlası ise yağ dokusunda depolanır. Yağda çözünen vitaminler vücutta depolandıkları için aşırı dozu zararlı olabilir.

Yağda Çözünen Vitaminler

A, D, E ve K vitaminleridir.

Suda Çözünen Vitaminler

C ve B grubu vitaminleridir.

Suda çözünen vitaminlerden *'B grubu vitaminleri'* bu yazımızın konusunu oluşturmaktadır. B vitamini diğer vitaminlerden farklı olarak alt tiplerden oluşmaktadır.

Suda çözünen vitaminlerin vücutta depolanma oranı nispeten düşüktür. Bu, özellikle B vitaminlerinin birçoğu için geçerlidir. B grubu vitaminlerinin eksikliğinin belirtileri kan seviyesi düşük olan bir kişide bazen birkaç günde ortaya çıkar. B12 vitamini bunun dışındadır, çünkü B12'nin karaciğerdeki deposu kişiye en az bir yıl veya daha uzun süre yetebilir.

B grubu vitaminlerinin ortak noktaları olmakla beraber fonksiyon ve vücuda etki mekanizmaları tamamen farklı yapılardadır.

B grubu vitaminleri içinde eksikliği en sık görülen B12 vitaminidir. Diğer alt tiplerinde ise eksiklik çok seyrek gözükür ve istisnai durumlar dışında çoğu zaman vücudun ihtiyacı günlük alınan besinlerle karşılanabilmektedir.

Yapılan kan tahlilleri sonucunda B12 depolarının boşaldığı tespit edilirse mutlaka doktor kontrolünde B12 enjeksiyon (iğne/şırınga) tedavisi yapılmalıdır. Daha sonra beslenmeye dikkat ederek 3-5 ayda periyodik kan tahlili kontrolü yaptırılmalı, düzelme olmadığı tespit edilirse B12 vitamini eksikliğinin asıl nedeni araştırılmalıdır.

Her yaş için çok önemli olan B12 vitamini sadece hayvan kaynaklı besinlerde bulunmaktadır. B12 vitaminini en çok içeren gıdalar sırasıyla; dana ciğeri, beyin, böbrek, tavuk ciğeri gibi sakatat çeşitlerinde ve midye, uskumru, balık, peynir, yumurtadır.

B1 vitamini

Kasların ve sinir sisteminin faaliyeti için gereklidir. Yetersizliğinde iştahsızlık, huzursuzluk, bellek zayıflığı ve dikkat azalması görülür.

Buğday, kepek, taze sebze meyve, koyun eti, sığır eti, balıketi, yumurta ve sütte bulunur.

B2 vitamini

Eksikliğinde dilde yanma hissi, ağız çevresi ve dudaklarda kızarma, tahriş, çatlaklar, gözlerde kaşıntı ve yanma hissi, katarakt oluşumu, saçların dökülmesi, çocuklarda büyüme yavaşlaması, kilo kaybı, sindirim sorunları oluşur.

Karaciğer, böbrek, buğday unu, patates, et, süt, yumurta, peynir, kepek, yeşil sebzeler, havuç, fındık, yer fıstığı ve mercimekte bulunur.

B3 vitamini

Yetersiz beslenme sonucu deriyi ve sinir sistemini tutan pellegra adlı hastalık ortaya çıkar. B3 vitamini, hücrelerin oksijeni kullanabilmeleri için gereklidir. Midede sindirimin temel taşları olan asitlerin üretimini sağlar.

Kepek, yer fıstığı, sakatat, kırmızı et, balık, buğday, baklagiller, un, yumurta, süt, limon, kabak, incir, portakal ve hurmada bulunur.

B5 vitamini

Doğada bol olduğu için eksikliğine rastlanmaz. Ayrıca bir miktar bağırsaklarda da yapılmaktadır. Eksikliği kan şekerinde düşme, ellerde titreme, kalp çarpıntısına neden olur.

Karaciğer, kırmızı et, tavuk, yumurta, ekmek ve sebzelerde bulunur.

B6 vitamini

Sinir sistemi ve hormonların çalışmasını düzenler. Vücudun savunma sisteminde rol oynar. Eksikliğinde migren tipi baş ağrısı, kansızlık, ciltte kuruluk, görme problemleri, uyuşukluk, adale zayıflığı ve krampları oluşur.

Karaciğer, böbrek, kırmızı et, balık, yumurta, ekmek ve sebzelerde bulunur.

B11 vitamini

Kırmızı kan hücreleri ve sinir dokularının oluşumunda aktif rol oynar. Hücre bölünmesi için gereklidir. Bu etkisi ile büyümeyi de sağlar. Anne karnındaki bebeğin sinir sisteminin gelişimi için de gereklidir. Eksikliğinde iştahsızlık, kilo kaybı, bulantı, kusma, ishal, baş ağrısı, unutkanlık, çarpıntı gibi bazı kalp sorunları oluşabilir.

Karaciğer, böbrek, kırmızı et, ıspanak, marul, yumurta, ekmek, portakal ve muzda bulunur.

B12 vitamini

Besinlerle veya sigara gibi alışkanlıklarla vücuda giren siyanürü etkisiz hâle getirir. Eksik-



liğinde dilde hassasiyet, şişme, kızarma, hayal görme, depresyon, adalelerde kasılmalar, sinir iltihaplarına bağlı olarak el ve ayaklarda uyuşma, karıncalanma, yanma şikâyetleri oluşur.

İnsan bedeni 3-5 yıllık B12 vitamini depolayabilir. B12 vitamini sinir tahribatını önler, doğurganlığı sağlar, hücre oluşumunu sağlar, sinir uçlarının normal gelişimini kolaylaştırır, hafızanın güçlenmesine ve öğrenmeye etki eder. Hücrelerin kendini yenilemesini sağlar. Sinir sistemini güçlendirir. Proteinlerin vücut tarafından kullanılmasını kolaylaştırır. Çocukların sağlıklı gelişiminde önemli rol oynar.

Yetersizliği daha çok eksik alıma bağlı değildir. Yaşa veya düzensiz beslenmeye bağlı sindirim sisteminin zayıflamasıyla B12 vitamini emilimi azalır. Bu yüzden B12 eksikliği yaşlılarda daha sık görülebilir. Ve belli bir yaşın üzerindekilerin besinlerden aldıkları B12 vitamini miktarını daha da artırmaları gerekebilir.

B12 eksikliğinde; uzun süreli yorgunluk, yürüme bozukluğu, depresyon, sindirim bozuklukları, bayılmalar, mide bulantısı, kusma, fazla gaz çıkarma, baş dönmesi, uyku hali, baş ağrıları, karaciğer büyümesi, göz bozuklukları, halüsinasyonlar, dil enfeksiyonu, huzursuzluk, zor nefes alma, hafıza kaybı, sinirsel bozulmalar, kalp çarpıntısı, kansızlık, kulaklarda çınlama gibi rahatsızlıklar görülebilir.

B12 vitamini eksikliği çoğu kez kalın sinir liflerinin miyelin kaybıdır. Bunun bir sonucu olarak çoğu zaman dış duyu kaybı fazladır ve şiddetli vakalarda felç olma bile söz konusudur.

B12 vitamininin uzun süreli eksikliği Alzheimer gibi kalıcı sinir sistemi hastalıklarına ortam sağlayabiliyor. Uyuşukluk, kolay hastalanma, çocuklarda iştahsızlık ve gelişimini tamamlayamama gibi durumlara da sebep oluyor.

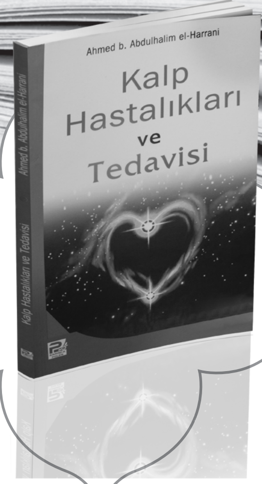
Her yaş için çok önemli olan B12 vitamini sadece hayvan kaynaklı besinlerde bulunmaktadır. B12 vitaminini en çok içeren gıdalar sırasıyla; dana ciğeri, beyin, böbrek, tavuk ciğeri gibi sakatat çeşitlerinde ve midye, uskumru, balık, peynir, yumurtadır.

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd etmektir.





veyselturk@tevhiddergisi.net



Kalp Hastalıkları ve Tedavisi
Ahmed bin Abdulhalim El-Harrani

Kitap: Kalp Hastalıkları ve Tedavisi

Yazar: Ahmed bin Abdulhalim El-Harrani

Yayınevi: Karınca/Polen

Hamd, ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'na ibadet eder ve ancak O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Şehadet ederimki Allah'tan başka ilah yoktur. Ve yine şehadet ederimki Muhammed O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

Bu ayki sayımızda kalp hastalıkları ve tedavisi ile ilgili bir kitabı kardeşlerimize tavsiye edeceğiz. Şunu belirtelimki kalbin hastalığı ya da kalbin ölümü diğer hastalık ve ölümlere benzemez. Örneğin; ölen bir insanın eğer ameli ve itikadı doğru ise bu ölüm sadece dünyalıktır. Ahirette ise onu bekleyen saadet bir hayat vardır. Ancak kalbi ölü olan bir insan ise hem dünyada hem ahirette ölüdür. Yani ona iki ölüm vardır. Aynı şekilde kalbi hasta olan insanda böyledir. O hem dünyada hem de ahirette hastadır. Ve bu hastalığın tedavisini ahirete bırakanları bekleyen büyük bir tehlike vardır. Onun için Allah'a iman etmiş bir Müslümanın yapması gerekenlerin en başında kalbini hastalıklardan temizlemelidir. Çünkü kalp bedende hükümdar/melik konumundadır. Organlar, azalar hepsi onun kontrolündedir. Kalbin hasta olması bütün bedeni ve organları etkiler. Hasta olan bir kalbin şeytan ve dostlarının vesveselerine, dürtülerine direnmesi mümkün değildir. Ancak Allah'a teslim selim bir kalp buna direnebilir.

Bu ay tavsiye edeceğimiz kitap bu alanda hazırlanmış bir kitaptır. Kitabımızda kalp hastalıklarından olan haset, heva, heves, cimrilik, şehevi duygular, nefsani düşkünlük, giyim kuşam ve yiyeceğin kalp üzerindeki etkileri, batılı dinlemenin kalbe etkileri, günahların, necasetlerin kalbe olan etkileri konu edinmiştir. Kitabımızdaki konular günümüzdeki güncel masiyetler göz önünde bulundurularak hazırlanmıştır. Allah'tan dileğimiz kendini tezkiye etmek isteyen kardeşlere fayda sağlamasıdır.

"Kim iyi iş yaparsa kendi lehinedir. Kimde kötülük yaparsa kendi aleyhinedir." [1]

"Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş: kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz." [2]

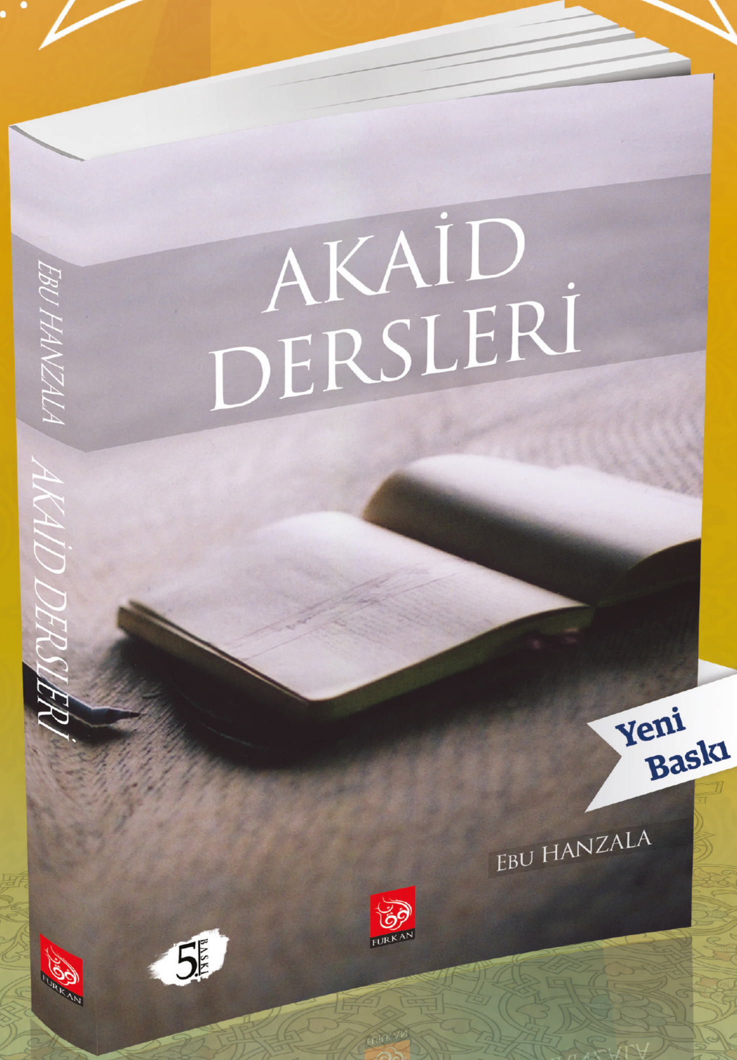
"Herkesin kazandığı hayır kendine, yapacağı şerde kendinedir." [3]

Temizlenen, nefsini arındıran gerçekten kurtuluşa ermiştir.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

1. *41/Fussilet, 46*
2. *17/İsra, 7*
3. *2/Bakara, 286*

GENİŞLETİLMİŞ BASKI



AKAİD DERSLERİ

Ebu HANZALA

Furkan Basım ve Yayınevi

Çok Yakında

SİPARİŞ HATTI:

0 (545) 762 15 15